

வெள்ளி

கிலங்கையில்ருந்து வெள்வரும் கிளங்கைக்கு
கலை-கிளக்கிய-பண்பாட்டுப் பள்ளிகளைக் கிளக்கல்கூடு

தீரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை
(முனாக்கானா)

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

மார்ச் : 2010

சீர்சி : 26

50/-

“செங்கத்திர்” கட்டண விபரம் (2010) : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

கிளங்கை	இந்தியா	வெள்ளாடு
ஒராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/- US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கத்திர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கத்திர்” வழங்கப்படுவதுடன் “செங்கத்திர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

கரசுக்கட்டண : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

அன்புடையீர்,

தயவு செய்து 2010ம் ஆண்டுக் குரிய சந்தா 1000/- தைச் செலுத்தி ‘செங்கத்திர்’ இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

ஆசிரியர் : செங்கத்திரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன்.

“இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்ஷியம் இல்லை”

செங்கத்திர்

►தொந்தம் : 30.01.2008 ◀

26

மார்ச் 2010 (த.வ ஆண்டு 2041)

►3வது ஆண்டு◀

ஆசிரியர் : செங்கத்திரோன்

பொதனை ஆசிரியர் : கோபாலகிருஷ்ணன்

இல.பே / Tel : 0777492861
மின்மைச் / E-mail : croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

திரு.கோபாலகிருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாதத்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065-2227876, 077-2602634

மின்மைச் / E-mail

senkathirgopal@gmail.com

ஆசிரியர்களுக்கு

ஆசிரியர்களுக்கு

ஆசிரியர்களுக்கு

கால்வருள்ளை

* இலட்சியம் தாம்

* தப்பு

கால்வருள்ளை

* மட்டக்களப்பு இருப்போது

கூத்துக்கலை விளக்கம்

44

45

12

* ஒரு படைப்பாளியின் மனப்

பதிவுகள் -11

50

* சொல்வளம் பெருக்குவோம்-11

56

கால்வருள்ளை

* “என்ற பிள்ளையள் செத்துப் போச்சு” (சிறுகை)

19

* அகலிகை (சிறுகை)

- எனக்குப் பிழ்த என் கை

24

* புறிதல் (குறுகை)

46

* செங்கமலம்-13 (தொந்தாவங்)

58

◆ ஆசிரியர் பக்கம்

02

◆ அதிதிப்பக்கம்

03

◆ கதை கூறும் குறள்-6

35

◆ கத்தருகம்

40

◆ நினைவிடை தோய்தல்

47

◆ விளாசல் வீர்க்குடி

62

◆ வானவில்

63

இங்கில் உக்கு

‘சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா’வொன்றினை அடுத்த வருடம் (2011) ஜனவரியில் இலங்கையில் நடாத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஆலோசனையைப் பெறுவதற்காக புலம்பெயர்ந்து தற்போது அவஸ்திரேலியாவில் வாழும் எழுத்தாளர் லெ.முருக பூதி அவர்களும் அவருடன் மேலும் சில இலக்கிய வாதிகளும் அண்மையில் இலங்கை வந்து கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, மலையகம் ஆகிய இடங்களில் இலங்கை எழுத்தாளர், கலைஞர், ஊடகவியலாளர், இலக்கிய ஆர்வலர்களுடன் கருத்துப்பரிமாறல்கள் நடாத்திச் சென்றுள்ளமை இவ்வருட ஆரம்பத்தில் எமக்குக் கிடைத்துள்ள இனிப்பான செய்தி.

எதிர்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தைத் சர்வதேச தரத்திற்கு இட்டுச் செல்வை புலம்பெயர் இலக்கியமாகத்தான் இருக்கப்போகின்றது என எதிர்வகூறப்படும் இந்நாளில் ‘சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா’ இலங்கையில் நடைபெறப்போவது நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற வாழ்த்துவதோடு இவ்விழாவுக்கான அனைத்து ஆதரவையும் வழங்க இலங்கை எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் சிற்றிதழாளர்கள் இலக்கிய ஆரவலர்கள் அனைவரும் சங்கற்பம் கொள்ளுமாறு ‘செங்கதீர்’ வேண்டி நிற்கிறது.

■ செங்கதீரோன்.

அநில் உக்கு

‘செங்கதீர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி முத்த எழுத்தாளர் - கவிஞர் - சுத்துக்கலைஞர் திரு.மு.கணபதிப்பிள்ளை (மு.க - ‘முனாக்கானா’) அவர்களாவார்.

‘முனாக்கானா’ பற்றிய விபரங்கள்

முழுப்பெயர்	- முருகப்பன் கணபதிப்பிள்ளை
ஒன்றை பெயர்கள்	- ‘முனாக்கானா’, மு.க
பிறந்த கூடம்	- மட்/ஆரையம்பதி
பிறந்த தேதி	- 1924.01.22
முகவரி	- கந்தசாமி கோயிலடி, ஆரையம்பதி மத்தி
தந்தை பெயர்	- முருகப்பன்
தாய் பெயர்	- தங்கம்மா
மனைவி பெயர்	- சின்னப்பிள்ளை
மக்கள் பெயர்	-
01) சந்திரகுமாரி	- கணித ஆசிரியை
02) சந்திரகுமாரன்	- உதவிக்கல்விப் பணிபாளர் (ஆங்கிலம்)
03) குரியகுமாரன்	- வாளிமை அவதான நிலையப் பொறுப்புதினரி
04) குரியகுமாரி	- எழுதுவினைஞர்
கல்வித் தகைமை	- S.S.C தமிழ் (1940)
★ படித்த ஆரம்பப் பாடசாலை	- மட்/ ஆரையம்பதி இ.கி.மி.ச.த.க. பாடசாலை
★ கடைசியாகப் படித்தது	- மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை (1947 - 1948)
★ ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய முதற் பாடசாலை	- கண்டி நுழைக் கலாசாலை (1949 - 1956)
★ ஓய்வுபெற்ற பாடசாலை	- மட்/கோயில்குளம் விதையகர் வித்தியாலயம் (1981.09.04)

03 | மூஷ்டிரி மாரி 2010

கலை இலக்கிய ஈடுபாடுகளின் விபரம்:

- 1940லிருந்து இன்று வரை தொடர்கிறது.
- துறைகள் - கவிதை, ஆய்வுக் கட்டுரை, இலக்கியக் கட்டுரை, சுத்து, நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, கிராமிய நடனங்கள்.
- வைத்தியம், சோதிடம், மாந்திரிகம் என்பவற்றில் ஓரளவு ஈடுபாடு
- படைப்புகள் வந்த ஊடகங்கள் - தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல், தினமுரசு, பாரதி, கதிரவன், தென்றல், சுதந்திரன் போன்ற பத்திரிகைகள், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்.

(அ) கவிதை

1940லிருந்து இன்றுவரை தொடர்கிறது.

- புனருப்புராணம், காலாகோலம், கவிதைகள் தினகரன் வார மஞ்சரியில் தொடர்ச்சியாகப் பலவாரங்கள் வெளிவந்தன. (1947)
- இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் கவிதைக் கலசம் நிகழ்ச்சியில் கடவுளும் நானும் என்ற கவிதை நேயர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மறு ஒலிபரப்பும் செய்யப்பட்டது.
- புலவர்மணி பெரியதும்பிப்பிள்ளை அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அகில இலங்கை ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டியில் இரு தடவைகள் முதலாவது பரிசைப்பெற்றன. (01.12.1955 - 07.02.1999)
- தீர்த்தக்கரையினிலே என்ற தலைப்பில் மாமாங்கேஸ்வரர் மீது பாடப்பட்டு கெசட்டில் (Caset) வெளியான பாடல்களில் மாமாங்கம் என்று ஒரு ஐர்' என்ற பாடல் இவரால் எழுதப்பட்டது. இப் பாடல் தென்னிந்திய இசையமைப்பாளர்களால் இசையமைக்கப்பட்டு தென்னிந்தியப் பாடகர் T.L மகாராஜனால் பாடப்பட்டது.
- கவிதைக்கலசத்தில் வெளியான சம்பந்தி என்ற கவிதை மட்டக்களப்பு கிராமிய நிகழ்வு ஒன்றை மையமாகக் கொண்டு கிராமியச் சொற்களால் ஆக்கப்பட்டது.
- நகைச்சுவைக் கவிதைகளிலே 'எம்பிக்கு காவடி தம்பி' என்ற கவிதை பலரது பாராட்டையும் பெற்றது.
- 'முதுசமான முதியோர்', 'அன்னை ஒரு தெய்வம்' போன்ற கவிதைகளுக்காக இவரை பலர் பாராட்டியுள்ளனர்.
- பல கவியரங்கங்களில் பங்குபற்றியதுத்து

(ஆ) சுத்து

1940லிருந்து இன்றுவரை தொடர்கிறது.

- இதிகாசங்கள் காப்பியங்கள் புராணங்கள் என்றெழுதில் உள்ள கதைகளையே சுத்தாக இரவு முழுவதும் ஆடியதால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு அலுப்பை நீக்கி போடியார், வைரமுத்து, லட்சி, விதானையார் போன்ற பாத்திரங்கள் மூலமாக ஒரு சமூகக் கதை ஒன்றை வைத்து ஆசிரியர் கவாசாலை மாணவர்களைக் கொண்டு அரங்கேற்றி சுத்திலே ஒரு மாற்றுத்தை ஏற்படுத்தினார். (1948) இக்குத்து கிழக்கிலங்கையிலே ஏராளமான ஊக்கில் ஆப்பட்டது.
- மரபுக் குத்துக்களான 'கபத்திரை கல்யாணம்' (வடமோடி), 'அலங்காரரூபன்' (தென்மோடி), 'குராவளிக்கூத்து' (சமூகம்) போன்ற சுத்துக்களை பாடசாலை மாணவர்களைக் கொண்டு பழக்கினார். இதில் அலங்காரரூபன் சுத்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ்த்தின விழாவில் இரண்டாவது பரிசைப் பெற்றது.
- 'கபத்திரை கல்யாணம்' என்ற சுத்து இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தாரால் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு, ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தால் பல தடவை ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்டது. இதில் இவர் அரச்சனன் பாத்திரத்தில் நடித்தார்.
- மட்டக்களப்பு வெபர் மைதானத்தில் நடந்த அகில இலங்கை தமிழாசிரியர் சங்கத்தின் ஆண்டு விழா கலை நிகழ்ச்சியில் இவரால் ஆக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட 'பரிசாரி மகன்' என்ற சமூகக் குத்தில் இவர் சாத்திரியாராக ஆடினார். இக்குத்து கொழும்பு வயனல் வென்ட் தியேட்டரிலும் ஆடப்பட்டு பாராட்டுப் பெற்றது. (1977.03.03)
- 08.06.1949ல் ரேடியோ சிலோனில் மட்டக்களப்பு நாட்டுக்குத்து பற்றி 15 நிமிடங்கள் பேசியுள்ளார்.
- மட்டக்களப்பு வெபர் மைதானத்தில் நடந்த அகில உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டின் இலங்கைக் கிளை நடத்திய கலை விழாவில் ஆடப்பட்ட அலங்காரரூபன் தென்மோடிக்குத்தில் இவர் அலங்காரரூபனாக ஆடியுள்ளார். (19.03.1976)
- 'லட்சி கல்யாணம், 'பரிசாரி மகன்', 'குராவளிக்கூத்து', 'அன்னை ஆம் தங்கையும்', 'முதியோரைக் காப்போம்' என்பன இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட சுத்துக்கள்.

இ) நாடகம்

- (i) 'கிரு லோ', 'எல்லோரும் ஓரினம்', 'கடதம் வந்தது', 'அப்பாவைத் திருத்திய மகன்', 'யமலோகத்தில்', 'சம்பந்தி', 'கிளங்கோ துறவு' இவை இவரால் ஆக்கப்பட்ட நாடகங்கள்.
- (ii) 'கிளங்கோ துறவு' பதுளை சரஸ்வதி கனிஸ்ட் வித்தியாலய மாண வர்களைக்கொண்டு பழக்கிய இந் நாடகம் ஊவா மாகாணத்தில் தமிழ்தினப் போட்டியில் முதலாவது பரிசைப் பெற்றது. (1969)
- (iii) 'கிருலோ' என்ற நாடகம் ஆரையம்பதி வாலிப்ரகளைக் கொண்டு பழக்கி பொது மேடையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. (1950)

ஏ) வில்லுப்பாட்டு

- (i) 'குடி கேடு', 'ஒன்றே கினம்', 'கத்ராமன் யுத்திரன்', 'விவேகா னந்தர்', 'பெற்றுவிட்டால் போதுமா?' என்பன ஆக்கப்பட்டவை.
- (ii) 'பெற்றுவிட்டால் போதுமா' என்ற வில்லுப்பாட்டு திருகோண மலையில் நடந்த தமிழ்மொழித்தின இறுதிப்போட்டியில் இரண்டாவது பரிசைப் பெற்றது.
- (iii) 'கத்ராமன் யுத்திரன்' என்ற வில்லுப்பாட்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பல ஊர்களுக்கும் சென்று விழாக்களில் இவரே நடத்தி பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார்.
- (iv) விவேகானந்தர் என்ற வில்லுப்பாட்டு ஆரையம்பதி R.K.M மாணவர்களைக் கொண்டு பழக்கி நூற்றாண்டு விழாவில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

ஒ) கிராமிய நடனங்கள்

- (i) 'சீரழியும் சீன்ன வயது', 'புதுமைப்பிபண்', 'கழுவனும் கழுவியும்', 'விவசாயத் தொழிலே வேண்டும்' என்பன இவரால் ஆக்கப்பட்டவை.
- (ii) 'விவசாயத் தொழிலே வேண்டும்' என்ற நடனம் மட்புதுக் குடியிருப்பு கண்ணகி மகா வித்தியாலய மாணவிகளைக் கொண்டு பழக்கியது. இது யாழிப்பாணத்தில் நடந்த இறுதிநாள் தமிழ்தின விழாப்போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்றது. (1977)

ஊ) வெளியிட்ட நூல்கள்

- (i) 'கிலக்கிய நெஞ்சம்' - இது பத்திரிகைகளில் வெளியிட்ட இலக்கிய கட்டுரைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல். (2002)
- (ii) 'கவிதை நெஞ்சம்' - பத்திரிகைகள், வானோலி, இலக்கிய விழாக்கள், விழா மலர்கள், கவிதைப்போட்டிகள் போன்றவற்றில் வெளிவந்த கவிதைகளின் தொகுப்பு நூல் (2008)
- (iii) 'கூத்து நெஞ்சம்', 'நாடக நெஞ்சம்', 'வில்லிசை நெஞ்சம்', 'கிராமிய நடனங்கள்' என்பன இனி வெளியிடயிருக்கும் நூல்கள். இதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஏ) பெற்ற விருதுகள்

- (i) 'கலைணி' - மட்டக்களப்பு மாவட்ட கலாசாரப் பேரவையால் தரப்பட்டது. (1987.09.12)
- (ii) 'கலாபூசணம்' - இந்து கலாசார அமைச்சினால் தரப்பட்டது (1995.05.22)
- (iii) 'மக்கள் கலைணி' - மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை பொன்விழாவில் தரப்பட்டது. (1996.11.20)
- (iv) 'கலையரசு' - மட்டக்களப்பு கல்விச்சமூகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட விழாவில் தரப்பட்டது. (2000.01.16)
- (v) 'தலைக்கோள் விருது' - கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடத்தினால் தரப்பட்டது. (2001.03.30)
- (vi) 'ஒளுனர் விருது' - கிழக்கு மாகாண ஆளுனரால் தரப்பட்டது. (2007.11.12)

ஏ) மேலதிக கலைச் சேவைகள்

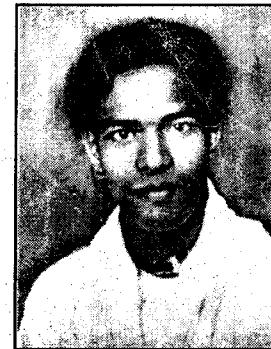
- (i) மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலகம் சவாமி விபுலாநந்தர் இசை நடனக் கல்லூரி மண்படத்தில் நடத்திய மட்டக்களப்பு கூத்துக்களில் அரங்கியல் பரிமாணங்கள் நிகழ்வும் ஆய்வும் நிகழ்ச்சியில் மகிடக்கூத்து பற்றிச் சொற்பொழிவு. (29.12.1995)
- (ii) இந்து சமய பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம் மட்டக்களப்பு தேவநாயகம் ஞாபகார்த்த மண்படத்தில் நடத்திய மட்டக்களப்பு மாவட்ட பாரம்பரிய கலை விழாவில் கூத்துப் பாடல்களில் இலக்கிய நயம் பற்றிய சொற்பொழிவு. (18.07.1979)
- (iii) தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம் விபுலாநந்தர் இசை நடனக் கல்லூரி மண்படத்தில் நடத்திய நாடகம், நாட்டுக்கூத்து சம்பந்தமான பயிற்சியும் செயலமர்வும் பாரம்பரிய செய்கைகள்

ஞம் நிகழ்ச்சியில் நாட்டுக்கூத்து அறிமுக நிகழ்வில் கூத்துப் பற்றிய நிகழ்வை நடத்தியது.

- (iv) கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நாடக விழாவுக்கு பிரதம விருந்தின ராகச் சென்று கூத்துப் பற்றி பேச்சு (24.03.1999)
- (v) இந்து சமய கலாசார அமைச்சின் நாட்டுப்பாடல் மதியுரைக்கும் அங்கத்தவராகப் பணியாற்றியது. (24.07.1991)
- (vi) மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவை அங்கத்தவராகச் செயலாற்றியது.
- (vii) தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகள் பிரதேச செயலகங்கள் மன்றங்கள் நடாத்தும் கலைப்போட்டிகளுக்கு மத்தியஸ்தராகக் கடமையாற்றியது.
- (viii) வடக்கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு விளையாட்டு துறை அமைச்சின் அனுசரணையுடன் மட்டக்களப்பு மாவட்ட செயலகத்தில் மேற்கொண்ட கூத்துக்களை ஆவணப்படுத்துவதில் பங்குபற்றியது.
- (ix) வரவேற்பு கவிதைகள், பிரியாவிடைக் கவிதைகள், பாடசாலைக் கீதங்கள், விழா மலர்களில் கவிதைகள், அஞ்சலிக் கவிதைகள், திருமண வாழ்த்துக்கவிதைகள் போன்ற பல கவிதைகள் ஆக்கியுள்ளார்.

ஐ) சமூக சேவைகள்

- (i) வகுப்பு கலவர காலத்தில் மட்டக்களப்பு அம்பாறை பிரசைகள் குழுவில் அங்கத்தவராகக் கடமையாற்றியது.
  - (ii) ஆரையம்பதி, காத்தான்குடி இனக்கலவர காலத்தில் சமாதானக் குழுவில் அங்கத்தவராகப் பணியாற்றியது.
  - (iii) கண்ணியில் படிப்பிக்குழப்போது மத்திய மாகாண தமிழ் சங்கத்தில் முன்னாள் அங்கத்தவர்.
  - (iv) அகில இலங்கைக் காந்திய சேவாங்க முன்னாள் அங்கத்தவர்.
  - (v) ஆரையம்பதி பொது நூலகத்தின் வாசகர் வட்டத் தலைவர்.
- ◆ கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் மௌனன் குரு அவர்களாலும், தேத்தாத்தீவில் பிறந்து தற்போது கண்டாவில் வசீக்கும் நாற்றுக்கணக்கான நால்களை ஏழுதிய அறஞர் சூத்துப் பூராடனார் திரு.செல்வராசகோபால் அவர்களாலும் பாராட்டப்பட்டுள்ளார்.

இடிடக்களப்பின் முதுசமான கூத்துக்கலையில் பாரிய பங்களிப்புச் செய்த ‘முனாக்கானா’

— அன்புமணி —

1. அறிமுகம்

இரு காலத்தில் கிராமியக் கலையாகக் கருதப்பட்டு கிராமத்து மக்களால் பேணி வளர்க்கப்பட்ட கூத்துக்கலை 1948ம் ஆண்டில் படித்தவர்கள் மத்தியில் அறி முகப்படுத்தப்பட்டது. இதைச் செய்தவர் ‘முனாக்கானா’ என்னும் பெருங்கலைஞர். இவர் இவ்வாறு படித்தவர் மத்தியில் கூத்துக் கலையை அறிமுகம் செய்து இரு வருடங்களுக்குப் பின்னரே பேராசிரியர் சூ.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் சிமெளன்குரு முதலியோர் இவ்விடயத்தில் கவனம் செலுத்தினர் என்பது வரலாறு. அவர்கள் கூத்துக் கலையை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தினர். இது மற்றொரு வரலாற்றுத் திருப்பமாகும்.

எவ்வாறாயினும் கூத்துக்கலையைப் படித்தவர் மத்தியில் அறிமுகம் செய்த முன்னோடி ‘முனாக்கானா’வே என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. அதே சமயம் மூனாக்கானா மற்றொரு புதுமையும் செய்தார். தலைமுறை தலைமுறையாக பூராண, இதிகாசக் கதைகளைச் சொல்லி வந்த கூத்துக்கலையில் முதன் முறையாகச் சமூகக் கதையைப் புகுத்தி னார். அவ் விபரம் வருமாறு:

அப்போது மட்டும் ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த மூனாக்கானா ‘வட்கமி கல்யாணம்’ என்ற பெயரில் முற்று முழுதான ஒரு சமூகக் கதையை மரபு ரீதியான கூத்து வடிவத்தில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாமல், பாட்டு, ஆட்டம், தாளக்கட்டு என்ப வற்றில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாமல் ஆசிரிய மாணவர்களைக் கொண்டே இக் கூத்தைத் தயாரித்து வழங்கினார்.

2. கூத்துக்கலைக்கு ‘முனாக்கானா’வின் பங்களிப்பு

1948 முதல் இற்றைவரை (சுமார் 60 வருடங்களுக்கு மேலாக) மூனாக்கானா கூத்துக்கலைக்குச் செய்த பங்களிப்பு பல்வகைப்பட்டதாகும். பன்முகப்பட்டதாகும். அவற்றை மிக மிகச் சுருக்கமாக நாம் பார்க்கலாம்.

- (i) 1948ல் அவர் தயாரித்த ‘லட்சமி கல்யாணம்’ கூத்து நூறு தடவை களுக்கு மேல் பல்வேறு ஊர்களிலும் மேடையேறியுள்ளது. இலங்கை வாளெனாவியிலும் இடம்பெற்றது.
- (ii) 1976ல் 12 மணிநேர தென்மோடிக்கூத்து ஒரு மணித்தியால் அளவுக்குச் சுருக்கப்பட்ட, அகில உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு மட்டக்களப்புக் கிணை நடாத்திய கலை விழாவில் ஆடப்பட்டது. மூனாக்கானாவே இதில் அலங்கார ரூபன் பாத்திரம் ஏற்றிருந்தார்.
- (iii) 1976 - ‘பரிசாரி மகன்’ என்ற தலைப்பில் மற்றொரு சமூகக் கூத்தை இவர் எழுதித் தயாரித்து மேடையேற்றினார். இக்கூத்து இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்க ஆண்டுவிழாவில் இடம்பெற்றது. இக்கூத்துப் பின்னர் இலங்கை நடிகர் ஒன்றியத்தால் கொழும்புக் குத் தருவிக்கப்பட்டு வயனல் வென்ட் தியேட்டரில் அரங்கேற்றப் பட்டது. இதில் முன்றின்று உழைத்தவர் தாசீசியஸ் என்னும் பிரபல நாடக ஆசிரியர் ஆவார்.
- (iv) 1980 - இவர் எழுதித் தயாரித்து மேடையேற்றிய ‘குறாவளி’ கூத்து வெது சமூகக் கூத்து கோயில்குளம் அதக பாடசாலை பரிசளிப்பு விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டது.
- (v) 1990 - இவர் தயாரித்த ‘அலங்காரரூபன்’ தென்மோடிக்கூத்து ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டுக் கண்டாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கு பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது.

3) பிற கூத்துக்கலைப் பங்களிப்பு

- (i) கூத்துக்கலை தொடர்பான பல விளக்கக் கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். அவை ‘தீனகரன்’ ‘வீரகேளி’ முதலிய பத்திரிகை ஸிலும், பல்வேறு சிறப்பு மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.
  - (ii) கூத்துக்கலையில் உள்ள கவிநயத்தையும், பாடல் சிறப்பையும் இவர் பல கட்டுரைகளில் விளக்கி உள்ளார். அவை,
    - (அ) ‘கம்பர் பாடல்களை விஞ்சும் அலங்காரரூபன் கூத்துப் பாடல்கள்’ (தீனகரன் - 19.12.1996)
    - (ஆ) ‘இருமோடிக் கூத்துகளில் விரவி நிற்கும் வீரச்சவை’ (தீனகரன் 17.11.96)
    - (இ) ‘மட்டக்களப்பு இருமோடிக் கூத்துக்கலை விளக்கம்’ (விரிவான கட்டுரை)
  - (iii) இவரைப்பற்றிய பல கட்டுரைகள், நேர்காணல் என்பன பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன (அன்புமணி, க.தங்கேஸ்வரி, க.தா.செல் வராசகோபால் முதலியோர் இக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்)
  - (iv) கன்டாவில் வதியும் இலக்கியமணி க.தா.செல்வராசகோபால் இவரைப் பற்றிய நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இந்நால் சுமார் 90 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. பதிப்பாசிரியர்: ஈழத்துப்பூராடனார், பதிப்பகம்: ஜீவா பதிப்பகம், கன்டா. இந்நால் 2000ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.
  - (v) இந்நாலில் மூனாக்கானாவின் கூத்துக்கலை பற்றிய கட்டுரை ஒரும், ‘லட்சமி கல்யாணம்’, ‘பரிசாரிமகன்’ கூத்துப் பிரதிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.
- 22.01.1924ல் ஆரையம்பதியில் பிறந்த மூனாக்கானாவுக்கு (மு.கண பதிப்பின்னை) இப்போது 86 வயது பூர்த்தியாகியுள்ளது. இந்த வயதிலும் அவர் சுறுசுறுப்புடன் தனது கலை இலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ■

மட்டக்களப்பு இருமேற்கு கூத்துக்கலை விளக்கம்

-பூனாக்கானா-

முகவுரை :

கூத்து என்றவுடன் நமது மனக் கண்முன் முதலில் தோன்றுவது ஆட்டம் கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவிபோல் ஆட்டத்தை அரவணைத்து பூண்படுத்துவது மக்கள் ஒரை. தில்லையில் சிவனாடியது முதல் கூத்து. இதற்கு தான் நயத்தைக் கொடுத்து நந்தி தேவரின் மத்தளம். எனவே கூத்தும் மத்தளமும் மனிதனின் முதல் கலை வடிவங்களாயின.

இலங்கையிலே மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மலைநாடு போன்ற பகுதிகளில் ஆடப்பட்டாலும் நாவலர் என்றால் ஆறுமுக நாவலரையும், பாரதி என்றால் சுப்பிரமணிய பாரதியையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவதுபோல கூத்து என்ற வுடன் மட்டக்களப்பில் பயிலப்படும் இருமோடி அல்லது இருபாங்குக் கூத்துக்கை ணையே கூட்டி நிற்கின்றது. காரணம் கவர்ச்சிகரமான ஒழுங்கான ஆட்டத்தையும் கவையான பண்ணிறைந்த பாட்டுக்களையும் பொருத்தமான மத்தள ஒசையையும் கொண்டு மரபு முறை தவறாது இக்கூத்து ஆடப்படுவதுதான்.

இதில் ஆடலுக்கும் பாடலுக்கும் சமமான பங்குண்டு. ஏனைய இடங்களில் பயன்படுத்துவதுபோல, ஹர்மோனியம் (சிறப்பினா) மற்றும் வயலின், மிருதங்கம், தபேலா போன்ற வாத்தியங்களை மட்டக்களப்புக் கூத்தில் பயன்படுத்துவதில்லை.

கூத்தின் பிறப்பிடம் :

மட்டக்களப்பு கூத்தின் பிறப்பிடமா? அல்லது பரதகண்டமா என்ற ஜயம் பலருக்கு உண்டு. மட்டக்களப்பு மக்களுக்கும், கேரள - சேர குலத்து மலையா எத்திற்கும் பரம்பரைத் தொடர்புண்டு என்ற காரணத்தினால் கதகளியை இதனோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்கள். இது தவறு ஒப்பனை அலங்காரங்களிலுள்ள சில ஒற்று மைகளைத் தவிர ஏனைய அம்சங்கள் யாவும் இரண்டிலும் மாறுபட்டவை. அதுமட்டுமல்ல கேரள-கதகளில் கர்நாடக காத்திரிய சங்கீதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தோல் வாத்தியங்களும் இரண்டிலும் மாறுபடுகின்றன. இப்படியே தென்னிந்தியாவில் பல பகுதிகளில் ஆடப்படுகின்ற தெருக்கூத்துகளும் மட்டக்களப்புக் கூத்திலிருந்து மாறுபட்டவையே. எனவே நேபாளத்தில் சாக்கியர் கூத்து, ஆந்திரத்தில் குச்சப்புடி, வட இந்தியாவில் மணிப்புரி, தமிழ் நாட்டில் பரதநாட்டியம்,

மலையாளத்தில் கதகளி போல இலங்கைத் தமிழர்களின் தேசியக்கூத்துக்கலை அல்லது நடனப் பாங்கு நமது கூத்துக்கலையே என்று துணியலாம்.

வடமோடி தென்மோடிக் கூத்துக்கள் :

கூத்துப்பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு உரிய இன்னுமொரு விடயம் வடமோடி, தென்மோடி என்ற இரு பிரிவுகள்தான். இதுவும் நமது சிந்தனைக்குரிய ஒன்று. கூத்து இந்தியாவிலிருந்து வந்தது என்ற ஊகத்தைக் கொண்டு வட இந்தியாவில் ஆடப்பட்டது வடமோடி, தென் இந்தியாவில் ஆடியவை தென்மோடி என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். வேறு சிலர் இதுவும் தவறானது. மோடி என்பது சாயல் என்னும் பொருள்படும். இரு மோடிகளிலும் வசனம், பாடல்கள், ஆடல் வரன் முறைகள், ஒப்பனை அலங்காரம் பிற்பாட்டு என்பன வேறுபாட்டைக் காட்டி நிற்கின்றன. இவைகள் யாவும் கூத்து மரபுநெரி தவறாதவை என்கின்றனர்.

இவை மட்டுமல்லாமல், தென்மோடிக் கூத்துகளிலே சங்கமருவிய காலத்து இலக்கியங்களில் காணப்படும் சொற்கள் அதிகம் பாவிக்கப்பட்டுள்ளதோடு அகத் துறை சாந்த செயற்பாடுகளும் சிறிதனவு வெளிப்படையாகவே காணப்படுகின்றன. ஆனால் வடமோடிக்கூத்துகளில் சங்க காலத்துக்குப் பிற்பாட் இலகு நடைச்சிகால் உபயோகம் அதிகம் உள்ளது. தென்மோடிக் கூத்துக்கள் வடமோடியின் தோற்றுத் திலும் முற்பட்டவை. ஆயினும் இரு மோடி வகுப்புகள் எவ்வாறு தோன்றின என்பதற்கு உள்ள ஆதாராங்கள் ஆராய்ப்பட்டுத் துணியப்படவேண்டிய ஒரு விசயமாகும்.

ஒரு புதிய கருத்து :

இப்போது நான் உங்களின் முன் கூத்துப்பற்றிய ஒரு புதிய கருத்தை சமர்ப்பிக்கின்றேன். மிகப் பழைய காலத்திலே கிழக்கிலங்கையின் தென் பகுதியில்தான் குடிசன நெருக்கமுள்ள பேரூர்களும், நகரங்களும் அமைந்து ஆட்சி அதிகாரங்களும் நடைபெற்று வந்தன. அதுமட்டுமல்ல அந்தப்பகுதியை மட்டக்களப்பு என்றும் அமைத்தனர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் புளியந்தீவில் கோட்டை கட்டி தமது ஆட்சியை நிலைப்படுத்தியதும் தற்போதையை மட்டக்களப்பில் மக்கள் குடியேறி யாவி வாழ்த்தொடங்கினர். பண்ணைய மட்டக்களப்பு தற்போது அம்பறை மாவட்டத்துள் அடங்குகின்றது. பாடிப்பளை, தம்பட்டை, திருக்கோயில், சங்கமங்களைடி, உகந்தமலை, வாகூர மலை, வீரமுனை என்பன தென்பகுதியில் இருந்த பெரிய ஊர்கள். இதை கல்வெட்டுப் பால்களாலும், மட்டக்களப்பு மாண்மியம் என்னும் நூலாலும் அறியலாம்.

இப்பகுதியில் பல பண்டிதர்களும் புலவர்களும் வாழ்ந்தனர். இயலிசை நாடகமும் செழித்திருந்தது.

“இயலிசை நாடகம் எங்கும் வழங்க
பல நாலாய்ந்த பண்டிதர் சிலரை
கவிபல விளங்கக காசீனியோர்க்கு...”

எனும் போடி கல்வெட்டின் மூலம்

அறியலாம். எனவே நமது கூத்துக்கள் மட்டக்களப்பு மண்ணுக்கே சொந்தமானவை என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மட்டக்களப்பு தென்பகுதியில் தென் மோடிக்கூத்தும், வடபகுதியில் வடமோடிக்கூத்தும் தோன்றின என்பதே எனது புதிய கருத்தாகும். இதற்கு இன்னும் தென்மோடியில் பரிச்சயமுள்ள அண்ணாவி பரம்பரை அக்கரைப்பற்று, கோளாவில், என்னும் மட்டக்களப்பின் தென் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். ஆரையம்பதிக்கு வந்து தென்மோடி பயிற்றுவித்தவர்கள் கோளாவில் பகுதியில் இருந்து வந்த அண்ணாவிமாரே என்பதையும் நாம் ஒரு ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

கூத்துக்களாரி :

கிராமத்து மக்கள் ஒன்றுகூடி கூத்தொன்று ஆடுவது என்று தீர்மானித்ததும் ஒரு செய்குழுவை தெரிவு செய்வார்கள். இவர்கள் ஒரு நல்ல தினத்தில் பொங்கல் வைத்து களரிக்கு கல் நாட்டுவார்கள். இதை முகடு வைத்து சதுர வடிவில் அமைப்பார்கள். ஒரு பக்கத்தின் இறுதியில் கொலுக்குத்தியிடுவார்கள். மலையாளத் தில் கலைகளைப் பரிந்றுமிடத்தைக் களரி என்று அழைப்பது இங்கு நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது. களரி கட்டி முடிந்ததும் வேறோர் நாளில் நடிக்க விரும்புவார்களுக்குச் சில பரிசைகளை ஆடல், பாடல் உருவத் தோற்றும் என்பவற்றில் வைத்து கூத்துப் பாத்திரங்களைத் தேர்வு செய்வர். இதனை கவனமாகச் செய்யும் அண்ணாவியார் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவரவர் பாத்திரங்களுக்குரிய கூத்துப்பகுதி எழுதிய சட்டத்தைக் கொடுப்பார். முன்பெல்லாம் ஒலைச் சுவடியில் எழுதி வழங்கப்பட்ட இச்சட்டங்கள் இப்போது கொப்பிப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. இதன் பின்னர் தினமும் இரவு வேளையில் கூத்துப்பயிற்சி அளிக்கப்படும் இதைத் தினக்கூத்து என்பது. இப்படி ஆடி பூண் பயிற்சிப்பற்றுதும் இன்னுமொரு நாளில் சதங்கை கட்டல் விழா நடைபெறும். இதன் பின்னர் வாரத்தில் ஒருநாள் பகற் கூத்துப் பரிந்சி நடைபெறும். இதைக் கிழமைக்கூத்து

என்பது. இவ்வாறு பயிற்சியெல்லாம் பூணமாக நடைபெற்று முடிந்ததும் வேறொரு தினத்தில் அடுக்குப் பார்த்தல் நடைபெறும். இது ஒரு முழு இரவில் நடைபெறுவதும் கூத்துக்கள் முழுமையான பகுதிகளும் தொடர்ச்சியுடன் இடம்பெறுவதும் அடுக்குப்பார்த்தவின் சிறப்பான அம்சமாகும். இதுவரை கிழமைக்கூத்தில் பாகம் பாகமாக ஆடிப்பயிற்ற கூத்து இத்தினத்தில் முழுமையாக ஆடப்பட்டு கூத்து, கூத்தர்களின் தகைமை என்பன கணிக்கப்பட்டு அரங்கேற்றத்திற்கு தயாராகும். இந்த நிகழ்வெல்லாம் சுப்திநம் குறித்து பொங்கற் பூசையுடன் ஆரம்பிக்கப்படுவது முறை.

இதுவரை சதுரக்களரிமில் ஆடப்பட்ட கூத்து அரங்கேற்றத்தின்போது வட்டக்களி எனும் திறங்க வெளியரங்கு அமைத்து அதில் ஆடப்படும் கிராமத்தின் வண்ணக்குமார், கணக்குப்பிள்ளை, கங்காணி, அதிகாரிமார், மேஸ்திரிமார் என்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகளில் பறைமேள வரிசையுடன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அவர்களின் முன்னிலையிலோதான் தொடங்கப்படுவது வழக்கம் அவர்கள் அண்ணாவியார், மத்தளக்காரர், பிற்பாட்டுக்காரர்கள், கூத்துக்காரர் என்போரைச் சால்வை கட்டியும், மோதிரம் போன்ற பரிசுப்பொருட்களை வழங்கியும் கெளரவிப்பார்கள். அரங்கேற்றத்தின்போது கூத்தர்கள் தத்தம் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ற ஒப்பனை என்னும் மாத்துப் போட்டு, மணி, நகாசு வேலை செய்த அலங்கார ஆடடைகளை உடுத்து, அணிகள்களை பூண்டு உரிய ஆயுதங்கள் ஏந்தி முடிகள் சூடு ஆடுவார்கள்.

கூத்துக் களரியைச் சுற்றி கொப்பறாவில் எண்ணென்ற ஊற்றி ஏரிக்கும் பந்த வெளிச்சங்கள் வைத்து உண்டாக்கும் ஒளியில் கூத்தர்களின் ஆடடையலங்காரம் மிகப் பிரகாசித்து அழகு செய்யும். ஒரு இரவு முழுவதும் கூத்து தொடர்ச்சியாக ஆடப்பட்டின் காலையில் அதே ஆடடையலங்காரத்துடன் சென்று கோயில் முன்றலில் ஆடியதும், கிராமத்தின் பிரமுகர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்றும் ஆடுவார்கள். இப்படியான ஆட்டம் சொற்ப நேரமே இடம்பெறும்.

ஆட்ட முறைகள் :

இனி இன்னும் சில கூத்து நுட்பங்களைக் கவனிப்போம். அண்ணாவியாரும் மத்தளக்காரரும் கூத்தர்களுக்கு இரு கண்கள் போன்றவர்கள். தங்களைத் தாம் ஏற்றுள்ள பாத்திரங்களைவே நினைத்துக் கொண்டு மெய்மறந்து ஆடுகின்ற நடிகர்களை இந்த இரு கண்களும் எந்த நேரமும் தழுவித்துக்கொண்டியிருக்கும்.

கூத்தர்களின் ஆட்டமும், ஆடிப்பட்டும், பாடலும் தவறாதிருப்பதைக் கண்காணித்து அவ்வப்போது ஆடிப்பட்டுவழி நடத்துவதில் ஆண்ணாவியாரைப்போலவே

மத்தளக்காருக்கும் கணிசமான பங்கு இருப்பதால்தான் அவருக்கு ‘ஆர்’ என்ற விகுதியால் மரியாதைப் பன்மை அடைகொடுத்து அழைக்கும் மறபு மட்க்களப்பில் உண்டு. மத்தளத்தை தூய வெள்ளைத் துணியால் சுற்றி அதற்கு திருநிறு, சந்தனம் பூசி பூவும் சார்த்தி அதைத் தொட்டுக் கும்பிட்ட பின்னாலே மத்தளத்தை அடிக்கத் தொடங்குவார்கள். பல தருணங்களில் தாளக்கட்டு துரிதமாக அடிக்கப் படும் போது மத்தளத்தோல் கிழிந்து விடுவதும் உண்டு. இப்படி நேராதிருக்கவே இத்தகைய வணக்கமுறை தேவை என்பர்.

பல மரத்தில் செய்யப்பட்ட மத்தளக்குத்தியும் முத்திரை வைக்கும் பகுதிக்கு குரங்குத் தோலும் மற்றுப் பகுதிக்கு ஆட்டுத்தோலும் பாவிப்பர். அரங்கேற்றம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் மத்தளக்காரர் சபைத் தாளக்கட்டு அடிப்பர். இதன்பின்னர் கொலுத் தாளக்கட்டு நடைபெறும். தாளக்கட்டுக்களைக் கொண்டுதான் மத்தளக்காரின் திறமையை சபையோர் எடைபோடுவார்கள். வரவுத் தாளக்கட்டுக்கள் கூத்தர்களின் பாத்திரத்துக்கேற்ப வேறுபடும். சக்கரவர்த்தி, சாந்த குணமுள்ளவர் போன்ற பாத்திரங்களுக்கு மந்தத் தாளக்கட்டு வைப்பர். உதாரணமாக:

“தகதிகதாம் தெய்யா தெய்தெய்
தாதெத்யை தோம் தகதிக தாம்”

“தக்கச்சஜு தககத்தில்
தத்தத்தாம் தரிக்டதெய்” எனவரும்

இளவரசன், இராசகுமாரன், வீரமுள்ளவர்கள், சேனாதிபதி போன்றவர்களுக்கு விறுவிறுப்பான வேகம் கூடிய தாளக்கட்டு வைப்பார்கள். உதாரணமாக:

“தத்தத்தாம் தரிக்ட
தித்தித் தெய்யா தெய் தெய்”

“தாந்தெத்யைத் தொம் தரிக்ட
தெய்யத்தாம் தெய் தெய்”

எனவும் குதிரையில் வரும் குதிரை வீரர்களுக்குத் துதிரைத் தாளமாக:

“சேகணம் சேகணம் தத்தா ததிந்தத்தா
ததிஸ்கத்தா தெய் தெய்” என்று வரும்.

பெண் பாத்திரங்களுக்குரிய தாளக்கட்டுகள் பல்லவி வடிவில் அமையும். உதாரணமாக:

“கமல மலர்ஜுவை வேணி - என்னை
காத்துவாய் கலைவாணி
தாயே மனமிரங்கி நீயே அருள்புரிவாய் - கமல்”
“திரிபுர மகுட சங்காரி - அம்மா
ஸீரிமகா லெட்சமி தேவி -
தாயே மனமிரங்கி நீயே அருள் புரிவாய்”

மேற்கூறிய யாவும் வடமேடிக்குரிய தாளக்கட்டுகளாகும். தென்மோடித் தாளக்கட்டுகளில் ஆண் பாத்திரங்களுக்கும் சாந்தகுணங்பாத்திரங்களுக்கும்

“ததித்துளா தக ததிப்கண கடதக
தாதிமி தெத்தா தெய்யே - தகதெய்யே” என்றும்
வீரமுள்ளவர்களுக்கும் ராச குமாரர்களுக்கும்:

“தாதாம் தாதெத்யை தாதாம் தாதெத்யை” என வரும்

தாளக்கட்டு முடிந்ததும், தரு தொடங்கும். தரு என்பது சபையோர், கதா பாத்திரங்கள், பிற்பாட்டுக்காரர்கள் பாடுவதையே குறிக்கும். இதில் சபையோர் பாடுவது சபைத்தரு. கதாபாத்திரங்கள் பாடுவது கொலுத் தரு. கட்டத்தரு என்படும். இத்தருகளுக்கேற்ப மத்தளக்காரர் தாளம் அடிப்பர்.

பாடல்கள் :

பாடல்களைப் பொறுத்தளவில் இரு மோடிகளுக்கும் வேறு வேறு மெட்கள் உள்ளன. தென்மோடியில் சிற்பாகக் கொச்சகத் தரு உள்ளது. இதில் முதல் மூன்றடிகளும் விருத்தப்பாலோலை இயற் தமிழிலும் நான்காவது அடி தாளத் தோடியைந்து இசைத் தமிழாகவும் வரும். தென்மோடியில் பாடல்களை கதாபாத்திரங்கள் பாடி முடிந்ததும் பிற்பாட்டுக்காரர் தரு என்னும் சந்ததைப் பாடுவார்கள். ஆணால் வடமோடியில் பாத்திரங்கள் பாடும் பாடலவையே பிற்பாட்டுக்காரர் பிற்பாடு வது வழக்கம். வரவு வேளவிலிலும் வேறு சிலசில சந்தர்ப்பங்களிலும் விருத்தம் படிப்பார்கள். விருத்தம் யாப்பு வழுவாது அமைந்த விருத்தப்பா, கலி, ஆசிரியப்பா கழிநெடிலடியாகவும் இருக்கும். சிலபோது வெண்பாவாகவும் வரும்.

வடமோடிப் பாடல்களிலும் பார்க்கத் தென்மோடிப் பாடல்களைப் பாடுவது மிகவும் சிரமம். சந்தத் தருவக்கேற்ற சந்த முறையிலே பாடல்கள் அமையும். சந்த விருத்தம் என்ற யாப்பு அமைதியில் இவை பாடப்படுவதால் இவற்றை இயற்றத் தமிழிலும் யாப்பு விதிகளும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். புலமைக்க

வர்களால் பாடப்படுவதாலேயே இப்பாடல்கள் கருத்தாளமும் சொல்லுக்கு, சந்தம், எதுகை, மோனெ இயல்பு என்பன அழகுற அமைந்துள்ளன. இதனால் வட மோடிப் பாடல்களிலும் பார்க்கத் தென்மோடிப் பாடல்கள் சுலையும் கவிநயமும் கொண்டவை. வடமோடிப் பாடலில் உள்ள சொற்கள் இலகுவானவை எளிதில் புரிந்துகொள்கூடியவை. இடையிடை பேசப்படும் வசன அமைப்பும் ஒலிப்பும் இரு மோடிகளுக்கும் வேறுபட்ட அமைப்புள்ளதாகவே இருக்கும். வடமோடியில் நிறுத்தியும் தென்மோடியில் இழுத்து அசைத்தும் வசனம் பேசப்படும்.

ஆடை அணிகள் :

இப்பனையை எடுத்துக்கொண்டால் சக்கரவர்த்திபோன்ற பாத்திரங்கள் பெரிய கிர்டமும் (கெருடம்) அரசுகுமாரர், சிற்றரசர் போன்றவர்கள் சிறிய கிர்டமும் அணிவர்கள். அரசர்கள் இடையிலிருந்து கணுக்கால்வரை தொங்கும் நீண்ட கர்ப்பு உடுப்பை அணிவர்கள். இது மீண் பிடிக்கும் சிறு குச்சிகளாலான கரப்பு போல இருப்பதால் இப்பெயராயிற்று. மீர்கள் முழங்கால் வரை நீளமுள்ள வட்டுடைய அணிவர்கள். இது பெரும்பாலும் எட்டுத் தட்டுள்ளதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு தட்டும் கத்தாக்கு இலை போன்று இருப்பதால் இதைக் கத்தாக்கு உடுப்பென்று அழைப்பதுண்டு. உடைகளெல்லாம் டாங்காத் தாள் அல்லது கஞ்சன் தாள் எனும் பளபளக்கும் வண்ண மெல்லிய உலோகத் தாள்களால் அலங்காரம் செய்யப்படும். இதே தாள்களைக்கொண்டும் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி வில்லைகளைக் கொண்டும் நெஞ்சுப்பட்டயம் அமையும். மேலங்கியும் இவ்வண்ணமே அலங்காரம் செய்யப்பட்டாக இருக்கும். பெரிய அரசர்கள் கழுக்கிலிருந்து கால்வரை தொங்கும் ஏகாவடம் அணிவர். ஒற்றர், தூதுவர்கள் சிறுமுடி, தலைப்பாகை அணிவதுதான் வழக்கம். ■

சந்தாப் பொட்டகை

“சந்தாப் பொய்கை”

(கவிதைகள்)

முக்கியோன் :	பாலமுனை பாறாக்
முதற்பதிப்பு :	நவம்பர் 2009
வெளியீடு :	“அகில இலங்கை வை.எம்.எம்.ஏ. பேரவை” அம்பாறை மாவட்ட அவை. வை.எம்.எம்.ஏ.வீதி. அக்கரைப்பற்று -01.
விலை :	200/-

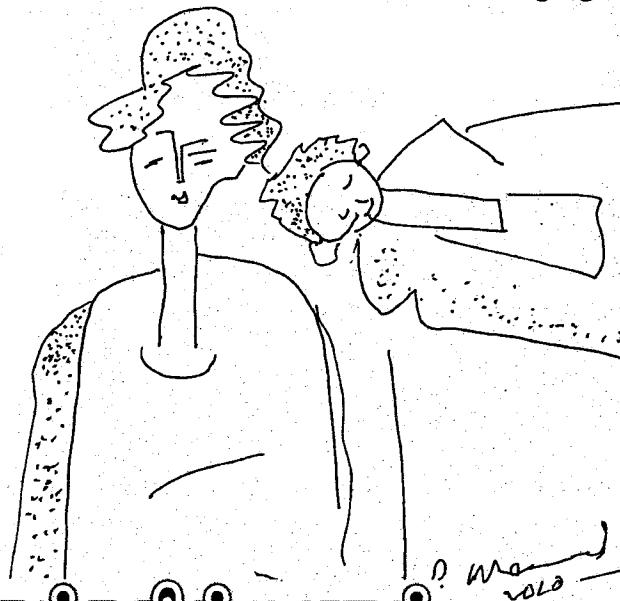
சிறகதை

பேராசிரியர் படுக்கையை விட்டு எழுந்து வந்தபோது வாசலில் சின்னம்மா காத்திருந்தாள். புதிதாக அவள் எதையும் சொல்லப்போவ விடச்சொல்லி. அவை கேப்பினம் உங்கட சொல்லுக்கு மரியாதை இருக்கு

தாம்...” பல தடவைகள் அவள் இதே கோரிக்கையோடு வந்திருக்கிறாள்.

அவர் என்ன செய்வார்? அவரும் மூன்று ஆண்டுகளைப்பெற்றவர். மூத்த மகனை இந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற அவர் பட்டபாடு? மூத்தவனுக்கு இருப்பது வயது. அவன் நாட்டம் இயக்கத்தில் இருந்தது. அதையும் மீறி வெளியேற்கொண்டு வருவதற்கு அவர்

யும் பழைய சங்கதியைத்தான் பிதற் பட்டபாடு கொஞ்சமா? பாஸ் தருவ ருவாள். “என்ற இரண்டு பிள்ளைய செத்துப்போக்கினம். ஒன்று விசு வமடுவில் இந்தியன் ஆழியோடு சண்டை பிடிச்சு செத்தது. மற்றது பட்டபாடு கொட்டை பொட்டை வது. மூன்று ஆண்டுக்காலில் சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழக அனுமதியும் விசாவும் வந்துவிட்டன. ஒருநாள் அவ

என்ற பிள்ளையை சேந்துப்போசீ!

-செங்கை ஆழியான-

ரின் முத்த மகன் அதிகாலை சபிக்கி வில் ஏறிப்புறப்பட்டான். விடையோடு திரும்பி வந்தான்.

“பெரியாக்களுடன் கதைத் தன் பாஸ் தந்திட்டினம் ஆனால் அமெரிக்காவில் நான் இவர்களுக்காக வேலை செய்யவேண்டும். சந்தோஷ மாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறன். அமெரிக்காவில் இவர்களுக்காக வேலை செய்யப்போகிற பிரதிநிதி இனி நான் தான்” என்றான்.

“உங்கட பிள்ளையாருக்கு பாஸ் எடுத்தனீங்கள் தானே? அப்படி எடுத்துத் தாருங்களேன். வெளியே அனுப்பிவிடுகிறன்” என்கிறாள் சின் னம்மா.

“பாஸ் எடுத்து என்ன செய்யிறது? முதலில் இயக்கத்தைவிட்டு வெளியே எடுக்க வேணும். அதுக்குப் பேந்துதான் மற்றதெல்லாம். இரண்டு பொடியள் இயக்கத்தில் இருந்ததென்றால் மூன்றாவது பொடியளை விடுவதில் பிரச்சினையில்லை. செய்வினம். நீ சின்னம்மா பெரியவருக்கு எழுதிப் போடு.. நான் எழுதித் தாறன்”

“நீங்கள் விரும்பினால் செய்யலாம். பாஸ் எடுக்க முடியாத காலத் திலேயே உங்க முத்தவனுக்குப் பாஸ் உங்களுக்காக தந்தவை. நீங்கள் சொன்னால் நடக்கும். பாருங்கோ..”

தான் சொன்னால் நடக்கு மென சின்னம்மா நம்புகிறாள். அவர்கள் இந்த விடயத்தில் எவ்வளவு இறுக்கமென இந்த மனிசிக்குத் தெரியாது. முத்தவனுக்கு என்ன நிபந்தனையில் பாஸ் கிடைத்ததென இவருக்குத் தெரியாது. முத்தவன் அமெ

ரிக்காவில் படித்துக்கொண்டு இயக்க வேலைகள் பார்க்கிறான். இயக்க நலன் குறித்த சர்வதேசத் தொடர்புகளைக் கவனிக்கிறான். இயக்கத்தின் பெயரால் அள்ளிக் கொள்கிற நிதியில் கிள்ளிக் கொடுத்துவிட்டு இப்போது நல்லா இருக்கிறான். அவருக்கும் காசாக் அனுப்புகிறான்.

“சரி எனை நீ போட்டு வா. நான் ஒருங்கா உன் விசயமாக விசாரித்துப் பார்க்கிறன்.. பின்னேரம் வா. நான் கடிதம் தாறன்..” என்றபடி உள்ளே சென்றார். இன்று பாஸ் அலுவலகத்துக்குப் போகத்தான் வேணும். அவருடைய இரண்டாவது மகளைத் தமைய ணிடம் அனுப்பி வைக்க அனுமதி பெற்றாக வேண்டும். சென்ற தடவை விரிவான கடிதம் கொடுத்திருந்தார். இயக்கப் பணிகளைப் பார்க்கத் தனக்கொரு உதவியாளாகத் தம்பியை அமெரிக்கா கூப்பிடுவதாக மகனும் அமெரிக்காவிலிருந்து கடிதம் அனுப்பியிருந்தான். இன்றைக்கு விசாரணைக்கு வர்க்கொல் விபிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் கிடைக்கும். முதலில் அமெரிக்காவைச் சாட்டாக்கி பாஸ் எடுத்துவிட்டு இரண்டாவது மகளை கண்டா அனுப்புவதுதான் பேராசிரியரின் திட்டம்.

“மகனுக்கு பத்தொண்டு வயதாகிறது. படிக்கிறான். இளம் பிள்ளையாகுப் பாஸ் கொடுக்கிறதில்லை. தெரியும்தானே? ஸ்பெசலாகப் பாஸ் கேக்கி நியள். யூனிவேசினரி புரபசராக இருக்கிறியள் விசயமெல்லாம் தெரியும்”

“நான் எனக்காகக் கேக்க வில்லை. இயக்கத்துக்காகக் கேக்கிறன். கடிதம் எழுதியிருந்தன்...”

“மேலிடம் செய்ய வேண்டிய வேலை. இதை என் எங்களிடம் எழுதித்தந்தியள்? அங்கை அனுப்பியிருக்கிறம். பதில் இன்னமும் வரவில்லை. இரண்டு நாள் பொறுத்திருங்கோ.. பார்த்துச் சொல்லுறம்...” அவர் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி வந்தார்.

“பாலிற்காகப் பொய் சொல்லப்போய் அக்டபாதீங்க” என மனைவி எச்சரித்தாள்.

“இவங்களிடம் இப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும். முத்தவனுக்கு எப்படித் தந்தவங்கள்? இப்படிச் சொல்லித் தானே?”

“முத்தவனிடம் வேலை வாங்குறான்கள் தானே? அவன் இயக்கத்துக்காக வெளிநாட்டில் என்றதால் நட்டமே? லாபம் தானே? நீங்கள் கேட்டதை அனுப்புறான்தானே? போகடும்.. இரண்டாவது மகளை கண்டாவுக்கு அனுப்பப் போறதாகச் சொல்லி அனுப்ப வழி பாருங்கோ... சோலி சுரட்டோட அனுப்பாதீங்க.. துளாவிப் பிடிச்சுடுவாங்க. இருக்கேலாது..” அவன் சொல்வதும் சரியாகத்தான் பட்டது.

பேராசிரியரிடம் இன்னமும் இரண்டு மகன்மார் இருக்கினம். அவர்களையும் அங்கால அனுப்பிவிட வேண்டும். வழிதான் தெரியவில்லை. பாஸ் எடுத்தால் சரி. அனுப்பிவிடலாம்.

“ஆரும் குடும்பத்தில் வீரமரணம் அடைந்திருந்தால் பாஸ் எடுக்கலாமாம் அல்லது ஆரும் இயக்கத்தில் இப்ப இருந்தால் தருவினம்..” சந்தி வீட்டுக்காரர் அம்பலத்தார் யோசனை சொன்னார்.

பிற்பகல் சின்னம்மா வந்தாள். இந்தையில் பிள்ளையாக வந்தான். அங்கை அனுப்பியிருக்கிறான். விசாரித்துப் பார்த்து சொல்லப்போய் அக்டபாதீங்க” என்கினினும் விடுகினிமில்லை. விசாரித்துப் பார்த்தன் அவனை இப்ப கிளிநொச்சியில் வச்சிருக்கினமாம்”

தாள். இருக்கிற பிரச்சினையோடு இதுவும்.

“இரும் கடிதம் எழுதித்தாறன்”

“என்றை இரண்டு பிள்ளையாகும் செத்துப் போச்சினம். மூன்றாம் வனையும் பிடிச்சிட்டினம். விடுகினிமில்லை. விசாரித்துப் பார்த்தன் அவனை இப்ப கிளிநொச்சியில் வச்சிருக்கினமாம்”

“நான் இன்டைக்கு உன்ற அலுவலா பாஸ் ஓபிக்கும் முகாமுக்கும் போனாள். கிளிநொச்சியில் தான் வைச்சிருக்கினமாம். விசாரித்துப் பார்த்தன். கடிதத்தை கிளிநொச்சிக்கு கொண்டு போ. அங்க குடு.. செத்துப் போன இரண்டு பேரும் இப்ப பிடித்துவைச்சிருக்கிற பொடியனும் என்ற பேரன் என்று சொல்லு.. என்ற பெயரைப் பயன்படுத்து.. பரவாயில்லை. உதுக்குதவாவிட்டால்..”

கடிதம் ஒன்றை விண்ணப்பமாக எழுதினார். கடிதத்தை சின்னம் மாவிடம் கொடுக்கும்போது ஒரு என்னைம் ஏற்பட்டது. அப்படியும் முயன்று பார்த்துவிட வேண்டியதுதான்.

“நாளைக்கு நானும் உன்னோட வாறன். அவங்களோட நான் கலைக்கிறன்..” சின்னம்மா நெகிழிந்து போனாள்.

“உங்களுக்கேள் கவுட்டம்.. நான் கலைத்துப் பார்க்கிறன்.. என்பக்கம் நியாயமிருக்குது..”

“இருக்கட்டும் நானும் உனக்காக வாறன்.. கடிதத்தில் செத்தவங்கள், பிடிப்படவன் என்றை மருமக்கள் எனவும் எழுதிப்போட்டன். விசாரிக்கக்

கூப்பிடுவான்கள் உனக்குத் தெரியாது”

பேராசிரியர் கூறியது போல நடந்தது.

“சின்னம் மா ஆர்? உங்களுக்கு என்ன முறை?”

“ஒன்றுவிட்ட சகோதரி முறை கடித்தில் குறிப்பிட்டமாத்ரி எங்கள்

குடும்பத்தில் நால்வர் இயக்கத்தில்.. இருவர் வீர மரணமடைந்து விட்டி என்.. அவயினர் சமாதி கோண்டாவில்

மயாளத்தில் இருக்குது ஒருவன் அமெரிக்காவில் இயக்கத்துக்குப் பொறுப்பாக இருக்கான்.. விதுரன்.. தெரியும் தானே?” என்று பேராசிரியர் அற்றத்தத்தோடு நிறுத்தினார்.

“விதுரர் உங்கட மகனா? சொல்லவில்லையே...?”

“இப்பால் நான்காவதாக கடைசி மருமகனையும் பிடிச்சிருக்கிறியன்.. அவனை விடச்சொல்வித்தான் தங்கச்சி கேட்கிறா? நான் கேட்கவில்லை, வற்புறுத்தவில்லை. போராட்டத்துக்கு ஆக

கள் தேவைதான். புரியாமலில்லை. வேணுமெண்டால் அவனையும் இயக்கத்துக்கு விடுகிறம். வீட்டில் இருக்கிற இரண்டு பேருக்கும் பாஸ் தரச் சொல் மூங்க.. கானும். அவங்களும் இயக்கத்துக்காக வெளிநாட்டில் படிச்சுக் கொண்டு வேலை செய்யத்தான்..”

அவன் யோசித்தான்.

“உங்கட கேள்வியில் நியாயம் இருக்குது பழபலர். உங்க வேண்டு கோளைச் சிபார்சு செய்தனுப்புறன். முன்று நாளையில் பதில் சாதகமாக வரும். நீங்க போங்கு” அவர் வெளியே வந்தார்.

“என்னவாம்?” சின்னம் மா ஆவலோடு கேட்டான்.

“இரண்டு மூன்று நாளில் பதில் சாதகமாக வருமாம் வா ஹோவம்..”

“என்றை இரண்டு பிள்ளையன் செத்துப் போக்கினம்” என்று தன்குள் சின்னம் மா முனுமுனுத்தாள்.

எனக்குப் பிடித்த என் கதை

சமூத்து முத்த சீருக்கதை எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த தாங்கள் எழுதிய கதைகளை கிள்கே தருகிறார்கள்.

பெயர் : ந்.பி.அருளானந்தம்

பிறந்த திடம் : வெளியா

தந்தையார்ன் பெயர் : நீக்கலாப்பீஸ்ளை பிலிப்பையா (வீர் நாட்டுக்குத்து அண்ணாயியும் சீருக்க நடக்குமாவார். கன்னி மேரிமாதா பக்தரான் வீர் பல பாடல்களையும் இயற்றி நூல்களாகவும் வெளியிட்டிருக்கிறார்)

வெளியிட்ட நூல்கள் : 6 சீருக்கதைத் தொகுதிகள், 2 நாவல்கள், 1 கவிதை

வீருது : ‘கறுப்பு ஞாயிறு’ சீருக்கதைத் தொகுதி நாவுக்கும் ‘வாழ்க்கையின் நிறங்கள்’ நாவலுக்கும் அரசு சாஹித்திய வீருது கிடைத்தது. ‘வாழ்க்கையின் நிறங்கள்’ நாவலுக்கு வடமாகாண சாஹித்திய விருதும் கிடைத்தது.

பரிசு :

- ❖ அன்பு பாலம் சஞ்சிகை அகில இலக ரீதியாக நடத்திய வல்லிக்கண்ணன் சீருக்கதைப் போட்டியிலே ‘கிரத்தும் சிளர்த்தும் முள்ளுடி’ சீருக்கதைக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது. (தொள்ளாயிரம் கதைகளுக்குள்ளே முதல் பரிசுக்குத் தெரிவான கதை)
- ❖ சீருக்கதைக்காக இன்னும்பல பரிசுகள் கிடைத்திருக்கின்றன.
- ❖ கல்வி வெளியிட்டுக் கிடைக்ககள், தரம் 8 மாணவர்களுக்கு அளித்த ‘தமிழ்மாயியும் கிலக்கியமும்’ என்ற பாடநூல்ல் (2005) கிவருடைய ‘நாணயம்’ என்ற சீருக்கதையும் திடம்பெற்றிருக்கிறது.
- ❖ ஒரும்பத்தில் நாடகங்களை எழுதியவர். அவற்றில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தவர். இயக்கியவர்.
- ❖ ஒரும்பகால சீருக்கதை 40 வருடங்களின் முன்பு எழுதப்பட்டது. ‘அனுபவம் புதிது’ சீருக்கதை. (வீரகேசரியில் பிரசரிக்கப்பட்டது)
- ❖ யாழ்நகரில் பல பெண் நடிகைகள் கிவருடைய நாடகத்தில் நடித்திருக்கிறார் - கலாபூஷணம் மனீமேகலையும் நடித்திருக்கிறார் - வடமாகாணத்தில் பல திடங்களில் கிவருது நாடகங்கள் மேடையேற்றும் கண்ண.
- ❖ எஸ்.பொ.வின் ‘வலை’ நாடகத்தையும் வீர் இயக்கி முக்கிய பாத்திரத்திலும் நடித்து மேடையேற்றியுள்ளார்.

வீரு

“அற்புதமான வானம்”

(வீரவர் சிந்தனைக் கதைகள்)

நூல் : “அற்புதமான வானம்”

சூசிரியர் : ச.அருளானந்தம் (கேணிப்பித்தன்)

வகை : சிறுவர் கிளக்கியம்

முதற்பதிப்பு : 08.09.2009

கிடைக்குமிடம் : அருளி வெளியிடக்கும்

14-1, டயஸ் பிளேஸ்,

குணசிங்கபுரம், கொழும்பு-12.

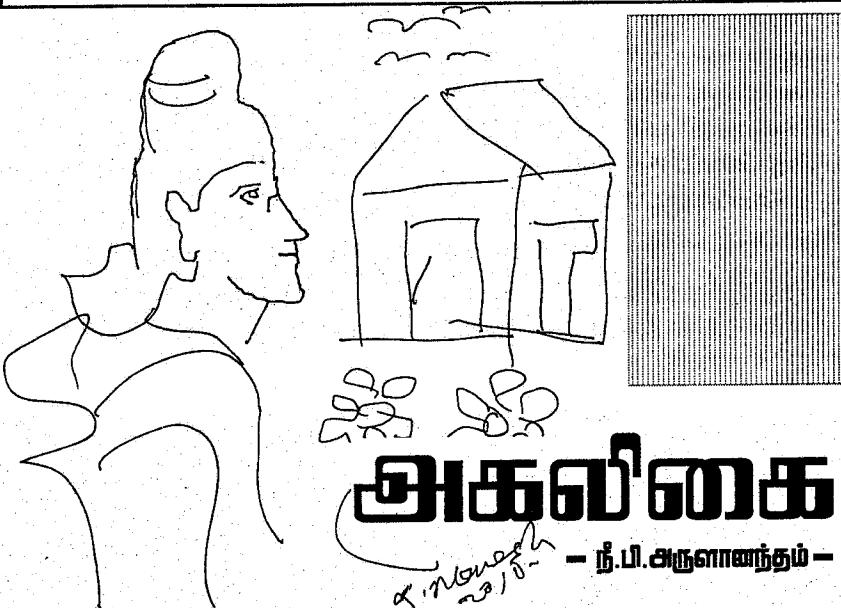
தொ.பே.சி : 011-2341941

: 100/-

விலை

‘அகலிகை’ கதையை எழுதுவதற்காக பல நூல்களை தேடிசியடுத்து எனக்குப் படிக்கவேண்டியதாய் இருந்தது. புதுமைப்பித்தனின் ‘பாவவி மோசனம்’, ‘அகலிகை’ கதைகளைவிட மலையாளம் கண்டம் போன்ற மொழிகளில் எழுதப்பட்ட அகலிகை தமிழ்மாழிபெயர்ப்பு சீருக்கதைகளையும் படித்தேன். இதைவிட பேராசிரியர் கைலாசபதி எழுதிய அகலிகை புற்றிய கட்டுரை - பீதான் சீந்தாமணி - ராஜாஜி எழுதிய வால் மீகி இராமாயணம் கம்பராமாயண ஓப்பீடு - இன்னும் சீல குறிப்புகள் அடங்கிய நூல்கள் பலவும் வாசித்து அறிந்தபின்பே இக்கதையை எழுதினேன் - இந்தக் கதை நான் வெளியிட்ட ‘கறுப்பு ஞாயியு’ சீருக்கதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற கதை - இந்நூல் வெளியிட்டு விழாவில் ஞானம் ஒசிரியர் இக்கதை தனக்கு மிகவும் பிடித்ததாகவும், இலக்கியரசனையிக்க சீறந்ததோர் கதை என்றும் குறிப்பிட்டார் - கலாநிதி வ. மகேஸ்வரனும் இக்கதையின் சீறப்புப்பற்றி மேடையில் எடுத்துரைத்தார் - பல வாசக அபிமானிகளும் தமிழ் அறிஞர்களும் இக்கதை சீறந்த கதை என்று சொல்லி என்னைப் புகழ்ந்தார்கள் - எனக்கும் இக்கதை நான் எழுதிய நூற்றுக்கணக்கான கதைகளிலிருந்தும் மனதுக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

-நீ.பி-

அகலிகை

- நீ.பி.மஹாஷந்தம் -

மிதிலைக்குக் கொஞ்ச தூரம் தன்னி சில காலங்கள் வரை வறண்ட நிலமாய்க்கிடற்ற அந்த இடம், மலடுத்தன்மை நீங்கி பசுமை பெற்றதாய்

இப்போது மாறிவிட்டிருந்தது. கலப்பையின் பரிசம் படாமல் புதரும் பூண்டு மாய்க்காடாய்க் கிடந்த அந்த நிலத்தில் காட்டுப்பூக்கள், கொடி கள்

வளமாக எழுந்து வளர்ந்திருந்தன. இது நாள் வரையில் யாரும் குடியிருக்காத தாக்க காணப்பட்ட அந்தப் புராதன ஆசிரமத்தில் மீண்டும் மகரிசி கௌதமர்; தன் தேவியராள் அகலிகையுடன் அந்தக் குடிசையில் வாழ ஆரம்பித்ததா வேயே அந்த இடம் மீண்டும் ஓளி கொண்ட தாய்விட்டது.

வறண்டு கிடந்த அந்த நிலத்தில் இராம மூர்த்தியின் பாதிகள் பட்டதும், அகலிகையுடன் சேந்து பாவும் நீங்கிய இடமாக அந்த இடம் இப்போது மாறிவிட்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு அந்த இடத்திலெல்லாம் மேகம் குளிர்ச்சி தரும் துளிகளைத் துளிர்க்கச் செய்து தூவிக் கொண்டிருந்தது. உலர்ந்து காய்ந்து சுருகாக்கப்போன அருகம் டுங்களும் கோரைப் புலகளும் அவ்விடங்களில் முளைத்து விட்டன.

குடிசையின் முன்னுள்ள முற்றத்தில் கொடிமுல்லைப் பூக்களும், கொத்துக் கொத்தாய்க் கெவ்வரளிப் பூக்களும், செம்பருத்தம் பூக்களும் முகை இதழ் அவிழ்ந்து மலர்ந்திருந்தன. புஷ்டிக்கக்காத்திருக்கும் மொட்டுகளும் அவைகளில் முளைவிட்டிருந்தன.

என்ன அற்புதமான புஷ்டங்கள்! என்ன அழகான வர்ணங்கள்! எவ்வளவு இன்பகரமான வர்ண விஸ்தாரங்கள்! அந்த ஆசிரமத்தைக் கூறிறிலும் இப்போது வசந்த ஆடை தரித்திருந்தது. சிவப்பும் நீலமும் மஞ்சளமாக ஆங்காங்கே வித விதமான காட்டுப்பூக்கள் மலர்ந்து மனசையும்கண்ணையும் ஒருங்கீடு மயக்கின.

எல்லாவற்றிலும் புதியதொரு பக்கம்.

பறவைகள் பாடின, குயில்களின் கூவோசை வானிலே மிதந்தது.

இலை மக்கிய இடமாக இது நாள்வரை இருந்த அந்தப் பகுதியைல் வாம், பசுஞ்சோலையாகமாறி தெய்வ சாநித்தியம் தாண்டவமாடிற்று. வசந்தத்தின் காற்று, மண்ண் ஓலி ஓளி எல்லாமே அந்த ஆசிரமத்தின் நந்தவனத்தைச் சூழ்ந்திருந்தது:

அகலிகையிடம் கல்லாப் சுவங்கு
போகும்படி சாபமளித்த பின்பு - மேற்கொண்டிருந்த கடும் தவத்திலிருந்து கொத்துக்கொண்டிருந்தார். சிவனையென்னித் தவமியற்றி அந்தத் தவத்தின் பலனாய்க் - சினங்கொண்டு அகலிகைக்குச் சாபமளித்ததில் இழுந்து போன தன் அற்புத தபோவத்தை மீண்டும் அவர் அடைந்து விட்டிருந்தார்.

நெருக்கிய தாடி வளர்த்து தன் ணையும் தன்னுடைய வாழ்வையும் மறைத்து வைத்திருந்த தபோதனர் கொதமர் - முன்போல செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்குச் சென்று சாஸ்திரப்படி யாகம் நடத்தவும் தொடங்கிவிட்டார். தன்னை வஞ்சகத்தால் நீங்கச் செய்து தன் உருக்கொண்டு தனது தேவியின் கற்பினைக் கெடுத் தீயன் தேவேந்திரனின் துரோகத்தைக்கூட, தன் நினைவிலிருந்து அவர் எடுத்தெறிந்து விட்தான் முயலுவு கொண்டிருந்தார்.

அந்த துரோகச் செயலை நீதித் தலாய் நினைவில் வைத்திருத்தல் - அகலிகை மேல் குருரத்தை வளர்த்தி பெறச் செய்துவிடும் என்றதன் காரணத்தால்; தபோவன சிந்தனைகளிலும் அனுஷ்டானாதிகளிலும் அவர் தன் மனத்தை ஈடுபடுத்தி அவைகளை மறந்துவிட முயன் ராலும் - வடுக்கள் ஏற்படும் வண்ணம் அவைபெல்லாம் திரும்பியும் வந்து, மனத்

திலே அவருக்குத் தைக்கவும்தான் செய் கின்றன. மனித உடம்பிற்கே உரிய ஆசா பாசங்கள், துன்ப துயரங்கள் எல்லாவற் றையும் முற்றாக தழந்துவிட முடியவில் ஸலபே; என்று இதனால் அவர் நினைத்து வேதனையுற்றார்.

மக்ரிஷ்ணபிருந்தாலுமென்ன... அவருக்கும் இருப்பது மனித இதயம் தானே! அவரது மனவட்டத்தில் ஒரு சில கேள்விகள், திரும்பத் திரும்ப எழுந்த வண்ணம் இடையறாது தொந்தரவளிப் பதாய் இருக்கின்றன. மனத்துளேயே எழும்பி வந்து தாக்கும் வேதனை தரும் கேள்விகள் அவை.

அகவிளையின் இடத்தில் அன்று தான் இருந்திருந்தால், தன்னுடைய நிலை என்னவாக இருந்திருக்கும் என்று அந்த நியாய விசாரணையை, ஒருமுறை நினைவு கூர்ந்ததும் அவரது இதயம் சீழ் கூட்டி நிற்கிறது. ஆம் துர்க்கந்தம் மிக்க சீழ்.

அன்று தாமத குணத்தால் - உடனே அகவிளையைச் சிலையாய்க் கூடிடுவிட்ட பாவச் சமையால், இதயம் அவருக்குச் சுக்கு நூறாவதைப் போல் இருக்கிறது.

அந்தப் பாபகம் தீர்க்க தர்ப பையை வைத்து தருப்பனம் செப்தாலும் பாவம் தொலையாது என்று அவர் மனம் வருந்துகிறார். இதன் காரணமாப் நாசியில் குடான காற்று சூழிமுளையில், அவருக்கு வீசிக்கொண்டிருந்தது. மூலாதாரத்திலி ருந்து உச்சித்துவாரம் வரைக்குமாக நிற கும் அந்த நடுநாடியில் - பிராண்யாமத் துடன் மந்திரத்தை உருவிவிட்டவாறு கெளதமர் அந்த மனம் குழம்பிய நிலை பிலிருந்து தன்னை மீட்டெடுக்க, தூய் மையான மான்தோல் விரிப்பில் சுகாசன மிட்டு அமர்ந்தவாறு - ஞானமுத்திரை

பிட்டபாடி தியானத்தில் ஆழந்துவிட்டார். அப்படியே ஜெபத்தில் பிறகு அய்க்கிய மாகிவிட்டார் அவர்.

தண்ணீர்க்குடத்தை இடையில் வைத்துச் சுமந்துகொண்டு, கங்கைக்க ரையைவிட்டு நடந்து வந்துகொண்டிருந் தாள் அகவிளை புல்தரைமீது பனித்துளி கால்களை வருடும் சுகாலுபத்தில் தினைத்த வளாய் நடந்துகொண்டிருந்த அவள் மனத் தில், கரிய சிந்தனைகள் தாளாகவே எழுந்து வேதனை கொண்டு சூழல் ஆரம் பித்தன்.

பயமுறுத்தும் ஒருவித வேக முடன், ஒரு மையப்புளியியைச் சுற்றியே அவை சூழல்கின்றன.

தொலைபட்டுப்போன கடற்த கால நிகழ்வுகளை நோக்கி அவளது நினைவுகள் பறந்துபோயிற்று. அது ஒரு மோசமான நினைவுட்டல். அவளிடம் அந்தக்கொடிய சம்பவங்கள் நினைவுப் புற்றிவிருந்து வெளிக்கிட்டது. அதனால் அவருக்கு மனசெல்லாம், ஏரிபந்தம் நூற்று புகைவது போல புகைழுப்பியது.

“நான் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டேன்... மோசம் போய்விட்டேன்... வஞ்ச மனத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்டு விட்டேன்...” என்று மந்திரம் உருவி விடுவதுபோல், அவளது உதகுகள் முனைமுனைத்தன. ‘அந்த நிழல் வீசும் மரத்தின் கீழ், இறுகிய கல்லாகவே நான் இருந்தி ருந்து உச்சித்துவாரம் வரைக்குமாக நிற கும் அந்த நடுநாடியில் - பிராண்யாமத் துடன் மந்திரத்தை உருவிவிட்டவாறு கெளதமர் அந்த மனம் குழம்பிய நிலை பிலிருந்து தன்னை மீட்டெடுக்க, தூய் மையான மான்தோல் விரிப்பில் சுகாசன மிட்டு அமர்ந்தவாறு - ஞானமுத்திரை

காலை வேளைதனில் அவ்விட மிருந்து நடந்து வரும்போது பின்னிமுடையும் இந்தச் சிந்தனைகளிலிருந்து மனம் ஆற்றுதலடைய - ஜ்வலிக்கும்

வசந்த குரியனது ஓளிப்பரவலை முகமு யர்த்தி ஒருமுறை பார்த்திட அகவிலை விரும்பினாள். இருந்தாலும் குரியனை, நேர்பட நிமிர்ந்து பார்த்திடவும் பயம் அவளுக்கு. குந்திதேவியாருக்கு நடந்தது தனக்கும் நடந்து விடுமோ என்கின்ற யயம்! அதோடு அந்த வாள் மேகங்களையும் பார்க்க வேண்டியதாய் வரும் என்ற அச்சம்!

‘வாயு, குரியன், அக்கினி முத வியன கற்புடையாளைத் தொடுங்காலத்து மனம் நடுங்குவாராமே.... இது உண் மையோ அன்றிப் பொய்யோ....’ என்று ஒருமுறை அதனை நினைத்தமு - பிற பாடு உடனே அந்த நினைவை ஒரு புற மாக தள்ளி வைத்துவிட்டு அந்தப் பாதையோரம் அவள் பார்த்துக்கொண்டு நடந்தாள்.

அங்கே ஓளிப்பிடத்தில் - புத ருக்குள் ஓளிந்திருக்கும் சுருப்பத்தின் கண் கள் போல இந்திரளின் கண்கள்;

மீண்டும் அவளில் நெருப்பைப் பற்றவைத்துவிடுமாலிருக்கு, உக்கிர பார்வையுடன் காண்டப்படுவது போல் ஒரு பிரமை உண்டாகியது அவருக்கு. சிவந்த சூடான நெருப்புத் துண்டுகளைப்போல், அவனது கண்கள் மின்னுகின்றன. இந்திரன் ஆயிரம் கண்களால் தன்னைப் பார்ப்பது போல அவருக்கு இருந்தது.

உடனே பதறிவிடாள்.

இவருக்குள் பூரான் ஊர்கின்ற உணர்வு.

முள்ளில் உட்கார்ந்திருப்பவ ளைப் போலத்துவித்தாள். உடம்பு தலை யிலிருந்து கால்வரை வெடவெடவென்று நடுங்கியது. வியர்வை வாங்கியது.

‘நான் தீண்டியதிலிருந்து நீ என் னுடையவள்’

யாரோ அங்கிருந்து பேசவது போல மீண்டும் பிரமை.

‘நான் விரும்பியதையும் என்கையகமாக்காமல் விடவேமாட்டேன்... ஒன்றைச் செய்யத்துணிந்தால் அதை நான் நிறைவேற்றியே தீருவேன். அதற்கு எதிர்ப்புக் கூட்கூட அதை நிறைவேற்றுவதும் உறுதிப்படும்’

உடனே அவளுக்கு திகில் கிளைத்தது, நீராடிய தேகத்திலிருந்து நீர்த்துளி உதிருவதுபோல்; வேர்வைத் துளிகள் அவள் உடலை நினைத்துவிட்டது. இடுப்பில் தாங்கியிருந்து குடத்துக் கண்ணீர், உடல் நடுக்கமுற்றால் தனும்பி வெளியே சிந்தி அவளது ஆடையையும் நினைத்துவிட்டது.

இதுவெல்லாம் வீண் மனப்பிர மையே என்று என்னி பின்பு அவள், தன்னை உடனே சுதாகரித்துக்கொண்டாள். என்றாலும் சந்தேகங்களையே என் ரெடுக்கும் காட்டு மிருகம் போன்றது தானே இதயம், என்று அவருக்குள் ஓர் உண்மையின் வெளிக்கம் தோன்றியது.

எனவே மீண்டும் நிதானமாக அவ்வழியே அவள் நடந்துகொண்டிருந்தாள். அவருக்குப் பின்புறமாகவிருந்து இப்பொழுது சிரிப்பொலி கேட்கிறது. அவள் திரும்பிக்கூடப் பார்க்க வில்லை!

பின்னால் வருகின்ற அவர்கள் அந்த இடத்தில் வாழும் ரிவிக்குஞ்சைய பத்தினிகள்தான் - என்று அவள் உடனே ஊகித்துக்கொண்டாள். அவர்களும் அங்கே குடத்தில் தண்ணீர் முகந்து கொண்டு - பேச்சும் சிரிப்புமாய் - கேவி யும் கிண்டலுமாய் ஊர்ப்புறணி பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

அவர்களின் அந்தக் கதைகளுக்கிடையே, ‘அகவிகை’ என்ற தன் நாமமும் இழுபடுகிறதை அவளது செவிகளும் கேட்டுவிட்ததான் செய்தன. அவர்களது வாயிலிருந்து புறப்பட சொற்கள்... அப்பப்பா!! சொல் அகராதி புறமுதுகிட்டுத்தான் ஒட்டவேண்டும்.

இவளைக் காணும் போதெல்லாம் வார்த்தைச் சவக்கால் சொடுக்குவது அவர்களது இயல்புதான்.

வந்தவர்களுக்குள்ளே ஒரு ரிஷி பத்தினி மற்றைய பெண்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்.

“இப்படியெல்லாம் இலக்சை கேடு நடந்தும் கூட நசிந்து இற்றுவிடாமல் மிகச்சிருக்கும் நம்பிக்கையுடன் இவள் நிமிர்ந்து நடக்கிறாளே!!”

அவள் சொல்லிமுடிய அடுத்தவன் தொடருகிறான்:

“இப்படியும் ஒரு வாழ்க்கையை இவள் வாழவேண்டுமா? இதைவிட கெட்டுப்போன பின் இவள் சபிக்கப்பட பூப்போன அந்தக் கல்லாகவே நெடுகு தலும் இருந்திருக்கலாம்... அந்தக் களை தம மகரிஷிக்கும் மதியில்லை - உண்மையும் விசுவாசமுள்ள ஒரு பத்தினியாக இன்னும் அவளை நம்பி மோசம் போகிறார்... இவர்களால் எங்களுக்கும் இருக்கின்ற மானம் காற்றிலே பறந்ததைப்போல் போகிறது. ரிஷிபத்தினிகள் விரகத்தை விரதமாக்கி - தாபத்தை தவமாக்கி - காமத்தை யோகமாக மாற்றிவிடவேண்டும். அதையெல்லாம் கடைப்பிடித்து நடக்காமல் இப்படியோ கேவலமாக நடப்பார்கள்? - இவளின் செய்கையால் ரிஷிகளையும், ரிஷிபத்தினிகளையும் மாட்சி மையான இடத்தில் வைத்துக்கணித்தவர்களைல்லாம், இனிமேல்பட்டு இகழ்ச்சிக்

சொற்களால் வதை செய்யத்தான் போகி நார்கள்...”

அடுத்தவள் அதையடுத்து:

“ரிஷிகளும் ரிஷிபத்தினிகளும் வாழும் இந்த ஆரண்ணியத்தில் இருந்ததூப்பமையே இவளால் இன்று கெட்டுவிட்டது. இவளின் பாபகமான கை பட்டுவிட்ட அந்த அழிருத ஆகாய கங்கையே இப்போது மாசுடைந்துவிட்டது அந்த நீரைத் தான் நாங்களும் கொண்டு சென்று தாகம் தீர்க்கவேண்டியிருக்கிறது... லோகத்தில் இதைவிடக் கொடுமை வேறு எங்களுக்கு என்னதான் இனி வரும்? மென்மையாக அலங்கலாகச் செல்லும் இந்த அழிய கங்கையின் கரையிலுள்ள தபோவனத்தை விட்டு; இந்த ராட்டஷ்டியால் நாங்களும் இருக்க முடியாமல் வேறிடம் செல்ல வேண்டும் போலத்தான் இப்பொழுது எங்களுக்கு வந்துவிட்டது. இவள் இருக்கின்ற இந்த இடத்திலிருப்பதே மகா மகா கொடிய பாவம்! எங்காவது வேறிடத் தில் சென்று - இனி நாங்கள் வாழ்ந்தால் தான் விமோசனம் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்...”

அவர்களுக்கு இப்படி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அகவிகையைத் திட்டித் தீர்த்து மனம் கசங்கும்படி செய்துவிடவேண்டுமென்பதே கொள்ளையான ஆசை. அதிலே வந்து கொண்டிருந்த அவர்களெல்லாம் இப்படியே தங்கள் குரூரமான ஆசைகளை அவளைக்கண்டுவிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வைத்து நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்க - அவர்களுடன் தண்ணீர்க்குடமேந்தி வந்து கொண்டிருந்த அந்தக்குள்ளமான உயரம் கொண்ட ரிஷிபத்தினியும், தன் பங்கையும் அவர்களுடன் சேர்ந்து நிறைவேற்றிவிடவேண்டும் என்ற அவாவில், தன் பொன்னான வாயைத் திறந்தாள்.

“அப்பப்பா.. இவளை நினைக்கவே என் உடல் கூசிக் குறுகுகிறது. இவளைப்போல் எந்தப் பெண்ணாவது நடந்து வருகிறார்கள். சோம் போவாளா? இப்படியும் ஒரு பெண் இப்புவிமீது எங்கேனும் உண்டா? அன்று கௌதம மகிழியின் உருவத்தில் இந்திரன் இவளிடம் வந்தானாம்... இவள் கணவனென்று நினைத்து இந்திரனிடம் ஏமாந்தாளாம்! இனிமேல்பட்டு கட்டுப் பாட்டின் கடிவாளம் அருந்துவிட்ட இவளி டம், எத்தனைக்கெத்தனை தேவர்களெல்லாம் சபலங்கொண்டு கௌதமர் உருவெடுத்து வரவிருக்கிறார்களோ.... யாருக்குத் தெரியும்?” என்ற அவளது கேள்விக்கு:

“அதுவெல்லாம் எங்களுக்கு என்னதெரியும்! இவ்வளவும் நடந்து முடிந்தும் ஒன்றுமே தெரியாதவள் போல எங்கள் எல்லோருக்கு முன்பாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறாளே அந்த மாய்மாலக்காரி - அந்தப் புரட்டுக்காரிக்குத்தான் அது வெல்லாம் தெரியும் கருணையற்ற இயல்புடன் பத்தாவுக்குத் துரோகமிழைத் தவள் லேசானவளா என்ன? இப்பொழுது தெல்லாம் அவளைப் பாருங்கள்! அவருக்கு முன்னெப்பொழுதுமில்லாதவாறு ரொம்பவும் கர்வம் தலைக்கேறிவிட்டது. அரம்பை, ஊர்வசி, திலோத்துமையை விட தானே அப்பரஸ்தீர் என்றும் அதனால், தனக்குச் சம்தையானவர் யாருமே கிடையாது என்றும் இவள் இப்போது நினைக்கத் தொடங்கிவிட்டாள்...”

என்னி நகையாடிக் கொண்டிருந்த அவளது அவ்விறுதிக் கேள்விக் கையைப் போன்று அவளது உறைந்த பார்வை பட்டதும், தலையைக் கீழே தழைப் போட்டுக்கொண்டு - பயுத்தில் குடத்துத் தன்னீரும் கீழே நிலத்தில் சிந்தும் நிலையில், ஒருவாறு அவளைக்கடந்து தூர எட்டு

இன்னும் ஒரு சிலர் நமுட்டுச் சிரிப்பும்; ஓரிருவர் குட்டுச்சிரிப்புடனும் நடந்து வருகிறார்கள்.

மனித மனத்தில் எத்தனையோ வக்கிரங்கள் உண்டு. என்றென்றும் சிரஞ்சீவியாய் இருக்கும் குணங்கள் அந்த ரிஷிபத்தினிகளிடத்தும் இருந்தும். அதன் வடிவு வெளியே உருவத்தில் அவர்களிடம் காணப்பாதிருந்தாலும்; தன் இயல்பு உணராதவாறு அது அவர்களிடம் ஒளிந்தே நிற்கிறது. அதன்மூலம் அகவிகையின் மேல் உள்ள வஞ்சம் அவர்களுக்கு, வாழ்க்கையின் விரதமாகவே ஆகிவிட்டது.

எதுவெல்லாமோ தன்னை அபாண்டம் பரப்பிக்கொண்டுவரும் அவர்களைத், தன் நடையைத் தரித்துநின்று முறை திரும்பிப் பார்த்தாள் அகவிகை. அவர்களது கோடை இடிபோன்ற வார்த்தைகளை, அவளால் தாங்கவே முடியவில்லை!

அதனால், மகத்தான் ஒரு நிலைக்கு எழும்பி தன்னை வெறுப்போரை வெட்கித் தலைகுனியச் செய்ய வேண்டும் என்ற வேட்கை, அவள் மனத்தில் தீக்கொழுந்துகளாப்ச் சட்ட ததுக்கொண்டு எரிந்தது.

தன் மனத்தை ஒயாமல் வார்த்தைகளால் குத்திக் குளம்பரிக்கின்ற அவர்களை, அமுத்திக்கொல்கிற மாதிரி அவள் பார்த்த அந்தப் பார்வையில்...

அந்த ரிஷி பத்தினிகளது உடுக்கள், இறுக்கி அமர்ந்துவிட்டன. குத்தியைப் போன்று அவளது உறைந்த பார்வை பட்டதும், தலையைக் கீழே தழைப் போட்டுக்கொண்டு - பயுத்தில் குடத்துத் தன்னீரும் கீழே நிலத்தில் சிந்தும் நிலையில், ஒருவாறு அவளைக்கடந்து தூர எட்டு

வைத்து நடந்தபடி அவர்கள் விரைவாகச் சென்று விட்டார்கள்.

பல்கீஸம் என்று தெரிகிற ஒன்றே என் பலமாகவும் சிலவேளை மாறிவிடுகிறது என்று, அவர்கள் போவதைப் பார்த்தபடி அவள் நினைத்துக்கொண்டாள்.

இவ்வளவு கணம் அங்கு காதுக் குப் பின்னாலிருந்த முனுமுனுப்புகள் இப்போது மறைந்துவிட்டாலும், அவர்கள் வைது விட்டுப்போன்றில் ஏற்பட்ட அந்தத் தாக்கம் அகவிளகயின் மனத்தை அறித்து குகைபோல் குடைந்ததாக்கியது. நெருப்புக்கொள்ளியைக்குத்தி அழுத்துவது போன்ற தாங்முடியாத அந்த வேத ஸெயைச் சுகித்தவாறு, மீண்டும் அவள் நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

அவள் தன் இருப்பிடத்தருகில் வந்து சேரும் போது, முன் புதான் சபிக்கப் பட்டு சிலையாய்க் கிடந்த அந்த இடத்தில் நிற்கின்ற ஆலமர விருட்சத்தை நோக்கினாள். செழித்துக் கொழித்து அரணித்து நின்ற மரத்தில், பறவைகளின் இனிமைச் செரிவான ஒலிநயம் அவளது காதுகளுக்குக் கேட்டது. கனிந்த பழுத்தி விருந்து வரும் கவர்ச்சி வாசும் அவ் விடத்தில் அடித்தது.

தளதாலெவன்றிருந்த அந்த விருட்சத்தின் பழங்கள், ‘பொல, பொல’ வென்று விழுந்துகொண்டிருந்தன. அவைகளைக் கவனித்ததில் கணப்பொழுது தன்னிலிருந்த அச்சங்களைத் தூரத் தளிமைப்படுத்திவிட்டு, அவ்விடத்தில் அவள் அமைதியாக நின்றாள்.

அந்த மிக இனிமையான அழுதமான தருணத்தில், இது சுகம்தரும் தன் பழையகால வாழ்க்கையை, அகவிளக ஒருமுறை நினைவில் மீட்டுப்பார்த்தாள்.

அவள் மனம் எனும் பகு அவைகளை மெல்ல மெல்ல அசைபோட்டது.

பாற்கடலில் பிறந்த தன்னில் தேவரும் மற்றும் யாவரும் விருப்பம் கொண்டிருக்க - அதன்மூலம் விஷ்ணு மூர்த்தி தன்னை அடையக்கூடிய தகு திக்காப் வைத்த அந்தக் கேர்வில் - நெடு நாட்களாக பாற்கடலில் மூழ்கிப் பொறுத்திருந்தது - அதன்மூலமாகத்தான் யோக நிலையின் வலிமையைக் காட்டிவித்து - தன்னைக் கரம்பற்றிய கொளதம மகரிஷி யின் மாட்சிமையை, ஒருகணம் அவள் நினைத்துப் பார்த்தாள்.

அதன்பிறகு அவருடைய தரம் பத்தினியாக தான் வாழ்ந்த மகிழ்ச்சிகர மான வாழ்க்கையையும்; அவர் கால்கழு விய நீரையே கங்கையாக நினைத்து வாழ்ந்த தன் கற்பு நிலையையும் நினைத்தாள்.

என்றாலும், மீண்டும் அந்தக் கல்லுருவம் மனத்தில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு, இடையிட்டு வந்திருந்த அந்தச் சிறிய நேரத்து நிம்மதியினையும் அவளிடமிருந்து அழித்தது. அவளது உள்ளத்தில் சிறிது நேரம் தளிர்த்து நின்ற சீத எமான எண்ணங்கள், இதனால் ஏமாற்றத்தில் துகளாகிவிட்டன.

தன் உள்ளத்துக்குள்ளே நொதித் துப் புளித்து இருக்கும் மோசமான அந்தக் கடந்தகால நிகழ்வுகளெல்லாம் மனத் தில்நிறைவாட, அந்த எண்ணங்களில் குழந்தை கொண்டே அவள் தன் பர்ணசாலையை நோக்கிப் போனாள்.

தியானத்திலிருந்து மீண்ட கெள தமர் தன் விழிகளைத் திறந்து பார்த்தார். தேஜோமயான அவரது கண்களைக் கண்ட பின்பும், அவருக்கு ஒருவித திகைப்படுத்தாள் ஏற்பட்டது.

உடனே அவள் மனசுக்குள் இந்திரன் அடர்கிறான்.

தான் அடைந்த ஏமாற்றத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது தன் கணவளின் உருவமே என்று நினைக்க, அகவிளகயின் கண்களில் கலக்கத்தின் தொடக்கம் கோடு போடத் தொடங்கியது.

ரிஷ்பத்தினிகள் வீதி வழியே சக்திவாரி எறிந்தது போல் பழித்த சொல் வும்புகளையெல்லாம், ஒருமுறை அவள் மீண்டும் தழையிட்டுப் பார்த்தாள். அதனால் அவள் உள்ளத்தில் அந்தச் சந்தேகம், திடீரென தூமகேதுவைப்போல் முளைத்தது.

அந்தச் சந்தேகங்களோவென் றால் காட்டுப்பன்றிபோல, வேக வேக மாக என்று பெருக்கி கொண்டிருக்கிறது.

இதனால், மனக்கஷ்டமான பாடம் ஓன்றில் மனத்தை நட்டு வைத்தது போல் கொளதமரை அவள் கண் இமைக்காமல் பார்த்தாள்.

தம்முன் இருக்கும் கணவரின் உருவம்தான் இப்பிரபஞ்சத்தின் மிகப் பெரிய கேள்வியாய் அவருக்கு இருந்தது. அந்த மாபெரும் பிரச்சினையை உற்றுக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தபோது;

இந்த உருவத்தின்றை இந்தின் தன்னிடம் வந்தான் -

நான் ஏமாற்றமடைந்தது கணவளின் உருவத்தை நம்பித்தானே -

இதிலே எனக்குக் கிடைத்த நீதி - அது அந்திதானே -

இந்திரனுக்குக் கிடைத்த சாப்ததை நீக்குமாறு எத்தனையோ தேவர்கள் வந்து கெளதமரிடம் இரந்தார்கள் -

என்னைச் சீரழித்த காமம் மிகக் அந்த நீசனுக்காக எல்லோரும் அவரிடம் பரிந்து பேசினார்கள். ஆனால், என்பக்க

முள்ள நிபாயத்தை எடுத்துச் சொல்ல எந்த ஜீவனுக்கும் வாயில்லாமல் போய் விட்டதே...?

அவளது மனத்துள் பல கேள் விளக் கீறியதித்து உயரவாயிற்று. அதனால், மகத்தானவளாகவும், குருமானவளாகவும் தன்னை அப்போதைக்கு அப்போது ஆட்டிப் படைக்கும் உணர்வுகள் ஏஞ்சுகு ஏற்றபடி மாறிக்கொண்டிருந்தாள் அகவிளக.

அகவிளக உலகத்திலுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளுடைய அழகையும் ஒன்று சேர்த்து பிரம்மாவால் ஆக்கப்பட்ட தனி அழுகடைய பெண்தான்! - ஆனாலும் மென்மையின் ரேகைகள் இப்போது அவளிடம் மறைந்துவிட்டன. அவளின் முகம் பயத்தில் இறுகிப்போயிருந்தது.

கோழி கூவும் போதெல்லாம் அகவிளகக்கு நடுக்கமாக இருக்கிறது.

எயின் தலைச்சாறு உண்ணும் சிலந்தி, கரப்பான் கால் யெய்க்கும் எறும்பு, பூச்சி விழுங்கும் பல்வி - எல்லாமே இந்திரனின் உருவில் அவளை பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தன.

இவை யாவும் அவளை அதிர்த்துகின்றன.

என்றாலும் கணவனுக்குச் சுசி ருஷை செய்வதில் எப்போதுமே அவள் மனம் வைத்திருந்தாள்.

ஒரு தட்டில் மஞ்சளாக விளைந் துப் பழுத்த பழங்களை கையிலேவந்தி, ஆதரவுடன் அவர் முன் போய்நின்று -

- அதை அவருக்கு முன்பாக பணிவுடன் வைத்துவிட்டு நின்றாள் அகவிளக.

கடமையைச் செய்யும்போது, தூய நீரில் தாகசாந்தி செய்வதுபோல இதம் அவருக்கு இருந்தது.

தன்னை எப்படியெல்லாம் போவிக்கிறாள் என்ற நினைப்பில் கனிந்து

போனர் கெளதுமர் அகவில்கூட்டுன் கதைப் பதை மனம் நன்றாகிறது கெளதமருக்கு. ஆழ்ந்த மெளனத்தின் தளையிலிருந்து விடபொடாமல் கேள்விக்குறியுடன் பார்வை செலுத்தி அகவிலையைப் பார்த்து:

“அகவிலே...” என்று மெல்ல அவளை அழைத்தார்.

நிலவொளி மீண்டும் ஒளி கொண்டதைப்போல அவரது முகம் இப்பொழுது இருந்தது.

மென்மையும் கனிவுமுடைய குரவில் அவர் தொடர்ந்தும் அவளிடம் மதுரமாகப் பேசினார்.

“அகவிலே...! உன் கவலை தோய்ந்த வதனம் என் உள்ளத்தையும் வெகுவாகத் துன்புமுத்துகிறது. நடந்து போன அந்தத் துன்பவியலான நிகழ்வு களை நீ மனத்திலிருந்து தொலைத்து விடு... இனி நாம் மகிழ்ச்சியாக வாழ்க்கையை ஆழமிப்போம் என் வார்த்தையில் நீ நம்பிக்கை வைப்பாயென்று நான் எண்ணுகிறேன் அகவிகா...”

“ஓரு பெரும் பிரச்சினைக் குரிய விஷயத்தை இவ்வளவு சாதரணமான தொன்றாக இவர் சொல்கிறாரே...! எந்த ஒரு செயலுக்கும் விளைவு தொடர்ந்தே வரும் என்பது நித்தியமா தொரு நியதி; இதையெல்லாம் இவர் அறியவில்லைப் போலும்...” - என்று அகவிலைக்கு அவர் சொல்வதைக் கேட்கவும் பெருவியப்பாக இருந்தது.

அவளது உயர்ந்த புருவம் விளாவைத் தொக்கி நின்றது.

‘என் கணவனின் உருவமே அன்று என்னை நம்ப வைத்து ஏமாற்றியது. அப்படியாயிருக்க - இந்த உலக வாழ்வில் எதனிடத்தும் நம்பிக்கையோ விசுவாகமோ வைப்பதற்கு என்மனம்

எப்படித்தான் இசையும்’ இதையெல்லாம் அவருக்கு வாய்விட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று, அவளுக்கு நா துருதுருத்தது. ஆனாலும் அதைச் சொல்ல முடியாமல் நாக்கின் கக்கி நிசிந்து போய்விட்டிருந்தது அவருக்கு.

சிறிது நேரம் மொளமாக அவள் நின்றாள்.

அந்த மெளனத்தில் கருத்தரித் ததைச் சொல் வெளிக்கொணர்கிறது.

“நான் உள்ளீடு இல்லாத தானியம்...!”

“அகவிலே...! நான் அப்படி நினைக்கவில்லை...”

கொதமர் பதிலுரைக்கவும், நெஞ்சில் காந்தலாய் ஒரு தீ எரிந்தது அவளுக்கு. அவரது சொற்களைக் கேட்டதும் அவளின் மனசு, தீயில் விழுந்த பூச்சியாகத் துடித்தது. உடனே தன் உள்ளக்கொதிப்பை அவள் உளரிக் கழித்தாள்.

“அப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்ட நீங்களா - இன்று இப்படியெல்லாம் என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறீர்கள்... அன்று நான் உங்கள் காலைப்பிடித்துக் கெஞ்சியும் என்னில் இரக்கம் காட்டாது கல்லாக என்னைச் சுபித்தீர்கள்... அந்தச் சம்பவத்தில் ஏமாற்றப்பட்டது நான் மட்டுமல்ல; துவாத சாந்த வெளி யிலிருந்து இறங்கிவரும் அமுதத்தை உள்ளு மரணமற்று வாழ தகுந்த யோக கக்கியைப் பெற்ற முக்காலமுழுனர்ந்த ஞானியான நீங்களும்தான் என்னைப் போலவே ஏமாந்தீர்கள் - அதை நீங்கள் ஒரு கணமாவது அந்த வேளையில் நினைத்துப் பார்த்தீர்களா...?”

வீணைக்கம்பி அறுந்ததைப் போன்று கவலை தோய்ந்த குரவில் அவள் சொன்னாள்.

கொதமரின் இதயத்தில் இந்த வார்த்தைகள் ஆயிரம் ஈட்டிகளை உருவத்தைய்த்து விட்டது போல் வேதனையாக இருந்தது. அன்னபாளும், பேசுக்கும்பகு மூச்ச எல்லாவற்றையும் அடக்கி பெருந்தவங்கள் மேற்கொண்ட அவர், அகவிலையைத் தீர்க்கியற்ற உடனே தலையைத் தாழப்போட்டுவிட்டார். என்றாலும் அவரது வாயிலிலிருந்து வார்த்தைகள் வெளிவர்ந்தன:

“நீ பாவ விமோசனம் பெற்று தூய்மை பெற அந்தச் சாபம் உனக்கு ஒரு காரணமாயிருந்ததை சர்றே நீ என்னிப் பார் அகவிகா...?”

“பாவ விமோசனம் அதுவும் அந்த இராமனால்...?”

அல்சியாக அதைச் சொல்லி விட்டு அவள் அவஸ்தையாய்க் கீரித்தாள்.

“ஆமாம் அந்த ரகுகுல திலகன் இராமன் சாதரணமானவள்லு... அவள் கடவுள் அவதாரம் அகவிகா...!

“கடவுளாம் கடவுள்... அந்தக் கடவுள் அவதாரமே கீதையை அருங்கற்புடையவளாய் உலகுக்குக் காட்ட தீக்குளிக்கவிட்டு அக்கினிப் பரீட்சை நடத்தியிருக்கிறார். கடவுள் அவதாரமாயிருந்தும் அந்த ஆண் திமிரத்தனத்தைக் காட்டுவதில் அவரும் பின்றிக்கவில்லையோ...??”

அவள் மனசிகிருந்த வேக்காடு வார்த்தைகளின் கடுப்பில் தெரிந்தது. அடுப்பின் சாம்பலுக்கு அடியில் இருக்கும் கங்குபோல, அவள் மனத்துள்கிடந்து ஆறுதல் அடையமறுத்த தீக்கங்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. தன் நெஞ்கக்குள் வெக்கைத்திரண்டு உங்கணப்படுத்தியதையெல்லாம் அவள் இப்போது வெளியே வார்த்தைகளில் கொட்டித்தீர்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவளது குரல் எவ்வளவு உறைப்பாக ஓலிக்கிறது என்று கெளதமரும் வியப்படைந்தார். அவளில் இருந்துகும் பெண்மையின் மென்மையைக் காணாததால் அவர் திளைத்தார்.

கிரகணத்தின் போது ஒரு மூலையில் பூமியின் நிலைப் படியத்தொடர்வைது போல, கருமையான பூச்சி இருவர் மனத் திலும் பதியத் தொடங்கியது. என்றாலும் அந்த நிலையிலிருந்து தன்னை மீட்டுக் கொண்டு அகவிலையை நோக்கி கெளதமர் கூறுகிறார்.

“அகவிகா! நீ நீயே அல்லாத நிலையில் பேசுகிறாய்! இராமனின் மன நிலையை நீ அறியவில்லை வெதே கியை தீக்குளிக்கச் சொன்னதில், சூழ நிலைதான் அதற்கெல்லாம் காரணமாய்விட்டது...” அவர் சொல்லவும் அகவிலைக் கொண்ணான:

“என் நிலையும் அதோன்! அந்தச் சூழ்நிலைதான் என்னையும் வஞ்சளை செய்து பாவத்தைச் சுமத்தி விட்டது... அந்தச் சூழ்நிலை செய்துவிட்டது சதியினால்தான் நான் உண்மையிலே ஏமாற்றப்பட்டேன்... அதைப்போலத்தான் நீங்களும் ஏமாற்றமடைந்தீர்கள். ஆனாலும் நான் ஏமாற்றமடைந்ததில்தான் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்தீர்கள் நீங்கள்... அந்தச் குற்றத்துக்குத் தண்டனையாக என்னைக் கல்லாகவும் சுபித்துவிட்டர்கள்... அந்தச் கணத்திலேயே நான் உங்களைவிட்டுப்பட்டேன்... அதைப்போலத்தான் நீங்களும் ஏமாற்றமடைந்தீர்கள். ஆனாலும் நான் ஏமாற்றமடைந்ததில்தான் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்தீர்கள் நீங்கள்... அந்தச் குற்றத்துக்குத் தண்டனையாக என்னைக் கல்லாகவும் சுபித்துவிட்டர்கள்... அந்தச் கணத்திலேயே நான் உங்களைவிட்டுப்பிரிந்துவிட்டேன்... திரும்பவும் உங்களிடம் என்னைல் ஒன்று சேர்ந்து வழைவே முடியாது. அது இனிமேல் அளசுத் தியமான காரியம். இப்படியே நான் ஏமாற்றது எமாறியதுதான்... அந்த ஏமாற்றத்தைத்தான், என் முன்னே சொல்லிச் சொல்லி இந்த உலகமும் என்னை அக்ஸிப்படுத்துகிறது. இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லோரது வாயிலும் இந்த அகவிலையின் கதைதான்

அவலாக மெல்லக் கிடைத்திருக்கிறது. வேண்டாமிந்த வாழ்வு எனக்கு... இந்த வேதனைகளைச் சுமந்துகொண்டு உயிருள்ள இந்த உடலுடன் நான் ஊசலா டினாலும் உன்மையில் இந்த மனம் எனக்குக் கல்லாகவே இன்றும் இருக்கிறது. அது இனிமேல் உயிர்பெறுமென்ற நம் பிக்கை எனக்கில்லை. அந்த நிலையிலி ருந்து என்னால் மீள் முடியவில்லை. அது மாறுவதற்கு இந்தச் சூழ்நிலையில் இனிமேல் சாக்வதமில்லை. அது மாற முடியாத பட்சத்தில் நான் இந்த உலகில் வாழ்ந்து எவ்வித பயனுமில்லை. அத னால் நான் இரந்து உங்களிடம் கேட்பது இது ஒன்றைத்தான்!

அன்றைய சிலை வடிவிலேயே என்னை மீண்டும் நீங்கள் கல்லாகச்

சபித்து விடுங்கள்; இறந்துபோல பரிபூரணமான சாவையே நினைப்பூட்டும் அந்தக் கல்லாக திரும்பவும் என்னை ஆக்கிவிடுங்கள்...” சொல்லிவிட்டு அகவிகை இதயம் கசங்கி நசிய அழுதாள்.

கௌதமமர் அகவிகைக்கு ஆறு தல் சொல்ல நினைத்தார். ஆனால் அவருக்கு வாக்கு தழுதழுத்து. அவருடைய முகம் வெளுத்துவிட்டது. அவருடைய நடுக்கமே அவரைக் குற்றவாளியென்று விளக்கியது அவர் குடிசை முக்டைப்பார்த்தார். முக்டைவிருந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்த சிலந்தி வலைப்பின்னில் சென்று சேர்ந்தது. கங்கைக் கரையில் ஆற்று வெளிச் சுதம் ஒய்ந்து நிச்ப்தம் நிலவியது.

செங்கந்திரோன் எழுதும்

21

குறுங்காவியம்

(கவிஞர் நீலாவனனின் ‘வேளாண்மை’க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி...)

ஏப்ரல் 2010 (வீச்சு - 28) இதழிலேயே தொடரும்.

இவர் தமிழகத்தின் பாடல் பெற்ற தலமொன்றின் முதலியர் குடும்பத்தில் உதித்தவர். பிற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் உதயகுரியனாக உயர்ந்தவர். அந்துமான அடுக்கு மொழிப் பேச்சாளர். அமைதியாக - உறுதியாக அரசியல் செய்தவர். சிந்தனையாளர். சீந்திரக்தக்காரர். சீறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, ஓலியம், நாடகம், நடிப்பு எனத் தொட்டவைகளில் எல்லாம் துவங்கியவர். தன் அரசியலையும் சுயாரியாதையையும் மக்களிடம் எடுத்துச் செல்ல சிரியா’ எனும் ஊடகத்தை அரங்கம் ஆக்கியவர். நடிகளை நாடாளும் தகுதிபெற வைத்தவர். இவரது ‘செவ்வாழை’, ‘துணை நடிகை’ சிறுகதைகள் எனிய மொழிநடையில் இதயத்தைத் தொட்டவை. தன் எதிரிகளைப் பண்ணினால் பணியவைத்தவர். தமிழ்களை அண்பினால் அரவணைத்தவர். இவரது ‘கம்பரசம்’ இதிகாசங்களுக்கு எதிராள் மற்புக்குறல் ‘புராண மதங்கள்’ ‘தீ பரவட்டும்’ என்பன இளமைக்கால ஏழுச்சிகள். இவரது அம்மா - தேந்தூ என்ற பெரியன்னையிடமிருந்து இவர் பெற்றுக்கொண்டதான் ‘எதையும் தாங்கும் இதயம்’.

கல்லூரி நாட்களில் ஆங்கிலக்கல்வியைப் பயின்றுகொண்டிருந்தவர். அடுக்கு மொழியில் அந்த ஆங்கிலத்தையும் அதற்குச் சமானாக தமிழழைப் பேசும்போது ஆங்கிலம் குறுக்கிடுவதில்லை. அதேபோன்று ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது தமிழ் கல்ப்பது இல்லை. இதுவரை எவ்வருக்கும் இல்லாத சிறப்பு இது. ஷேக்ஸ்பியர் பற்றி பேசியவர் சேக்கிருர் பற்றி யும் பேசியிருக்கிறார். பேச்சிலே போட்டியிட்டு தோற்றவர்கள் உண்டு. இவரது தமிழ் ஆசிரியர் சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுப்பின்னை, நாவலர் சோம சுந்தர பாரதியர் என இப்படியல் அடக்கும். ஒருமுறை குற்றியல் ‘உ’ கரத்துக்கும் முற்றியல் ‘உ’ கரத்துக்கும் இரண்டு சொல்லில் இவரிடம் விடை கேட்கப்பட்டது. தயங்காது சொன்னார்; “எனக்கு தெரியாது” என்று கேட்டவர் அடங்கிப் போனார். அந்த நாட்களில் தான் இவர் பெரியாரல் ஈர்க்கப்பட்டார். அப்பும் ஈ.வே.ராவின் பாசறையுள் தளபதி ஆளார்.

அது ஒரு ஓன்றுகூடல். இவரது கல்லூரி மண்பத்தில் நடந்தது அங்கு ஒரு மூலையில் இவர் உட்காரந்திருந்தார். அக்கூட்டத்தின் தலைவர் ஆங்கிலத்தில் ‘கோல்ட் ராஸ்’ எனப் பொயர் எடுத்த சர்.சி.பி.இராமசாமி அவர்கள். ஒரு கட்டத்தில் ஆங்கிலேயர் ஒரு வரின் பேச்சுக்குத் தமிழ் மொழியெய்ப்பது தேவையானபோது “மாணவர்களை அறுமதிப்பீர்களா?” எனக்கேட்டு அறுமதியிட்டு இவர் மொழியெய்க்கலாமார். இவர் பேச்சில் கிறங்கிப் போன சர்.சி.பி இவரைத் தட்டிக்கொடுத்து “நீ நல் அறிகுளாவாய்” என வாழ்த்தினார். அதுவே பின்னாட்களில் இவர் பட்டமுளையிற்று.

அது திராவிடக்குழக்கத்தின் ஆட்சிக் குழுக்கூட்டம். அனைவரும் கறுப்புச்சட்டை யுடன் கலந்து கொண்டனர். இவர் திருந்த மார்புடன் இருக்கிறார். சீலர் முனுமுனுத்தார்கள். பெரியாரே புன்னுழவுவுடன் “இவரது உடம்பை கறுப்புத்தானே சட்டை எந்தாலும் என்றால் இவர் என்றுமே கறுப்புச் சட்டை அணிந்ததில்லை. துண்டு மாத்திரமே கறுப்பாக அணிவார். ஒரு கூட்டத்திற்குப் பேசப்போகிறார். நண்பர்கள் தயக்கத்துடன் இவரிடம் வந்து “தயவு செய்து சட்டையை மாற்றங்கள் இடதுபுத் தோட்டடையில் விரிசல் இருக்கிறது” என்றார். இவர் சீரித் துக் கொண்டே வல்புறுத்தல் இருந்த துண்டை இடப்புறுத்துக்கு மற்றிலிட்டுக் கேட்டார்; “இப்போது சரிதானே” என்று. அந்த எளிமையில் அவர்கள் அடங்கிப் போனார்கள்.

பெரியார் கூட்டிய இன்னொரு கூட்டம். தாந்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி ஆலயத்துள்ளே அறைத்துச் செல்லவேண்டும் என்றொரு கோரிக்கை - பெரியாரே முன்மொழிகிறார். நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அதை எதிர்த்துப் பேசத் தொடங்குகிறார் “நாம் ஆலய வழிபாட்டில் நம்பிக்கை அற்றவர்கள். வழிபாட்டிற்கு எப்படி மற்றவர்களை அறைத்துச் செல்லமுடியும்? இது அர்த்தமற்ற கோரிக்கை” என வாதிட்டு சபையை தன் பக்கம் சர்த்து விடுகிறார். பெரியார்பாடு திண்டாட்டமானது. அவசரமாக பெரியாரால் இவர் அறைக்கப்படுகின்றார். நாவலரின் பேச்சு முடிந்தவுடன் இவர் பேச ஆரம்பிக்கிறார். இவரது பேச்சு முடிந்து வாக்கெடுப்பானபோது பெரியாரின் கோரிக்கை வெற்றிபெற்றது தலைகுளிந்தவாறு சபையை விட்டு வெளியேறும் நெடுஞ்செழியனை அனைத்து இவர் சொன்னார்; “தந்தையை நாம் தேற் கடித்தோம் என்ற செய்தி வருமாயின் அது நம் எதிரிகளுக்கு வாய்ப்பாகவிடுமோ உன் கருத்துடன் தான் நான் ஒத்துப்போகிறேன். அவசரக் காப்பாற்றவே நான் பேசவேண்டியதாயிற்று என்னைப் புரிந்துகொள்ளாய் என எண்ணுகிறேன்” என்றார். செழியன் நெகிழ்ந்து போனார். கழகத்தில் பெரியாரையே எதிர்த்துநின்ற நாவலர் இவரை எதிர்த்தாக எந்தக் குறிப்புமில்லை.

தன் சக தோழர்கள் இருவருடன் ஒரு மோட்டாரில் பயணிக்கிறார். பேபோதுமே முன் ஆசனத்தில் செலுத்துனரின் இடதுபுறமே இவர் பயணிப்பார். வெளிப்பயணங்களின் போதும் சரி, உயர் பதவி விண்டுபோதும் சரி அந்தப் பழக்கத்தை - பண்பை என்றும் மாற்றிக்கொண்டே இல்லை. நம்பியவர்களை மொற்றியதும் இல்லை. பின்னால் இருந்த இருவரும் இலக்கியவாதம் செய்துகொண்டே பயணிக்கிறார்கள். அது ‘இலக்கியம் தமிழில் எத்தனை வகைப்படும்’ என்பது தான். நீண்ட முடிவற்ற விவாதத்தைக் கேட்டுவிட்டு இவர் திரும்பிப் பார்த்துச் சொன்னார்; “அட பைத்தியகாரர்களா! தமிழில் இலக்கியம் இரு வகைப்படும். ஒன்று ‘அகம்’ மற்று புழும்” என்று. அவர்கள் வெட்கிப் போனார்கள்.

தமிழ் சினிமா வரலாற்றில் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்திய ‘ஒர் இரவு’ இவரால் ஒரு

திரவிலேயே எழுதப்பட்டது. அதைப்பார்த்து விட்டு போசிரியர் கல்கி - கிருஷ்ணமூர்த்தி இவரைத் “தமிழ்நாட்டின் பெர்ணாட்சொ” என்று எழுதினார். முத்தமிழ் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் “இவர் அறிஞர், ஆங்கிலக்கடலில் நீச்சலிடத்து தமிழக்கடலின் கரையில் ஏறி நீற்கிறார்” எனப்பார்த்தனார். அன்றைய இவரது அரசியல் எதிரியான திரு.வி.க.அவர்கள் இவரை அழைத்து “....அன்னை தமிழ்நாட்டின் வண்ணை - அழக்கெடுப்பில், வாய்மொழியில் பண்ணாவான், சித்தன் எழுத்தோலியிடத்தில், செவ்வரச் நாவாயின் அற்புதம் சேர் மாழுமி யெற்றாகு” எனப்பாட்டெழுதி கொடுத்தார். “நீ இந்த மன்னில் இருக்கிறாய் என்ற நிம்மதியுடனேயே என் இருதி நாட்களை என்னிக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்றாராம் திரு.வி.க.

தன்னை எதிர்த்தவர்களையோ - விட்டுப்போனவர்களையோ இவர் விழர்ச்சித்த தில்லை. ஒருமுறை கவிஞர் கண்ணதாசன் எதிர்க்கக்டி மேடையில் நின்று இவர் பயணக்குறிப்பிட்டு, திருவாளர்..... என்று பேசினார். இதனால் பலர் வேதனைப்பட்டு இவரைப் பார்த்து முறையிட்டனர். “ஒருமுறை பேசி அவர் வாயை அடக்குங்கள்” என்றார். இவர் சொன்னார்; “அவளை விழர்ச்சிப்பேணகில் தமிழைப் பழித்தவன் ஆகிவிடமாட்டேனா?” என்று. இந்தச் செய்தி கவிஞருக்குப் போனது தன் முகத்தை இரு கைகளாலும் பொத்திக்கொண்டு விழியாராம் கவிஞர். திருப்பட வாய்ப்புகளின்றித் தவித்து நலிந்த நடிகர் டி.ஆர். மகாலிங்கம் இவரிடம் வந்து இரந்துநின்றபோது, தெரியாக அவரைக் கவிஞரிடம் அனுப்பிவைத்தார். அதுவே கவிஞரின் ‘மாலையிட்ட மங்கை யில் மகாலிங்கத்தைக் கதாநாயகனாக்கியது. “செந்தமிழ்த் தேன் மொழியாள்...” என்ற தேன் சொட்டும் பாடலும் கிடைத்தது தமிழக மேலவைக்கு ஒரு உறுப்பினரைத் தெரிவு செய்யும் சந்தர்ப்பம் வந்தபோது; இவர் நடிப்பிசெய்யலவர் கே.ஆர்.ராமசாமியை அதற்கு நியயித்தார். நடிகளாக நாடாஞ்சுமற்ற போன முதல் மகிழ்தீர் கே.ஆர்.ராமசாமிதான். 1964ல் இவரது குழம் சென்னை மாநகர் ஆட்சியைப் பிடித்தது அப்போது இவர் சிறையில் இருந்தார். படித்தவர்களும் பட்டதாரிகளுமாக நிறைந்திருந்த கழகத்தின் உறுப்பினர்களின் மேயராக, அமைச்சர் நடிகராக இருந்த கழகத்தின் அடிமட்டத் தொண்டர் அ.பா.அரசுவை ஆக்கிக்காட்டனார் இவர்.

இவரது குடும்பம் சிறியதும் எளிமையானதுமாகும். துணைவியர் இராணி அம்மையார். வளர்ப்புக் குழந்தைகள், டாக்டர் பரிமளம், கெளதுமன், பவானி டாக்டர் பரிமளத்தின் துணையில். இவரது செலவப்படென் என்பார். இவரது படிப்படிலை; எம்.எ.பொருளாதாராம், அரசியல் விஞ்ஞானம் என்பன. விடுதலை, திராவில்-நாடு, Home Land, என்ப பல இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்தவர். சினிமா இவரது இன்னொரு துறை முழுநேர அரசியல்வாதி ஆவர். தன்னை என்றும் அலங்கிக்காதவர். விளம்பரத்தை விரும்பாதவர். வெற்றிலைபாக்கும் முக்குப்பொடியும் என்றும் விலக்கி வைக்கப்படாதவை. தாங்கும் நேரம், துயில் எழுகின்ற நேரம் எவருக்கும் தெரியாது - இவருக்கும் தெரியாது. ஆம்நீத துக்கத்திலும் ஆரிதுயில் நிலையில்தான் இருப்பார். பேசுவது எல்லாம் இவர் செவிகளில் விழும். எங்கு வேண்டுமாளாலும் இவர் துண்டை விரித்தது தாங்கள். மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராக இருந்தார். சென்னையில் போன தெரியாக, அமைச்சர் நடிகராக இருந்த கழகத்தின் அடிமட்டத் தொண்டர் அ.பா.அரசுவை ஆக்கிக்காட்டனார் இவர்.

போனவின் சிரமப்படநேரும். எனவே ஆடம்பரமான பொருட்களை அகற்றிவிடு” என. தான் ஏற்றுக்கொண்ட பதவியைக் குறிப்பிட்டுத் திராவிட நாடு இதழில்; “சூழ்நிலைகளின் கைதி அதற்குப் பெயர் முதலமைச்சர் பதவி” என எழுதியிருந்தார். எவராவது சப்பிட அழைத்தால் கறிவேப்பிலை சட்டி கேட்பார். பெரியவரோ சிறியவரோ என்றும் இகழ்ந்து பேசியதுயில்லை என்று விழுந்ததுவழில்லை. மக்கள் தேர்தலில் நிராகரித்தபோதும் கூட “வெற்றி பெறும் வாய்ப்பை இழந்தேன்” என்றுதான் இயம்பினார். “தீதும் நன்றும் பிற்றதறவாரா” என்ற புற நானுற்றின் வரிக்கு வளரவிலக்கணமானவர் இவர்.

மாநிலச் சட்டசபையில் தோற்றவர் டெல்லி மாநிலங்கள் அவைக்குத் தெரிவானார். ஒருமுறை வழிவிடாது நின்ற வடநாட்டு ஸ்பிக்கள் இருவரது ‘சொறி’ என்ற ஆங்கிலப் பதத்துக்கு “I am not a lorry to carry your sorry” எனச் சொல்லித் திடுக்கிட வைத்தார். மாநிலங்கள் அவையில் இவர் பேசும் நாட்கள் கலரிகள் நிரம்பி வழியும். தலைமை தாங்கும் டாக்டர் சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் ரசித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார். லால் பகுதார் சாஸ்திரி தவறாது வருகை தருவார். அருவியாகக் கொட்டும் ஆங்கிலத்தின் அந்தநூல் பிச்காத அடுக்கு மொழிகள் அவைவரையும் ஆச்சரியப்பட வைக்கும். இவர் எளிமையைக் கண்டு இளக்காரமாகப் பார்த்தவர்கள் இடிந்துபோனார்கள்.

1967ல் இவரது குழகும் தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பைப் பெற்றுபான்மையுடன் ஏற்றது. எல்லோரும் களித்திருந்த அந்த நாளில் வெருந்தும் பேசாது தொங்கிய சோகமுகத் துடன் இருந்தார் இவர். “அவரைத் தோற்கடிக்கலாமா?” எனப் புலம்பினாராம். அது பெருந் தலைவர் காமராஜரின் தோல்விப்பிற்றி வேதனை. முதலமைச்சர் பதவியேற்பின்பின் முதலில் தன்னை வளர்த்த பெரியாரிடம் போய் ஆசிடப்பற்றார். “நான் மிகுமிகச் சின்னவன் - நி பெரியவன்” என வாழ்த்தினாராம் பெரியர். அப்பறம் காமராஜர், பக்த வக்கலம் என்று ஆசிடப்பற்றி, பதவி வந்தபோதும் பணிவு காட்டினார் இவர். “உத்தரவின்றி உள்ளே வரக்கூடாது” என்றிருந்த பெயர்ப்பலகைகள் “அனுமதியுடன் உள்ளே வருக” என இவர் ஆட்சியில் மாறியிருந்தன.

ஒருமுறை இவர் அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரின் ‘ஹோன்லாலு’ பல்கலைக்கழகத்தில் 14 நாட்கள் திருக்குறள் வகுப்பு நடத்திவிட்டு நாடு திரும்பும் வழியில் பரிசுத்த பாப்ரசரைப் பார்க்கப்போனார். இவரது பேச்சில் கவரப்பட்ட பாப்ரசர், “நீங்கள் விரும்பும் எதையும் என்னிடம் கேட்கலாம்” என்றார். இவரோ, “போலந்தில் ஆயின் தண்டனைபெறும் நாகவாந்தின் தலைவர் ‘பிஸ்லோ’ வை உங்கள் செல்வாக்கினால் விடுவிக்கக் கோருகிறேன்” என்றார். எங்கோ இருக்கும் ஒருவர், எவரோ ஒரு ஜீவதுக்காக உதவி கேட்கும் அந்த மானுடத்தின் மகிழையை பாப்ரசர் கண்டார். கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டது.

இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் சென்னைக் குப்பமொன்றில் விஷேச் சாராயம் அருந்தி 57 பேர் மருத்துவமனையில் உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு தீட்ரைப் போனவர் அங்கிருந்து வாக்குமூலம் பெற்றுக்கொண்டிருந்த காவல்துறையை அங்கிருந்து அகற்றுமாறு உத்தரவிட்டார். பாதிப்புற்றவதுக்கு முதல் மனிதாபிமானம்தான் தேவை அதன் பின்தான் சட்டம் தன் கடமையை ஆற்றவேண்டும் என்று கண்டிப்பாக காவல்துறைக்கு அறிவுறுத்திவிட்டுப்போனார். 1968ல் அமெரிக்காவில் அறுவை சிகிச்சைபெற்றுத் திரும்பியிருந்த நேரம். ஒரு நள்ளிரவு தன் வதிவிடம் தேடி வந்த ஒரு அபவைப் பெண்ணுக்கும் அவளது

வக்கீலுக்கும் ஆறுதல் சொல்லி, அன்றைய குடியரசுத் தலைவருக்கு (டாக்டர் ஜாகுர் ஹாசென்) கருணை மறு அனுப்பி, அந்த அபவைப்பெண்ணின் கணவனை - மறநாள் காலை வேலார் சிறையில் தூக்கில்ப்பட இருந்தவனைக் கூப்பாற்றி அந்தத் தண்ணையை ஏழு ஆண்டாக மாற்றச் செய்தார். ஏழு ஆண்டுகளின் பின் வந்த அந்த முந்நாள் கைதி மறினா கடற்கரையில் புரண்டு இவரது நினைவாலயத்தைத் தன் கண்ணரால் கழுவினான்.

சென்னை மாநிலம் ‘தமிழ்நாடு’ என மாற்றப் பெறும் அந்தவினா. ஓசிக்கீர்கள், வீட்யோ கமராக்கள் ஊறு செய்யுமென்ற மருத்துவ ஆலோசனையை மறுத்து இவர் கலந்துகொண்டார். “இந்த விழாவுக்கு இல்லாத உயிர் பிறகு எந்துகு?” என்றவர், மீண்டும் மோசமாக நோய்வாய்ப் போட்டார். துரதிஷ்டமான அந்தநாள் 03.02.1969. இந்த உதயகுரியன் தன் ஓளியை நிறுத்திக் கொண்டுவிட்டது. தனது ஆசைகளை நிறைவேற்றமுடியாத சொங்காலமே இவர் பதவியில் இருந்தார். தமிழைப் பயிற்று மொழியாக ஆக்கும் முயற்சியில், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தை முனைவர் மு.வரதாஜன் அவர்களையும் பொறுப்பேற்றுமாறு அவர்களது இவ்வங்களுக்கு நாவலர் நெடுஞ்செழியைத் தூதலுப்பினார். தமிழகுக் குரு பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்க உதவமறு முத்துமிழ் காவலர் கி.ஆ.பி. விசுவநாதம், முனைவர் சப்ரமணியம், பல்மொழிப் புலவர் கா.அப் பாத்துனை போன்ற வர்களைத் தூண்டினார். ஆளால் காலம் கணக்கிடப்பட்டுவிட்டது இவருக்குப் பின் வந்த கலைக்குரு காலத் தலைசெனை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்களில் அந்த நியமனங்கள் நடந்தேன. இவரது இன்னொரு ஆசையான பெரியானின் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் ‘மக்கள் திலக்’த்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

இவரது மனதுள் ஒரு வேதனை இருந்தது. அது இறுதிவரை நிறைவேறவேல்லை. அது நாவலர் நெடுஞ்செழியன் பற்றியது. தனக்குப்பின்னால் அவரை வளர்க்க அவர் எடுத்த முயற்சிகள் எல்லாம் வெற்றிபெறவில்லை. “தமிழ் வா! தலைமையை ஏற்ற என்னை வழிநடத்து” என அவரைத் தக் காலத்திலேயே பொதுச்செயலாளராக ஆக்கிப்பார்த்தும்கூட அது நிறைவேறவே இல்லை. அதன்பலை தமிழ்நாடு இன்று அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது பணிவான அந்தத்துமிபி யன்றுப்போனார் என்பதுகான் உண்மை.

தன் இறுதி ஊர்வலத்தைக்கூட “கின்னஸ்” புத்தகத்தில் இடம்பெறவத்து விடப்பே போனார். அமெரிக்க மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றபோது இவருக்கு பணிவிடை செய்த அந்தத் தெள்ளைக்காரர் தாது இவர் பற்றி ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார். ஒரு ஆட்சியின் ஆளும் கட்சியில் தெரிக்கட்சியாக ஒரே காலத்தில் இவரது கழகமே கடந்த 42 ஆண்டுகளாக ஆண்டுவருவது உலகில் வேறு எங்கும் காணமுடியாத காட்சி.

“பண்ணையவர்கள் பொருந்தியிருத்தலால் இவ்வலகம் உள்ளதும் இருக்கிறது அவர்கள் இல்லையே அது மண்ணுக்குள் புதைந்து போகும்” என்கிறது வள்ளுவம். இந்தக் குருவில் இதோ, வங்கக் கடற்கரையில் தங்கித் துயில்கொள்ளும் தங்கத் தமிழ்த் தலைவரான பேரரிஞ்சு அண்ணா அவர்கள்.

“பண்புடையார்ப் பட்டுண் டெலக மதுவின்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்” - குறள்:996

■ கத்திரமுகம்

கல்வினர் கந்தவனம் புலம் பெயர்ந்து தற்போது கண்டா வில் வசீக்கும் இலங்கையின் முத்த எழுத்தாளர். கடந்த வருடம் இறுதியில் தனது துணைவியாருடன் இலங்கை வந்திருந்தார். 29.10.2009 அன்று கொழும்பில் ‘செங் கத்திர’ ஆசிரியர் செங்கத்திரோன் அவரைச் சந்தித்த நேர்காணல்.

- ❖ கல்வினர் கந்தவனம் அவர்கள் 28.10.1933இல் யாழ்ப்பாணம் சாவகச்சேரியில் பிறந்தவர்.
- ❖ சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி.
- ❖ இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (கொழும்பு வளாகம்) நாடகம் மற்றும் கல்வி டிப்ளோமா முடித்தவர்.
- ❖ ஆசிரியராகவும் (முதல் நியமனம் - சென் தோமஸ் கல்லூரி, மாத்தளை - 1958 / 1959) அதிபராகவும் (வவுனிக்குளம் மகா வித்தியாலயம் - 1973; அருணோதயாக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் - 1975/ 76) பணியாற்றியவர்.
- ❖ கல்வியமைச்சின் ஆசிரிய ஆலோசகர் சான்றிதழ் பர்ட்செயில் (Teachers Councillors Certificate) தேறியவர். (1967/ 1968)
- ❖ ஆசிரியப்பணியின்போது 6ம், 7ம், 8ம் வகுப்புகளுக்குரிய புவியியல் பாடநூல்களை எழுதியவர்.
- ❖ மாத்தளையில் ஆசிரியப்பணிபுரிந்த காலத்தில் (1959/1964) மலையகத்தில் தமிழ்க்கல்வியை முதன்முதல் H.S.C மட்டத்துக்கு எடுத்துச் சென்றவர்.
- ❖ இலங்கை கல்வியமைச்சின் பாடநூற்கும் உறுப்பினராகச் செயற் பட்டவர் (1965/1966)
- ❖ யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் புவியியல் பாட பகுதிநேர விரிவுவரையாகப் பணியாற்றியவர்.

கேள்வி : இலங்கையில் உங்கள் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் மற்றும் எழுத்துப் பணிகளைக் கூறுங்கள்.

பதில் : இராஜ அரியெரத்தினம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டிருந்த ‘ஆமுகேசரி’ பத்திரிகையின் ‘பாலர் பகுதி’க்குக் கட்டுரைகள் எழுதத் தொடங்கினேன். எனது எழுத்துலகப் பிரவேசம் 1954இல். மாத்தளையில் ஆசிரியப்பணியாற்றிய காலத்தில் நவாலியூர் சொக்கநூதன், ஸஹவாணன் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் மாத்தளை இலக்கிய வட்டத்தை 1959இல் அமைத்தேன். 1965இல் இடமாற்றம் பெற்ற யாழ்ப்பாணம் வசாவிளை வித்தியாலயத்திற்கு வந்தபோது யாழ் இலக்கியவட்டத்தை ஆரம்பித்தேன். இரசிகமணி, கனக செந்தில்நாதன், ஏ.ரி.பொன்னுக்குரை ஆகியோரைத் தொடர்ந்து அதன் தலைவராக ஆறு வருடங்கள் இலக்கியப்பணி புரிந்தேன். எனது முதன் நூலான ‘ஒன்றரை ரூபாய்’ (குறுநாவல்) உட்பட பல கவிதை, கட்டுரை நூல்களை வெளியிட்டேன். வாளையில் மற்றும் மேடைக் கவியரங்குகளில் பங்குபூற்றியும் தலைமை யேற்றும் உள்ளேன். கவியரங்கு நிகழ்வை ஜனாஞ்சகப்படுத்தியதில் எனது பங்களிப்பு நிறைய உண்டு.

கேள்வி : ‘கவியரங்குக்கு ஓர் கந்தவனம்’ என்று இரசிகமணி கனக செந்தில்நாதன் அவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவர் நீங்கள். உங்கள் கவியரங்க அனுபவங்கள் பற்றி...

பதில் : யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழையிலே ‘பொட்டு வைப்போமா?’ என்ற தலைப்பிலே ஒரு கவியரங்கம். எல்லோரும் பெண்கள் நெற்றியிலே இடும் பொட்டு பற்றியே பாணார்கள். ஆனால் நான் கிராமத்தில் வேலியில் பொட்டு வைத்து பணங்காய் திருவுது பற்றியும் பக்கத்து வீட்டாரின் இரகசியங்களை அறிவது பற்றியும் பாடுனேன்.

மாவிட்டபுதரத்தில் நடந்த தமிழரச்கட்டு மாநாட்டில் ‘தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்’ என்ற தலைப்பில் கவியரங்கம். புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதை அடி இது. எனது கவியரங்கக் கவிதையை ‘தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு மேல்’ என முடித்துக் கைதுட்டல் வாங்கினேன். நான் தலைமை யேற்க ஆரம்பித்த காலத்தில் கவிஞர்கள் காரை சுந்தரம்பள்ளை, இ.நாக ராஜன், அரியாலையூர் ஜயாத்துரை, கல்வயல் குமாரசாமி போன்றோர் சூற்றுக் கணக்கான கவியரங்குகளில் கவிதை பாடியுள்ளனர். கவியரங்க வெற்றிக்கு இவர்களது பங்களிப்பும் பதிவுக்குரியது.

கேள்வி : மருபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை பற்றிய தங்கள் பார்வை என்ன?

பதில் : மருபுக்கவிதை செய்யுள் இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இலக்க

கணத்தை ஏற்காத சிலர் புதுக்கவிதை இயற்றத்தொடங்கினர். சீர், தனை, எதுகை, மோனென் என்ற மரபுக்கவிதையில் இருக்கும் அம்சங்கள் புதுக்கவிதையில் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மரபுக்கவிதையாளனாகிய நான் புதுக்கவிதையும் பாடியிருக்கிறேன். மரபுசாராத எனது கவிதைகள் ‘வரிக்கவீகள்’ எனும் நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

கேள்வி : எப்போது கணா போன்றகள் வெளிநாட்டில் உங்கள் இலக்கியப் பணிகளைக் கூறுங்கள்.

பதில் : வெளிநாடுகளிலும் எழுத்துப்பணி தொடரவே செய்தது. கார்முகில் பெய்யாமல் இருக்கமாட்டாது, கான மயில் ஆடாமல் இருக்கமாட்டாது. அதுபோல் ஒர் எழுத்தாளமும் எழுதாமல் இருக்கமாட்டான். நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம், கற்பனை பிரக்கும் போதெல்லாம் எழுதிக்கொண்டேயிருந்தேன். எனது ‘வீநாயகப்பா’ முதலாவது தொகுதி இலெக்ட்ரு நாட்டிலேயே எழுதி முடிக்கப் பட்டது. தீரான்ஸ்கியில் இருந்த காலத்திற் பல ஆங்கிலக் கவிதைகள் எழுதி னேன். அவற்றில் ஒரு தொகுதி அமெரிக்காவிலும் பிரிதௌரு தொகுதி கணா விலும் வெளியிடப்பெற்றன.

1988 ஆம் ஆண்டு கணாவிற் குடியேறினேன். அங்கும் தொடர்ந்து எழுதி னேன். அங்கு நண்பர் திரு.எஸ்.திருச்செல்வும் வெளியிடும் ‘தமிழர் தகவல்’ சஞ்சிகையில் முதன்முதலாக எழுதத் தொடங்கினேன். தொடர்ந்து இன்று வரை அதில் எழுதி வருகின்றேன். ‘வீளம்பரம்’, ‘தாய்வீடு’, ‘உதயன்’ ஆகிய இதழ்களிலும் எனது ஆக்கங்கள் வெளிவருகின்றன.

கணாவில் தமிழர் மத்தியில் வலுவான ஊடகங்கள் வளர்ந்துள்ளன. பண்ணி ரண்டு செய்தித் தாள்களும் ஆறு வாணைகளும் இரண்டு தொலைக்காட்சிகளும் ஈழத்தவரால் நடாட்தப்படுகின்றன. இது இப்போதுள்ள நிலைமை. இதற்கு முன்னாகத் தோற்றிய சில இதழ்களும் வாணைகளும் இப்பொழுது இல்லை. இப்படித் தோற்றுவதும் மறைவதுமான நிலைமை மாறி இப்பொழுது ஊடகத்துறை ஒளாவக்கு உறுதி பெற்றுள்ளது எனலாம்.

இவற்றுள் ‘கீதவானி’ வாணையிற் பல ஆண்டுகளாகக் கவியாங்கம் ஒன்றை வியாக்கிமை தோறும் நடத்தி வருகின்றேன். கணத்தை தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் அதன் அதிபர் கலைஞர் இளையார்தி அவர்கள் எனது வாழ்க்கை வரலாற்றை பேட்டிமுறை மூலம் தொடர்ந்து 52 வாரங்கள் ஒவிப்பிப்பினார். இப்பேட்டி இப்பொழுது ‘கவீநாயகம்’ என்ற பெயரில் நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

கணாவில் இருபத்தெட்டாங்கும் அதிகமான எனது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுட் பெரும்பாலானவை ஒன்றாரியோ இந்து சமயப் பேரவையினாலும் சென்னை காந்தளகத்தாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பதினொரு அமைப்புகளில் உறுப்பினராகவும் இருக்கிறேன். இவற்றுள் நான்கு சமய அமைப்புகள், மூன்று பறைய மாணவர் சங்கங்கள், மூன்று ஜர் மன்றங்கள், ஒன்று எழுத்தாளர் இணையம். இவை மூலமாகவும் இயற்ற பணிகளைச் செய்து வருகின்றேன். தற்பொழுது ஒன்றாரியோ இந்து சமயப் பேரவையின் தலைவராகவும் ‘ஆத்மஜோதி’ இதழின் ஆசிரியாகவும் கணா சைவ சீத்தாந்த மன்றத்தின் ‘அண்டுநெறி’ இதழுக்குச் சீற்பு ஆசிரியாகவும் இருக்கின்றேன்.

இவற்றோடு கலை இலக்கியம் மற்றும் ஆண்மிகத் துறைகளிற் சொங்போடிவுகள் வாயிலாகவும், கருத்தரங்குகள், கவியாங்குகள், பட்டிமன்றங்கள் மூலமாகவும் எனது சிந்தனைகளைப் பரப்பி வருகின்றேன்.

இவை வெளிநாடுகளில் எனது பணிகள் சுருக்கமாக, விரிவான தகவல்களை திரு.எஸ்.ஜெகத்சன் எழுதிய ‘கவீநாயகர் கந்தவனம்’, கலாநிதி மு.க.ச. சிவகு மாரன் எழுதிய ‘யேர்மனியில் கந்தவனம்’, எனது பவளவிழாக்குமு வெளியிட்ட ‘கவீநாயகம்’ ஆகிய வரலாற்று நூல்களிற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கேள்வி : நன்றி. தங்களைத் தங்கள் துணையியார் சகீதம் சந்திக்கத்தில் மகிழ்ச்சி. தங்களிடமிருந்து விடைபெறப்போகின்றேன். நிறைவாக ஏதும் கூற விரும்புகிறீர்களா?

பதில் : என்னைக் கொழும்பில் சந்திக்கும் முதல் ஊடகவியலாளர் நங்கள்தான். அந்தவகையில் உங்களை மறக்கமுடியாது. ‘செங்கதீர்’ இலக்கியச் சுவை யடன் கதீர்களை வீசிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. மொனேஷ் அவர்களின் ஒவியங்களும் படைப்புக்கஞ்கு அணி செய்கின்றன. தங்கள் இலக்கியத் தாகம் தமிழன்னைக்கு நல்ல தேங்பாகு. வாழ்த்துக்கள்!

அண்டுதையீர்,

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புத் தொகையை வழங்கி ‘செங்கதீர்’ இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

- ஆசிரியர் : செங்கதீரோன் த. கோபாலச்சுந்னன்.

இலட்சியம்தாம்

அன்பால் உலகித்தை அருள்வதற்கும் - கலை
அற்றல்கள் மேம்பட வாழ்வதற்கும்
தன்பால் உள்ளவை தந்துவக்கும் - மனம்
தழுத்திடல் பண்புசேர் நல்லவைதாம்

உண்மை உரிமை உயர்ந்தோங்கும் - செழும்
ஊக்கம் உழைப்பு நிறைந்தானும்
தண்மை வலிமை சிறந்தொளிரும் - எங்கள்
தாயகம் காத்திடல் வல்லமைதாம்

நன்றிலங்கும் சுவைப் பாட்டினிலும் - செல்வம்
நானும் பெருக்கிடும் நாட்டினிலும்
ஒன்றிமகிழும் சீர் கூட்டினிலும் - வீரம்
ஒங்கிட நின்றிடல் ஓற்றுமைதாம்

துய்மை விதைக்கும் ஓளி விதைத்து - சூழும்
துரோகம் தொலைத்து துயர்கலைத்து
வாய்மை நிலைக்கும் வழிதெரிந்து - இன்ப
வாழ்க்கையை நாடுதல் இலட்சியம்தாம்.

-நெடுந்தீவு மகேஷ்-

தப்பு !

அன்புக்களை வம்புகளாய் என்னுடல் தப்பு - அவர்
அற்வரைகள் மறுப்பதுவா அதன்லும் தப்பு!
வம்புக்களை அன்புகளாய் நம்புதல் தப்பு! - அவர்
வார்த்தைகளை ஏற்பதுவா அதன்லும் தப்பு!

கற்றவரைக் கூல் செய்தல் மாபைகும் தப்பு! - அந்த
கற்றவர்கள் கடுகடுத்தல் அதன்லும் தப்பு!
உற்றவரை மற்றவராய்க் கொள்ளுதல் தப்பு! - அந்த
உற்றவர்கள் பகையாதல் அதன்லும் தப்பு!

குடித்து, பழுத்து கொள்களைப்படித்துத் தர்தல் தப்பு! - மற்று
குடும்பங்களைச் சிருத்தல் அதன்லும் தப்பு!
படித்துவர்கள் நெஞ்சுவர் வாழுதல் தப்பு! - ஏழை
படுந்துயரும் பாராதது பாரிய தப்பு!

தனை நூப்பு வந்தவரைத் தவிக்கவிடல் தப்பு!
துகைகையத் தன்னிய வட்டுச் சொம்புதல் தப்பு! - வீணை
துன்பங்கள் எங்கூஞ்சல் கைத்துத் துயருதல் தப்பு! - அந்த
துயரங்களால் உயிர் வருதல் அதன்லும் தப்பு!

ஸோகேஸ்வரி கிருஷ்ணமூர்த்தி
அக்கரைப்பற்று - 07

குருங்கறை

மண்முக்கள் ஹோட்டலில் மணமகளை மணமகன் பார்த்து முடிவு சொல்லுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

மணமகள் பகுதியின் ரூம் மணமகன் பகுதியினரும் குறிப்பிட்டபடி இரவு ஆற்றும் ணிக்கு வந்துவிட்டனர். ஒரு பகுதியினர் மறு பகுதியினரை அறிமுகம் செய்ததன்மேல் ஒதுக்குப்புறமாகயிருந்த ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். ஆடர் செய்த தீஞ்சுவை நொறுக்குத் தீனி கள் பரிமாறப்பட்டன குடான தேந்ரவழங்கப்பட்டது.

அவர்களுக்கு அன்று அதிர்ஷ்டம். ஹோட்டலுக்கு வந்தவர்களுள் வேறு ஆரும் அவர்களுக்கு முற்கூட்டி அறிந்தவர்களாக இருக்கவில்லை.

சௌகரியமாகப் பேசக்கூடிய குழந்தை. மணமக்கள் ஒரே காலத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் B.Sc பட்டப்படிப்பு படித்தவர்கள் என்பதால் எதுவிதக் கூச்சமுமின்றிப் பேசி மகிழ்ந்தனர்.

நேரம் ஏழை ஆகிவிட்டது. இரண்டொரு நாளில் இறுதி முடிவு தெரிவிக்கப்படும் என்ற முடிவுடன் அன்று பிரிந்து சென்றனர்.

இரண்டு நாள்கள் கழிந்தன.

மணமகனுக்கு அறுதி முடிவு அறிவிக்க சங்கடம் இருக்கவில்லை.

அவளை அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும் பேராதனையில் அவன் ஈராண்டு மூப்பாகவும், அவள் யூனியராகவும் படித்தவள். அவள் கட்டமுகி படிப்பிலும் வலு கெட்டி அதேவேளை சுட்டி. இளச்களின் மனதைக் கிளிவிட்டு பல்கலைக்கழகத்தில் குழு மோதலகளுக்கு அடிகோலியவள். இந்த Flash-back அவன் Proposal-லை மறுத்திக்க ஏதுவானது.

அதே நேரம் Telepathic பாதிப்புக்கு ஆளாகி முடிவு எடுத்தவள் போன்று. மணமகளின் முடிவும் சம்மதமில்லை எனத் தொலைபேசி வழியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ■

-யாவும் கற்பனையல்ல.

நினைவிடை தோயிதல்

நன்றா பதினேழாவது வயதிலிருந்து எடுத்தினால்

ஈக்தாகன் - காந்தர் அக்கரைச்சக்தி
இவர்கள் உகரதல் ஸிங்கை தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் தொழில்துறை கல்வித்துறை (தலையினால் மூலம்) செயற்றிட்ட அதிகாரியாகப் பணிப்பிக்கிறார்.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் துரிசனம்

-அக்கரைச்சக்தி

உயர் தனிச் செம்மொழியாம் தமிழின் வளர்ச்சிக்கும், எழுச்சிக்கும் ஆன்மீக இலக்கியங்களும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன என்பதை எவராலும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. சங்ககால இலக்கியங்கள் பலவற்றுக்குள்ளும் ஆன்மீகம் ஊடுருவி தன் பலமான அடித்தளத்தை இட்டுள்ளதை இலக்கிய விற்பன்னர்கள் ஏற்றுக்கொள்வர். பல இலக்கியங்கள் காலத்தைவென்று நிலைத் திருப்பதற்கும் ஆன்மீகமே உயிர்விசையாக இருந்திருக்கின்றது எனலாம். நாம் வாழுகின்ற இக்காலத்தில் ஆன்மீகத்தை மறுக்கும் இலக்கியப் போக்குகள் மயின்து விட்டன. ஆனாலும் அப்போக்கின் அட்காசத்தின் மத்தியில் ஆன்மீக இலக்கியங்கள் தோன்றாமல் இல்லை. ஆன்மீக இலக்கியவாதிகளும் தோன்றாமல்லை. அவ்வாறான ஒரு ஆன்மீக இலக்கியவாளரே கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாராவர்.

ஏழு வயதாயிருக்கும் போதிலேயே “அம்மா பரதேவி தயாபரியே கும்மா உலகின் கமையாகவில்லேன்! எம்மாத்திரமென் பணியின்குள்தோ அம்மாத்திரம் வைத் தடி சேர்த்தருளோ” என்று பாடனார். கல்வியிலே ஆறாக்காதல் கொண்டு சுகல கலைகளையும் கற்றுத் தேறினார். உலகவியலைத் துறந்து ஆன்மீகவாதியாகத் துறவு பூண்டு, அரவிந்தர் என்னும் மகானின் ஆசியுடன் உலகமெல்லாம் சென்று ஆன்மீக அறிவொளி பரப்பினார். செய்யுளியற்றுவதில் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத வராயிருந்த சுத்தானந்தருக்கு மகாகவி பாரதியாரின் தொடர்பும் கிடைத்தது.

அதனாற்போலும் சுத்தானந்தர், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியர் என அறிஞர்களால் போற்றப்பட்டார்.

இவ்வாறான ஒரு கவிச்சக்கரவர்த்தி 1950ம் ஆண்டு (நான் பிறப்பதற்கு ஒரு வருடம் முன்பு) அக்கரைப்பற்றுக்கு விஜயம் செய்ததாகவும், அவரைப் பொதுமக்கள் சிலிகையிலேற்றி ஊர்வலம் கொண்டு சென்றதாகவும் எனது தந்தையர் கூறக்கேட்டேன். அவர் விஜயம் செய்தபோது பாடியளித்த வரவேற்புப் பாமலரையும் என் தந்தையர் காட்டினார். அவர் எழுதிய பல நூல்களையும் அப்பா சேகரித்து வைத்திருந்தார். அக்கரைப்பற்று இராமசிருஷ்ண மகாவித்தியாலயத்தின் கீத்தை உடனேயே எழுதிக் கொடுத்தவர் சுத்தானந்த பாரதியரே! இவைகளைக் கேட்டிந்த எனக்கு இந்தக் கவியோகியை நேரில் காணும் பாக்கியம் கிட்டாதா எனும் ஆவல் பொங்கியெழுந்தது. கவியோகியரின் (ஆத்ம சோதனை) சுயசரிதை, அவரின் கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பவற்றை ஆவலுடன் வாசித்தேன். “பாரத சக்தி மகா காவியம்” என்னும் அவரது நூலிலே எழுதப்பட்டிருந்த முன்னுரையில் “எனது எல்லா நூல்களும் அழிந்துபோனாலும் பாரத சக்தி மகாகாவியம் மட்டும் இருந்தாலே போதுமானது” என அவர் மொழிந்துள்ளார்.

பல ஆண்டுகள் இவ்வாறு கடந்து 1969ம் ஆண்டு கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியர் மட்டக்களப்புக்கு வருகை தருவதாகத் தகவல் கிடைத்தது. உலக வாழ்வைத் துறந்தாலும் தமிழ்ப்பற்றைத் துறவாத கவியோகியை நேரில் காண மட்டக்களப்பு மாநகர மண்டபம் வந்தேன். அறிஞர்களும் புலவர்களும் பொது மக்களும் நிறைந்த கூட்டம், அமைதியாக இருந்தது. மேடையில் சுத்தானந்தர் தலைமையில் கவியரங்கு நிகழ்ச்சி அவையின் நடுநாயகராக அவர் அம்நந்திருந்த கம்பீரம் இன்றும் என் மனத்தில் பசுமரத்தானியோல் பதிநிதிருக்கிறது. பாரதியர் அப்போது முதுமைப் பருவம் எதிரியிட்டபோதும் அவரது சொற்பொழிவில் தளர்ச்சி ஏதும் இல்லை. உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும் என்பதுபோல அவரின் வாயிலிருந்து புறப்பட உறுதிபிக்க வேக மிக்க செஞ்சொற்கள் அனைவரது உள்ளங்களையும் ஊடுருவிச் சென்றன. உரை நிறைவூற்ற பின் கவியரங்கு ஆயத்தம் செய்யப்பட்டது. கவியோகியின் தலைமை அல்லவா! ஈழத்தின் தலைசிறந்த கவிஞர்களே பங்கு பற்றினர். கவிஞர் மகாகவி பங்குபற்றியிருந்தமை மட்டுமே எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவரோடு மேலும் நான்கு கவிஞர்கள் மேடையில் இருந்தனர். கையில் பேண்யோ, தானோ வைத்துக் குறிப்புகள் எழுதாமலேயே ஒவ்வொரு கவிஞரையும் கவிதை வரிகள் கூறி மேடைக்கு வரச்செய்தார் பாரதியர். ஒவ்வொருவரும் பாடி முடிய கவிதையாலேயே விமர்சனம் செய்தார். மகாகவி தனது கவிதையில் ஒரு இடத்தில் “வாத்தியர்”

எனும் சொல்லைச் சேர்த்திருந்தார். வாத்தியர் என மகாகவி கூறியதுதான் தாம் தம் சுத்தானந்தருக்கு அவ்வர்த்தை தைத்துவிட்டோ என்னவோ, உடன் வாசிப் பதை நிறுத்தச் சொல்லிவிட்டு, தெய்வத்திற்கு அடுத்தபடியாக நாம் மதிக்கவேண்டிய ஆசிரியர் அல்லது குருவை. வாத்தியர் என நையாண்டி வர்த்தையால் அழைக்க வில்லாமா? உடன் அச்சொல்லை மாற்றி கெளரவமான சொல்லை வைத்துக் கவிதை வாசிக்குமாறு வற்புறுத்தினார். அதன்படியே மகாகவியும் செய்து கவிதை பாடினார். மேடையில் கவி வாசிக்கும்போதோ, உரையாற்றும் போதோ எவ்வாறு சொற்களை அளந்து கெளரவமாகப் பேச வேண்டும் என அன்று பாரதியர் வலியுறுத்திய சம்பவம் இன்றும் என் நினைவில் பசுமையாக இருக்கிறது. இந்தக்காலத்தில் நமது கவிஞர்களோ சொற்பொழிவாளர்களோ வார்த்தையை அளந்து பேசுவதில் கவனம் எடுக்கிறார்களா என்றால் அது விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில ராஸ் தான் முடிகிறது. நமது கவிஞர் நீலாவணன் கூறியது போல, “பண்டு தமிழ் கண்டபொருள் கொண்ட கருவொன்றினிலே நின்றெழுத வேண்டுமூயர் பாட்டு! வெறும் சண்டைவழி நின்று தமிழ்தொண்டு செய்யத் தேவையில்லை. நன்று மகிழாது செவிகேட்டு” என்பதை நினைவிற் கொண்டு பாடினால்தான் தமிழன்னை மகிழ்வாள். அவள் அழகை மேலும் மெருகூட்டலாம். கவியோகியும் அவ்வாறுதான் பாடினார். தமிழன்னையை அழகு செய்தார்.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாரை நேரில் கண்டு தரிசிக்கவேண்டும் என்ற எனது ஆவல் அவரின் தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கையும் செவி மினிக்கக் கேட்கவைத்தது. அந்த நிறைவான திருப்தியிடன் அக்கரைப்பற்றுக்குத் திரும்பிச் சென்றேன். ■

வூர்வி | “உள்ளக் கிடக்கைகள்” (கவிதைகள்)

<p>நூல் : “உள்ளக் கிடக்கைகள்”</p> <p>உக்கீயோன் : புவிலக்ஷி</p> <p>அச்சீட்டோர் : “வணசின்கா பிரின்டரிஸ்”</p> <p>விலை : 100/-</p>	<p>நூல் : “உள்ளக் கிடக்கைகள்”</p> <p>உக்கீயோன் : புவிலக்ஷி</p> <p>அச்சீட்டோர் : “வணசின்கா பிரின்டரிஸ்”</p> <p>விலை : 100/-</p>
--	--

இநு படைப்பரளனீன் உனப் யதவுகள்-11

■ கவிவலன்

பலமொழிகளும் அறிந்தவர், அந்த மொழிகளின் இலக்கியம், அறிவியல் பற்றிய தெளிவும், ஞானமும் உள்ளவர், அறிவாளர், மொழியியல் பற்றி பல திறனாய்வுகளை வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருப்பவர், ‘பன்மொழிப் புலவர்’ என்று புத்தி ஜீவிகளால் மதிக்கப்படுபவர், மரியாதை செய்யப்படுபவர், பெரியவர் உயர்திரு தகனகரத்தினம் ஜூயா அவர்கள், ‘செங்கதிர்’ இதழில் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் எனது ‘மனப்பதிவுகள்’ பற்றிச் சொல்லியிருந்த கருத்தை, அவரது ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகவே நான் கருதுகிறேன். ‘கவிவலன் கட்டுரை காணீர்’ என்ற அவரது அந்த வரிகளில் படிந்திருக்கின்ற அன்புக் கட்டளை, எனது கருத்துக்களுக்கான சாற்றுறுதி என்றே நான் நம்புகிறேன், இதை... வாசகர்களும் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

அதுமட்டுமன்றி, கவிதைமுனையாம் கல்முனையிலிருந்து, கவிதை ஆர்வலர் திரு.எஸ்.எம்மதியாபரணம் அவர்கள் எழுதியிருந்த பாராட்டுகளும், செய்திகளும் என்னை மென்மேலும் கூர்மைப்படுத்துகின்றன இதற்கும் மேலாக கவிதை பற்றிய தெளிவும், ஞானமுமுடைய திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த சௌகாதரர் திரு.க.கோணேஸ்வரன் அவர்கள், என்னால் எழுதப்பட்டு வருகின்ற ‘மனப்பதிவுகள்’ தனக்குள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தால், உரசலால், உந்தப்பட்டு, விரிவாகவும், பல விளக்கங்களோடும் வரைந்திருந்த ‘கவிதைக் கலை’ கட்டுரை, கவிதைபற்றிய நோக்கு பல செய்திகளையும் கொதுப்பியிருந்தது.

முதலில் அவர்களைனவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இன்றையக் கவிதைகளின் போக்கு, வீழ்ச்சி பற்றிய வேதனை, இலக்கிய அக்கறையுள்ளவர்கள், கவிதைமின் மேல் பாசமுள்ளவர்கள், ஆர்வமுள்ளவர்கள், கரிசனையுள்ளவர்கள் எல்லோருக்குமிருக்கிறது என்பதற்கான சாட்சியங்களே இவர்களது எழுத்துக்கள். திரு.கோணேஸ்வரன் தனது கருத்துகளை... கட்டுரை வடிவத்தில், கவிதைத்தமிழில் தந்திருப்பது கவிதையின் வளர்ச்சியில் அவருக்குள் ஈடுபாட்டைக் காட்டுகிறது.

கவிதையில் மாற்றம் வேண்டும், மாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக மகப்பேற்றுக்கு உதவுங்த மருத்துவிச்சியே ‘வார்த்தை இயல்’, ஆனால்... வெறும் வார்த்தைகளே கவிதையென்று மயங்கி, பல கவிதையளர்கள், கையில் குழந்தைக்கு பதிலாக, வார்த்தையென்கிற Midwife பையே குழந்தைகளை நிரிக்கிறார்கள்.

இன்றைய கவிதை எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது? வில்வண்டி பிலேற்றிக்கொண்டு, கவிதையை எங்கே கொண்டுபோகிறார்கள் நமது சோதரர்கள்?

கட்டுப்பாடிற்குள்ளிருந்து வார்த்தைகள் திமிரிலெபிப்பும்போது தான் கவிதை உயிர்த்துவம் பெறுகிறதா?... அல்லது ரசனைக்குப் பயிரிடும் உற்பத்திப்பொருளாக இல்லாமல், கவிஞர் தான் உணர்ந்தை இன்னை ருவனுக்கு உணர்த்திக்காட்டும் முயற்சியா கவிதைப்படைப்பியல்?

கவிதை என்பது என்ன?

கவிதை என்பதோர் இனிய பதிவு.

கவிதை என்பதோர் புதிய வரவு.

அனுபவங்களின் முத்தத்தால் நமக்குள் ஏற்படும் புளகம்தான் கவிதை. பிறருடைய காயங்களுக்காக நாம் வடித்துக்கொண்டிருக்கும் கண்ணீர்தான் கவிதை என்கிறார் ஒரு கவிஞர்.

என்னங்கள் பூப்பனையாமலும், வீணை மீட்ப்பாமலும் நெய்யப் படுகின்ற கவிதைகளே இன்றைய வரவுகள். அனேகமானவை அர்த்தமேயில் வாத மொழிப் பின்னல்கள், வார்த்தைச்சோடிப்புக்கள். கவிதையில்,... கவிதையையே காணமுடியவில்லை, காணமுடிவதில்லை. எல்லாம், கவிதைக்கும், வசனத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாத வார்ப்புகளாகவே இருக்கின்றன.

வசனத்தின் பணி விளக்குவது.

கவிதையின் வேலை உணர்த்துவது.

இன்றையக் கவிஞர்கள், இந்த இரண்டையுமே செய்யவில்லை. எல்லாம் வார்த்தைச் சூத்திரங்களாக, என்னவென்னவோ சொல்கிறது. அவற்றில் எதுவித நோக்கங்களுமில்லை, நுணுக்கங்களுமில்லை.

இன்றையக் கவிதைப்படைப்பியலின் நெடும்பயணம், இலக்குகளின்றி, இலக்கு என்னவென்ற தெளிவின்றி, வழித்துணை எதுவுமின்றி மரதனோட்டம் நடாத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

மனிதன் பேசுகின்ற மொழிதான் கவிதைப் புனைவியல் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். பேச்சோசைப் பண்பு விரவிய கவிதைகளையும் வரவேற்கிறோம். ஆனால் வார்த்தை நெசவுகளை எப்படிக்கவிதையென ஏற்றுக்கொள்வது. வாழ்வின் நடப்பியலை வார்த்தைகள் போர்த்திவந்தால்.... அந்த வனைவுகளில் உயிர்ப்புகள் தெறிக்கும், உணர்வுகள் மினிரும், கருத்துகள் கதிக்கும், கவிதைமிலும் செழிப்பு மினிரும்.

ஒரு கவிதைப் படைப்பானின் சமூக சுடுபாடு, சமூக ஊடாட்டம், அவன்பெற்ற அனுபவங்களின் மூச்சிலிருந்து பல அழியாத இலக்கிய மக வகைக் கொட்டுக்கூடியும். ஆனால் சமகால ஏழுத்துகளில் அந்தப் ‘படிவுகள்’ கலந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறதா?... இல்லை.... எல்லாமே ‘சுடுகுது மடியைப்பிடி’ என்பது பகிர்வுகளாகவே இருக்கின்றன.

கவிதையின் பிரசவம் குடாகவே இருக்கும். அதை மடியிறக்கும் போது முழுமைப்படுத்துவதே கவிஞரின் வீரியம். ஒரு கவிதை முடமா வதற்கும், நொண்டியடிப்பதற்கும், கவிஞருடைய ஆற்றற் குறைபாடே காரணம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டியது கவிஞரின் கடமை.

ஒரு நல்ல கவிதை, அதைப்படிக்கின்ற வாசகனை, அவன்து உணர்வாழ்களில் நீராட அழைப்புவிடுக்கும் புதுப்பார்வை கொண்டதாக அமையவேண்டும்.

ஆழமாக உணர்ந்து, அதை ஆழமாக உணர்த்திவிடுகிற கவிஞரினின் திறன், வாழ்க்கையை நுட்பமாக அடையாளம் காட்டிவிடுகிறது. இதுதான் கவிதை. கவிஞரின் குரல், மாணிடத்தின் குரலாக, மனித வாழ்க்கையை உணர்கிற, உணர்த்துகிற குரலாக ஒலிக்கவேண்டும்.

இட்டுக்கட்டல்களும், அவசரமாகச் செதுக்கப்படுகிற அரைகுறை ஒலியங்களும் முழுமைப்பற்றுவிடாது, கவிதையாகாது. இது பிழையான முயற்சி, இப்படியான ஒரு சிலருடைய இந்தப்பிழை கவிதைப் படைப்பிய வையே மரணபரிசோதனைக்குட்படுத்துகிறது, கொச்சைப்படுத்துகிறது.

இலக்கிய உணர்வோ, விஷய ஞானமோ, பொறுப்போ, அல்லது இலக்கிய அக்கறையோ எதுவுமில்லாதவர்கள் தங்களைக் கவிஞர்களாக இனங்காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவிதை பற்றிய அடிப்படை அறிவும், படைப்பற்றலும் இல்லாத அதிகம் பேர் கவிஞர்களாக உருவாகி விட்டார்கள். ஆழ உழவு செய்யப்படவேண்டிய கவிதைப்படைப்பியல் Just for time being என்றாற்போல, அவசர அவசரமாகக் கோர்க்கப்பட்டுக்கொண்டி

ருக்கிறது. ஆனால் அப்படியொரு அவசரம், இப்படியொரு தேவை இங்கு அவசியமில்லை.

புதிது, நல்லை என்று பேசிக்கொண்டு, அவற்றை அறிமுகம் செய்ய விழைப்பார்கள் அதிகம் பேருக்கு ஆங்கில மொழி தெரியாது. ஆங்கில அறிவேமில்லாத இவர்களது கருதுகோள்களும், எடுத்துக்காட்டுகளும் ஆங்கிலத்திலிருந்தே பெறப்பட்டதென்றும் சொல்கிறார்கள். மாக்லக்கான், மிசேவ், பூக்கோ, டானியெல் பெஸ், விப்சிற், மைக்கல் ரொபோட், எனியட், வியோதர் ஆகிய சிந்தனையாளர்களுடைய பெயர்களையும் அடிக்கடி பிரஸ்தாபிக்கிறார்கள். படிமலையல் (Imagisn) தூலக்கவிதை (Concrete Poetry) என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு பிழையான தகவல்களை வெளி யிடுகிறார்கள்.

புதிதலில்லாது, அறிவியற் கோட்பாடுகளை அறிமுகம் செய்யவினை யும் இவர்களது செயல்களைப் பார்க்கும்போது, கிராமங்களில் நம்முடைய பெத்தாமர் (ஆசுசிமார்) சொல்லுகிற “கேப்பா புத்தியும், கட்டுச்சோறும் துணைக்கு வரமாட்டாது” என்ற பழமொழியை இனியாவது இவர்கள் அறிந்து கொள்வது, திருத்தம்பெற இவர்களுக்கு உதவியாரியிருக்கும்.

“பழமொழி பொய்த்தால் பழஞ்சோறு கடும்” என்ற பெத்தாமாருடைய படிமப் பாகைஷையையும், கட்டவிழுத்துப் பார்ப்பது நல்ல பயனைத் தரும்.

கவிதையென்பது, கருத்துக்களின் ஊர்வலமல்ல, கருத்துக்கள் மட்டும் கொண்டது கவிதையாகிவிடாது. சொல்லாலும், சொல்லுகிறமுறையாலும் கூட கவிதை முழுமைப்பற்றுவிடாது. கவிதையின் உயிர்ப்பு உள்ளே. படைப்பின் இயல்பு அடையாளப்படுத்துவது. எந்தப் படைப்புக்கும் உயிர்ப்பையும், ஜிவியத்தையும் கொடுப்பது உள்ளடக்கமே. வார்த்தை நெசவுகளால் மட்டும், ஒரு கட்டுமானம் கவிதையாகிவிடாது. கவிஞருக்கிருக்கிற சமூகப் பார்வை, சமூக சுடுபாடு, அந்த இயல்வினையோடு ஒன்றிப் போகின்ற அவன்து கலை ஆளுமையே அவனால் அகழப்படுகின்ற கவிதையை உயிர்ப்பிக்கிறது.

வார்த்தைச் சித்தர்களும், படிமச்சிற்பிகளும் கவிஞர்களாகிவிட முடியாது. அணிசேர்ந்து, குழுவாக எப்படித்தான் முயன்றும் காலநீரோட்டத்தில் பொய்மை அமிழ்ந்து அழிந்துபோய்விடும் ஒரு படைப்பாளி புனைவு என்ற வித்தைக்குள் புதையுண்டுபோகாமல், வாசகனுடைய புரிதலை வளப் படுத்துவதான் படைப்புகளை அறிமுகம் செய்வானனின்... அந்தப் படைப்புகளின் தரம் உயர்வானதாகவேயிருக்கும்.

“அங்கியக் கருத்துக்களைச் சோதனைக்குழாயில் வைத்து, வளர்த்துத் தருவது கூடச் செயற்கைப் பிறவிகள் என்றாகும்போது, வெறும் தொழிற்சாலை வர்ய்பிடங்கள் எப்படிப் படைப்புக்களாகும்” என்ற கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானுடைய கருத்தையும் மனம் கொள்வது, அல்லது பரிசீலனைக்கெடுப்பது, புரிந்துகொள்வது நல்லதென்பது எமது கருத்து

யாப்பில்லாக் கவிதையைத் தூக்கியிருப்பினரோ, புதிதாக வருபவை கவிதைகளோ அல்லவென்று வாதிப்பதோ எமது நோக்கமல்ல. யாப்பு என்பது புறவடிவம், யாப்பில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளிலும் ‘அகவடிவம்’ சரியாக அமையப்பெற்ற கவிதைகளோ சிறந்தவையாக முதன்மை பெறு கின்றன. மருபுக்கவிதைக்காரர்கள் என்று தம்மை இனங்காட்டிக்கொண்டு, தாமரிந்த செய்யுள் இலக்கணங்களை வைத்துக்கொண்டு இலக்கணச் சுத்தமாக பிழையற அவர்களால் எழுதப்படுவையெல்லாம் கவிதைகளாக இருப்பதில்லை. இவர்களுடைய எழுத்துகளில் வர்த்தையிருக்கும், இலக்கணமிருக்கும், ஆனால்.... அது கவிதையாகவிருக்காது.

இலக்கணத்திற்காக இலக்கியம் இல்லை. இலக்கியத்திற்காகத்தான் இலக்கணம் இதையும்... யாப்பு இலக்கணந்தான் சொல்லுகிறது. இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல். என்னிலிருந்துதான் என்னென்ற பிறகு கிறது, இலக்கியத்திலிருந்துதான் இலக்கணம் தோன்றுகிறது, என்று... எல்லாவற்றையும் யாப்பியல்தான் நமக்குக் கற்றுத்தருகிறது.

அடக்கம் கவிதை.. யாப்பினால் மட்டும் முழுமைப்பறாது

வெண்பா இலக்கனம் தெரிந்துகொண்டால் மட்டும் கவிதைகளை யாத்துவி முடியாது. அருமையான உள்ளக் காட்சிகளை எளிமையான நடையிலே எழுதுவதுதான் நல்ல கவிதை ஆனுமை, அப்படிப்பிறப்பதே நல்ல கவிதை என்ற பாரதியின் கருத்தையும் கவிஞர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னையக் கவிதைமின் வளர்ச்சி முடக்கத்திற்கு, கவிஞர்கள் என்று புறப்பாட்ட கவிதைசெய்யவர்கள்தான் (*Poetasters*) காரணமாகும். பயின்றும் பார்த்துமே கவிதை செய்துவிடலாம் என்ற தவறான போக்கே, நகல் கவிதையாளர்களை உற்பத்தி செய்கிறது. கருத்தோட்டமில்லாத கவிதைகளைக் கணக்கு வழக்கின்றி உற்பத்தி செய்வதே இவர்களது வெளிப்படுத்தற பாணியாகிவிட்டது. அதும் மூலஸாமல் இவர்களே இலக்கியத்தின் தலைமை அதிகாரிகள் போலவும் தங்களைக் காட்டிக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் கருத்தும், வெளியிட்டுமுறையுமே ஒரு நல்ல கவிஞரை இனங்காட்டும் மச்சங்களாகும்.

இன்றையக் கவிதைகளில் அடைத்துக்கொண்டு நிறைந்திருப்ப பவை இருண்மை, தெளிவின்மை, மயக்கம்... இதற்குக் காரணம்.... சொல்பவருக்கு சொல்லுகிற விடயம்பற்றிய தெளிவின்மை. ஒரு நல்ல வாசகன். வாசனை மனிதனை மனிதனாக மட்டுமல்ல, மகானாகவும் மாற்றும். இன்றையக் கவிஞர் தன்னை முழுமைப்படுத்திக்கொள்ளும்போது இத்தகைய தவறுகள் அடிப்படிப்போகும்.

"Best words in the best order" என்று கவிதைக்கு இலக்கணம் சொல்லுவார்கள். உணர்வுகளைச் சிந்தனை வைரங்களோடு கோர்த் துத்தருகிற பக்குவழம், கைவினைத்திறமும் இன்றையக் கவிஞர்களிடம் பளிச்சிடக்காணவில்லை. கவிதையின் நேர்த்தி சிருஷ்டியாளனின் கைப் பக்குவத்தைப் பொறுத்தது. இந்தப்பக்குவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவதற்காக வேணும் பிறது ஆக்கங்களை, ஆக்க நுணுக்கங்களை ஆக்கத்திற்கை இன்றையக் கவிஞர்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

விட்மணாகவோ, எஸ்ரா பவுண்டாகவோ தம்மைக் காட்டிக்கொள் வதற்காக, கண்ட கண்ட கச்சடாக்களையெல்லாம் கவிதையின்று பின் நித்தராமல், தமிழக்குப் புதிய நேடல்களை, போசாக்கான கவிதைச் சமர்த் துகளை அறிமுகம் செய்ய முன்வரவேண்டும். அதுவன்றி முத்தாகவும், மாணிக்கமாகவும் கம்மா மினுங்க முறைப்பதுகூட ஒரு வகையில் அறிவியல் அறியாமையே.

உள்ளையை பிடிப்பவனெல்லாம் சிற்பியில்லை, எந்தக் கல்வுக்குள் எந்தச் சிறப்பும் ஒளிந்திருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கத்தெரிந்தவனே சிற்பியாகச் சிறக்கிறான், சிறப்பிக்கப்படுகிறான்.

வாழ்க்கையின் வாசனைகளிலிருந்து சிந்தனைச் சாக்சங்களைக் கொய்து சேமிக்கும் பக்குவத்தைத் தனக்குள் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவரைக் கும். தேடுதல் என்ற வேட்கைத் தீயை தனக்குள் வளர்த்துக்கொள்பவனே, சாதனைகளைத் தத்தெடுக்கிறான். அந்த அவனாக, உன்னை மாற்றிக்கொள்ளாதவரை, கவிஞனே!....

ஒட்டையும், உடைசலுந்தான்... உனது தேட்டங்களாக மின்சும் சிந்தித்துப்பார். ■

(மீண்டும் சந்திப்போம்).

சொல்லாம் பொருக்குவோம் (11)

- பன்மூழிப்புவெளி த.கணாந்தியம் -

எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். அவருடைய காலத்தில் சொற்கள் எல்லாம் காரணகாரியத் தொடர்புடைய பொருள் குறித்து நின்றன. நாளாடவில் சில சொற்களுக்குரிய காரணம் மறக்கப்பட்டுவிட்டது. பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளில் இடுகுறிப்பெயர்கள் பெருந்தொகையாக, இதனால் இலக்கண வழக்கை வைத்தே சில சொற்கள் பிழையானவை, சில சரியான வையென்பதைக் கூறமுடியும்.

'வழக்கெணப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே நீகழ்ச்சி யவர்கட்டால்கலான்' என்று தொல்காப்பியம் கூறும்.

அப்போது என்பது அப்போ எனப் பேச்க வழக்கில் வழங்கப்படுகிறது. அவ்வாறு வழங்குவது பிழை. அ + போது அந்த நேரம் என்ற பொருளை அப்போ என்ற சொல் தருவதில்லை. போது, பொழுது என்பன நேரத்தைக் குறிப்பன. பொழுது புலர்ந்தது. 'முப்போதும் மலர் கூவி வணங்கு' என்றே நேரத்தைக் கூட்டி வழங்குகின்றன. இ + பொழுது திப்பொழுது என்று அமைய வேண்டும்.

'நீதித்தலங்களில் நீ குற்றவாளியா? சுத்தவாளியா? என்று விசாரிக்கப்படுவதை அறிவோம்.

குற்றம் செய்தவன் குற்றவாளி குற்றம் செய்யாத சுத்தன் - சுத்தவாளி. இதைவிடுத்து ஒசைக்கேற்பக் குற்றம், குற்றம், குற்றவாளி, குற்றவாளி என்று கூறுவது வழி.

குற்றம் என்பது உறவினரைக் குறிக்கும். குற்றியிருக்கும் உறவினர் குற்றத்தவர். எனவே குற்றம் என்பது குற்றத்தின் எதிர்ச்சொல்லாக அமையாது.

கோவை என்பது கோர்வையெனப் பிழைபட வழங்குவதைக் காண்கிறோம். கோவை என்பதன் பகுதி கோ + கோத்தல் என்பதாகும்.

கோ + வை. 'கோக்கவா பொறுக்கவா' என்பது இலக்கிய வழக்கு. தஞ்சை வாணன் கோவை, என்றே இலக்கிய நூலின் பெயர் வழங்கும்.

கோவையுள அந்தாதிக்கு ஒட்டக்கூத்தன் என்பது பாடல் ஒன்றின் அடி.

திறப்புக் கோவை என்றே திறப்புக்களின் கூட்டத்தை வழங்கல் வேண்டும். File என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் கோவை என வழங்கலாம்.

கை கோர்த்தல் என்பது பிழை. சமாதானத்திற்கென்னிடும் கைகோர்ப்போம் என்று கைகோப்போம் என்றே வழங்கல் வேண்டும். கை கோத்தல் என்றே சரியாக வழங்கல் வேண்டும். "அத்வல்" என்ற சிங்களத் தொடரை கைகோர்த்தல் என்று பிழையாகப் பாடி மகிழ்ந்தார்கள். கோர்த்தல் என்பதின் பகுதி 'கோர்' என அமையும். கோர் என்றால் கோருதல் சமாதானத்திற்கும் கை கோர்ப்போம்; ஆனால் அதற்குக் கை கோர்ப்போம் என்பது பிழை. ஊசியில் நூலைக் கோத்தல்; கோர்த்தல் அன்று.

செய்தி வாசித்தல் என்பதனைச் சேதி வாசித்தல் என்று குறிப்பிடுவது பிழை. என்ன செய்தி எனவே வினவுதல் வேண்டும்; என்ன சேதி என்பது பிழையான வழக்கு. செய்தி என்பதன் பகுதி செய். அதன் விகுதி 'தி' செய் நிகழ்வைக்குறிக்கும். எனவே நிகழ்வனவற்றைச் செய்தி என்று வழங்குவதே சரி. செய்தி, செய்தித்தான், செய்தி மஞ்சரி எனவே வழங்கும். நாடக ஒத்திகையா, நாடக ஒத்திக்கையா சரியான வழக்கு. ஒத்திக்கை என்பதே சரி. கலை நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றுவதற்கு முன் சரி, பிழை பார்த்துத் திருத்தும் நிகழ்ச்சி ஒத்திக்கையாகும்.

கலாசாரமா, கலாச்சாரமா சரி என ஆராயில் கலாசாரம் என்பதே சரி. இது பண்பாட்டைக் குறிக்கும். கலா + ஆசாரம் என்ற இரு வடமொழிச் சொற்கள் புணரும்போது 'க்' மிகாது. கலா என்பது கலைகளைக் குறிக்கும். கலாசாரம் என்றே அமையும் சிலா + ஆசனம் = சிலாசனம்; கலா + பவணம் = கலபவணம் கலாசார அமைச்சு, கலாசார நிகழ்ச்சிகள் என்றே வழங்குதல் வேண்டும்.

அருகாமை என்ற சொல்லும் பிழையான முறையில் உபயோகிக்கப் பட்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம். அருகாமை என்பதன் பொருள் அண்மி - சிட்டிச் செல்லாமை. இதனை அண்மையில் என்ற பொருளில் உபயோகிக்கும்போது ஒவியரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், ஒளியரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் அருகிலிருக்கிறது என்று எழுதுவதே சரியான வாக்கியம் நிகழ்ச்சி பதிவு செய்வதைக் காட்டும் வெளிச்சம் சிவப்பு வெளிச்சம் இதனைச் சிக்கு வெளிச்சம், சிக்புநிற வெளிச்சம் என்று வழங்குவது பிழை.

"எழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்
பாடினவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்"

என்ற நிலை வளரவிடாது தமிழ் காப்போமா?

செங்கம்போம் — 13

மகளின் நிலையைப் பார்த்துத் தாயின் மனம் பதபதைத்தது. அவள் மீண்டும் மகளை உசப்பிய வண்ணம், “செங்கமலம்! கண்களைத் திறவும்பா! நான் உன் அழ்யா! வாய் திறந்து பேசு” கத்திக் கதறினாள் அத்தாய்.

தாய் உசப்ப உசப்ப செங்கமலத்தின் உடலில் அசைவு உண்டாயிற்று. செங்கமலமும் மெதுவாகக் கண்களைத் திறக்க முயல்சிறாள் சிறிது சிறிதாக ஒட்டியிருந்த மேலிமைகள் கீழிமைகளை விட்டு விலகுகின்றன. கண்களை ஒருவாறு அவள் திறந்து கொள்கிறாள் கண்களிலிருந்து நீர் பீரிட்டு வெளிப்பாய்கிறது. விழியுற்றில் நிரம்பி யிருந்த கண்ணர் சுயாதீஸாக வெளிப்பாய்வதைப் போலிருந்தது.

“செங்கமலம்! செங்கமலம்!” தாய் குரல்கொடுத்த வண்ணமே இருக்கிறாள். இப்போது தாயின் குரல் வந்த திசையில் தலை திரும்ப அவள் கண்கள் தாயைப் பார்க்கின்றன. தாயின் முகத்தில் அவள் பார்வை குத்திட்டு நிற்கின்றது.

செங்கமலத்தால் ஏதுவும் பேசு முடியவில்லை. வெறித்த பார்வையும் வெறுப்புக் கலந்த பார்வையுமாக அவள் பார்வை நிலைகுத்தி நிற்கிறது. தாயின் குரலைக் கேட்டதாக அவள் எந்தவித துலங்கலையும் காட்டவில்லை. கை லாகு கொடுத்து அவளின் தலையை நிமிர்த்தித் தன்மடியில் வைக்கிறாள் அத்தாய். ஆனால் செங்கமலம் எதையும் உணராதவளாய் எதனையோ

வெறுத்துப் பார்த்தவன்னைம் இருக்கி றாள்.

ஒருவேளை அந்தச் சீருடை தரித்தவர்களால் அவனுக்கு ஏதேனும் நடைபெற்றிருக்குமோ....? என்ற எண்ணைம் அத்தாயின் மனதில் இழையோடு அவள் நிலைகுலைந்து போகிறாள்.

சக்கி ஏறியப்பட்ட மலராய், முறித்து வீசப்பட்ட இளந்தளிராய்க் கிடக்கும் தன் மகளைக்காண அவனுக்கு அழைக்கும் வேதனையும் போங்கிப் பிரவாகிக்கின்றது. அழுது கண்ணர் வடித்து அவ்வேதனையைச் சற்றுக் குறைத்துக்கொள்கிறாள்.

மெதுவாகச் செங்கமலத்தைத் தாங்கிய வண்ணம், கைகளால் பற்றி ஆதாரம் கொடுத்து அவளைத் தாக்கி நிறுத்துகிறாள். செங்கமலமும் மெதுவாய் நடக்க அவனுக்கு ஆதாரமாய்ப் பக்கத்தில் பற்றியிப்பிடித்தபாடு அவளையும் கூட்டுக்கொண்டு மெல்ல மெல்ல நடந்து அருகிலிருந்த தேவாலயத்தைச் சரணடைகிறாள் அத்தாய்.

தேவாலயத்தில் ஊர் மக்கள் பலர் சரணடைந்திருப்பதைக் காண்கினாள். அங்கிருப்பவர்கள் ஒடோடி வந்து அலர்களை எதிர்கொண்டு உள்ளே கூட்டுச்சென்று அடைக்கலம் அளிக்கின்றனர். அங்கிருந்த அதிகமானவர்களுக்கு அவர்களைத் தெரிந்திருந்த தால் ஆதாரவுடன் அவர்களைப் பேணுகின்றனர்.

செங்கமலம் திகைப்பூண்டில் மிதித்தவள்போலத் தோற்றுமளித்தாள். ஏதோ அதிர்ச்சியால் உறைந்தவள்

போல் இருந்தாள். அத்தேவாலயத்தின் மதகுரு வைத்தியரை அழைத்து வந்து காட்டனர். வைத்தியர் பலவாறு சோதித்து பின்னர் செங்கமலம் நினைவிழந்து போயிருப்பதாகக் கூறினார். ஏதோ அதிர்ச்சி தரும் சம்பவம் அவனுக்கு ஏப்பட்டிருக்கவேண்டும் அல்லது அதிர்ச்சியாக வென்டும் அதுவே அவள் சுயநினைவிழந்து போயிருந்தமைக்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டுமென வைத்தியர் கூறினார்.

அங்கிறுஷ்சி பற்றி பலரும் பல விதமான எண்ணங்களை ஓடவிட்டிருந்தனர். அங்கு அளிக்கப்பட்ட உணவைத் தாய் அவளின் வாயில் வைக்கச் செங்கமலம் உணவை உண்டாள். மற்றப்படி எவ்விதமான பேச்சோ, கதையோ அவளிடமிருந்து வரவேயில்லை. இவ்வாறு அத்தேவாலயமும் அகதிமுகாமாக மாறி அம்மக்களுக்கு ஒரளவு ஆதாரவு வழங்கியது. அத்தேவாலய மதகுருவும், மற்றும் ஆதாரவாளர்களும் கருணையுள்ளாம் கொண்டோரும் அங்கு தங்கிப்பிருந்த மக்களுக்கு உணவு சமைத்துப் பரிமாறினர். ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாரு சமூகம் தங்கிப்பிருக்கும் இடமாக அத்தேவாலயம் காட்சி தந்தது. படிப்படியாக நாட்கள் கிழமைகளாகி மாதங்களாக உருண்டோன.

கிராமத்தின் சில பகுதிகள் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டது. அப்பகுதியினுள் செங்கமலத்தின் வீடும் சிக்கிக்கொண்டது. இப்படியாக தம் குடியிருப்புக்களை இழந்த மக்கள் அகதிமுகாம்களில் தங்கியிருந்து ஆழுமாத காலமும் கடற்றுபோய்விட்டது.

பல வீடுகள் வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டதாகவும் அங்கு பலரும் பேசிக்கொண்டனர். நிலக்கண்ணிகள் புதைக்கப்பட்டிருப்பதால் அக்குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்குள் மக்களை பிரவேசிக்கவேண்டாமென அறிவுப் பலைக்கஞ்சும் அங்கு நாட்ப்பட்டிருந்தன. வெளிநாடுகளிலிருந்து அகதிகளுக்கென உணவுப் பண்டங்கள், உடுதுணிகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளதாகவும் அவை விரைவில் அகதிகளை வந்த நட்புமெனவும் பரவலாகப் பேசப்பட்டன. பத்திரிகைகளிலும் அது பற்றி பல செய்திகள் வெளிவந்தன.

ஆணால் மாதங்கள் பல சென்றும் அவ்விதம் எதுவும் வந்து சேர்ந்ததில்லை. ஆணால் அத்தேவாலைய மத குருவின் முயற்சியால் பல இடங்களிலிருந்தும் சேகரிக்கப்பட்ட உலர் உணவுப் பண்டங்களும், மற்றும் உடுப்புக்களும் அவர்களை வந்தடைந்தன.

பயங்கரவாத்தக்கான நடவடிக்கைகள் என்ற போர்வையில் பல வேறு நவீன போர்த்தளபாடங்களும், பண உதவிகளும் அந்திய நாடுகளிடமிருந்து வந்து குவிந்தன. அந்திய நாடுகள் அப்பாவி மக்களின் வாழ்வாதாரங்கள் சிதைக்கப்பட்டுக் கிடந்ததையும், மக்கள் பஞ்சத்தாலும் பட்டினியாலும் வருந்துவதையும் கிஞ்சித்தும் கணக்கிலெடுக்கவில்லை. அந்திய நாடுகள் காலான்றுப் போட்ட போடுக்கொண்டிருந்தது.

உயர்மட்ட வர்க்கத்தினரும் இதுதான் தருணமென ஈரண்டல் மூலம், ஏமாற்றுதல் மூலமும் தமது வாழ்க்கை வசதிகளை பெருக்குவதி வேயே கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தனர்.

இப்படியாக இரு வருடங்கள் சொல்லொண்டுதுயரை மக்கள் மீது சுமத்தியிடி ஒடி மறைந்தது. மக்களும் முகாமைவிட்டு வெளியேறித் தரிசாகக் கிடந்த பிரதேசங்களிலும், புதுமண்ணிய நிலங்களிலும் தம்மையும் தம் குடும்பங்களையும் நிலை நிறுத்தத் தொடங்கினர். அவ்வித நிலைநாட்டலில் புதுமண்ணிக்கிடந்த பிரதேசத்தில் சிதைந்து போய்கிடந்த ஓர் குழிசையைச் செப்பனிட்டு வந்து குடியேறினர் செங்கமலமும் அவள் தாயும்.....”

இவ்வித நிலைவலைகளை மீட்டுக் கொண்டிருந்த அத்தாயைக் குறிப்பாவன்னாம் கணேசனும், ரகுவும் காத்திருந்தனர். திமிரென அத்தாய் சுய நினைவுக்கு வந்தவளாய் கண்களில் நீர்வடிய நினைவோட்டத்தில் நிலைத் திருந்த அத்தாய் அவ்வளவு கடந்து போன நிகழ்ச்சிகளையும் அவர்களிடம் கூறினார். இதைக்கேட்ட ரகுவும், கணேசனும் அதிர்ச்சியால் சிறிது நேரம் உறைந்து போயிருந்தனர்.

“அம்மா! செங்கமலத்தை வேறு வைத்தியர் யாரிடமாவது காட்டவில்லையா?” ரகு சுயநினைவுக்கு வந்த வனாய்க் கேட்டான்.

“அவ்வளவு வைத்திய வசதி கள் இங்கு இல்லைத் தமிழி. இருந்த போதும் ஒருமுறை திரிகோணமலை மத்திய வைத்தியசாலைக்குச் செங்கமலத்தைக் காட்டிச்சென்று காட்டினேன். அவர்களும் ஆறுதலான வர்த்ததைகள் எதனையும் கூறவில்லை. கொழும்புக்குக் கூட்டிச்சென்று காட்டலாமென்றால் அவ்வளவு பணவசதியும் எங்களிடத்து இல்லை” அத்தாய் வேதனையான் வெளிப்படுத்தினாள்.

அவ்வேளையில் செங்கமலம் வெளியே வந்தாள். அவளது தோற்றுத் தைக் கண்டதும் ரகுவுக்கு கத்தி அழுவேண்டும் போல இருந்தது. தொண்டைவரை வந்த அழுகையையும் கத்தரவையும் தொண்டைப்பகுதியிலேயே அடக்கிக் கொண்டான் ரகு.

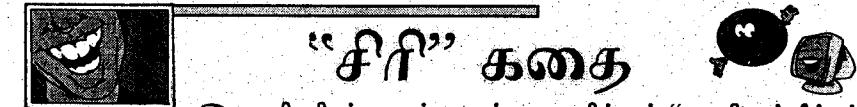
வாடி வதங்கிய பூச்செடிபோல இருக்கிறானே! ஆணாலும் அவள் கண்களில் அன்று அவன் பார்த்த அந்தத் தீட்சன்யம் இப்போதும் அப்படியே இருப்பதைக் கண்டுகொண்டான். அவள் ரகுவின் பக்கமாக முகத்தைத் திருப்பானாள் அவனை ஆர்வமாகப் பார்த்தாள். அப்போது அவள் முகத்தில் ஒளி பரவுவதை ரகு அவதானித்தான். மலர்ந்த அவள் முகத்தில் திமிரென சோகம் கப்பிக்கொள்ள தன் முகத்

தைத் திருப்பிக் கொண்டாள் செங்கமலம் இருந்தது. அவளும் ரகுவுக்கத் தவறவில்லை.

அவள் தன்னை குற்றவாளியாகப் பார்ப்பதுபோல அவளது பார்வை இருந்தது அவனுக்கு. அது அவன் உள்ளதைப் பிசைவது போன்றிருந்தது.

கிழிந்த சட்டையும், பழைய பாவாடையும், தாவணியுமாகக் கூட்டியளித்த தோற்றும் ரகுவுக்கு மேலும் மேலும் வேதனை தருவதாக இருந்தது. அவளை ஆழாய்ந்த கண்கள் அவளது சட்டையின் மேல் விளிமில் செருகப்பட்டு இடம்பிடித்திருக்கும் பேணாவைக் கண்டதும் அவனுக்குத் தாக்கிவாரிப்போட்டது.

(தொடரும்...)

‘சிரி’ கதை

ஓரு சாமியாரிடம் ஒரு பக்கத் வந்து முறையிட்டாள். “சுவாமி! என் விட்டில் இரண்டு கிளிகள் வளர்க்கிறேன். நான் அவற்றிற்குத் தேவா திருவாசகங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் கூட அவை எப்போதும் தொலைக்காட்சியிலும் வாஸ்தாவிலிலும் வரும் காதல் பாட்டுக்களையே பாட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன என்ன செய்வது?” சாமியார் சொன்னார் “எனது மடத்தியேயுள்ள இரண்டு ஆண் கிளிகளும் ப்போதும் கடவுளை வேண்டிக் கண்களை மூடித் தியாகித்தபடி பக்கப் பாடல்களைப் பாட்க்கொண்டிருக்கின்றன. நான் அவற்றை அவ்வாறு செய்ய நான்கு பழக்கி வைத்திருக்கிறேன். உணர்முள்ள கிளிகளும் பழகவிட்டால் பென் கிளிகளும் அவற்றிடமிருந்து நல்ல பழக்கவழக்களைக் கூறுக் கொண்டு பக்கப் பாடல்கள் பாடத்தொடங்கிவிடும்”. சாமியாரின் யோசனை பக்கத்துச் சரியாகப்பட்டது. அவள் அடுத்தநாள் பென் கிளிகள் இரண்டையும் மடத்திருக்குக் கொண்டு வந்து ஆண் கிளிகளுள்ள விட்டாள். சாமியார் பக்கதையைப் பார்த்து பெருமையுள் “என்ன முள்ளன ஆண் கிளிகள் என்று பார்” என்றார். ஆண் கிளிகள் இரண்டும் கண்களை மூடிக் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டிருந்தன. அப்போது பென் கிளிகள் இரண்டும் “ஆழிய அசுரா... ஆழிய அசுரா அத்து மீற ஆசையில்லையா?” என்ற சிலமாப் பாட்டைப் பாடின் கண்களை மூடித் தியாகித்திலிருந்த ஆண்கிளிகளிலொன்று சுட்டென்று கண்களைத் திருந்து பார்த்து பென் கிளிகளைக் கண்டதும் மற்ற ஆண் கிளியைத் தொடு உச்சிப்பிச் சொன்னது, “அங்கே பார் நம்முடைய வேண்டுதல் பலித்துவிட்டது” என்று. — ‘கோபி’

போன வருஷம் சிவராத்திரிக்குப் போட்ட ஊஞ்சல் கயிறு அறந்துவிழுந்து ரெண்டு பேர்ர கால்முறிஞ்செலுவா ஏரம்பு? இப்ப எங்க ஆக்கள்ற சிலாவனையக் காணல்ல? அடடே! எனக்குச் சத் தியமா இதொண்டும் தெரியா ஏரம்பு. இன்னும் கால் சரிவரல் வையா? பொல்லுக்கம்பிலதானா நடக்கிறாங்க? நான் தெரியாமத் தான் கேக்கிறன் இதெல்லாம் தேவையா நமக்கு?

சிவராத்திரியெண்டா கோவிலில்
யில் போயிருந்து சாமி தம்பி
ரான கும்பிடு வழிப்பட்டுப் பிராத்
திக்கிறத உட்டுப்போட்டு ஊஞ்
சில் கட்டி உத்துறதும், கடதா
சிக்குட்டம் விளையாறுதும்,
தாயக்கட்டை ஏறியிறதும் என்
நடாம்பி இதெல்லாம்? போன
வருசம் உனக்கிட்ட இதெல்
லாத்தையும் நான் சொன்
னனான்தானே! என்ட
சொல்ல எவன் கேட்
டான்?

இந்த வருச
மெண்டாலும் சிவராத்திரி
யில் ஒழுங்காக பக்தியோட
கோவிலில் போயிருந்து, சிவ
பெருமானை நினைச்சி வழிப்பட்டாத்தான்டாம்பி கொஞ்சமாவது
பலன் கிடைக்கும். இல்லாட்டி வழக்கம்போல அவரவர் ஊட்டில் உழுந்துபடுத்து ஆறுதலாகப்படுக்க வேண்டியது தான்.

என்னவோடாம்பி உங்கட இஷ்டம்! நன்மைக்காக இதெல் லாத்தையும் சொன்னா விடிய விடிய இந்தச் சனமெல்லாம் எனக் குத்தான் கொம்புங்கள். நம்மட வாய் கேக்கிறல்ல. முட்டித்துக் குனி யிறுதக் காட்டிலும் முட்டாம குனிஞ்சித்துப்போற்றான் நல்லது. சரியம்பி நான் வரப்போறன். நீங்க என்னெண்டாலும் செய்யுங்க.

வீராசல் யூக்குடி
மிதுனன்

2010

செங்கந்தர் ஏனைய சஞ்சிகைகளிலிருந்து வித்தொசமாக வருகிறது. மட்டு நகரி லிருந்த 'தாரகை' சஞ்சிகையை 80களில் (12 இதழ்கள்) வெளிப்பட கணமகேஸ் வரன் எனது நண்பரும், அயலவரும், ஓரே பாடசாலையில் பாத்தவருமாவர். இப்போது ஓய்வு பெற்றுவிட்டு நெல்லவியடியிலேயே வரிக்கின்றார். மட்டு நகரிலிருந்து வெளிவருவதாலோ என்னவோ கிழக்கின் வாசனை வீசிற்று. உங்கள் முயற்சிக்கு எனது பாராட்டுக்கள். இதழில் சில மாற்றங்கள் தேவை. சீரான வரவு பாராட்டத் தக்கது.

ச. முருகானந்தன்

81, மனிங் பிளேஸ், கொழும்பு - 06.

■ பிரதிகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வருகின்றன. கிரமமாக வாசிக்கிறேன். அதைப் பக்கம் மிகப் பிரயோசனமானது. அறிஞர்களைப் பற்றிப் பிரீர் அறிந்து கொள்வதற்கு மட்டுமல்லது, அவர்களைப் பற்றிய பதிவுகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கும் இப்பகுதி நிச்சயம் உதவும். விலப்புரணன் விநாயகமுற்றதி தொடர்பான குறியும் நன்று அவரது துணைவியார் 'செளந்தரம் அக்கா' வை, அவரது மாணவிகளான எனது தாயாரின் சகோதரிகளும், எனது சகோதரிகளும் என்றும் நினைவில் வைத்துள்ளனர்.

நன்பர் அன்புமனி அவர்களிடம் மிகப் பிரயோசனமான நினைவுகள் பல இருக்கும். வருங்காலச் சந்ததியினரின் தகவலுக்காக அவை நீச்சயம் பதிப்பபடவேண்டும். அவற்றினைத் தொடர் கட்டுரையாக எழுதுமாறு அவரைத் தூண்டுங்கள்.

'வினாச்சல்' அருமையானதொரு குறுங்காவியம். கிழக்கு மாகாணக் கிராமியக் கலாசாரத்தினை என்போன்றோரின் நினைவில் மீண்டும் பசுமைப்படுத்துகிறது.

S.H.முஹம்பு ஜமீல்

44A, Asiri Mawatha, Kalubowila, Dehiwela.

■ செங்கந்தர் ஒக்ரோபர் - 2009 இதழ் கிடைத்தது. நன்றி. எனது குறிஞ்சிவானன் தொடர்பான குறிப்பை தாங்கள் பிரசுரித்தமை கண்டு மகிழ்ந்தேன். இது போன்ற குறிப்புக்களை அவ்வப்போது அனுப்ப உள்ளேன்.

'செங்கந்தர்' கிழக்குப் பிரதேச விடயங்களையும் தாங்கி வருவதோடு மட்டுமல்லது பரவலாக எல்லாப் பிரதேச இலக்கிய செய்திகளையும் தருவது பாராட்டுக்குரியது.

மொழிவரதன்

மொழி அகம், இல.4, கணபதிபுரம், கொட்டகலை.

■ செங்கத்தீர் ஆசிரியர், துணை ஆசிரியர் மற்றும் வாசகார்களுக்கு நன்றானது முத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சென்ற வருட ஐப்பி மாத இதழில் வேல் அழுதன் அவர்கள் எழுதிய ‘நனுக்கம்’ என்ற குறுங்கதையினை வாசித்தேன். வயது போனவர்களுக்கும் மகன் மறுமகள் போன்றோருக்குக் கோபமூட்டும் விதமாக எதையாவது பேசுவதுவார்கள் என்கிற உண்மைதான். வயது போக்போக அறஞன பெயர்ந்து’ விடுவதே இதற்குக் காரணமாகும். ஆகவே அவர்களின் ‘புறு புறுப்பு’ களைக் கணக்கிலெடுக்காமல் இருக்கப் படுகிறுவதே புத்திசாலித்தனமாகும். அதைவிட்டு இளக்கள் பழக்கஞக்கெதிராகக் கொடும் வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிடுவதும் கையைக் காலை நீட்டுவதும் மன்னிக்கழியாத குற்றங்கள் ஆகும். ஆகவே ‘நனுக்கம்’ குறுங்கதையில் மாபிள்ளை விட்டார் எடுத்த முடிவை எவ்விதத்திலும் தவறேற்றி கூறிவிட முடியாது.

கா. தவபாலன்

404A, விவசாய ஆராய்ச்சி நிலைய விடுதி, கண்ணூறுவ, போதனை.

■ மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் மார்க்கிராட் செல்லத்துறையின் நூல் வெளியிட்டு விறாகவு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கக் கட்டிடத்தில் மிகச் சிற்பாக வெளியிட செய்து உதவிய சகலருக்கும் மற்றும் தமிழ்ச் சங்க நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தங்களின் ‘செங்கத்தீர்’ மிகச் சிற்பாக இருக்கிறது. அதற்குக் கூடிய விரைவில் படைப்புகளை எழுதுகிறேன். ‘செங்கத்தீர்’ வழி தங்களின் சேவை தொடர வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

தங்கள் அனைவருக்கும் தமிழ்ப் புத்தாண்டு, தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்.

திரு. க. கண்ணன்

“Anna Illam”, No.24A, Jalan Pinggiran 27, Piggiran Batu Caves,
68100 Batu Caves,
Selangor Darul Ehsan, Malaysia.

**எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், இடைவியலாளர்களிட
மிருந்து அத்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.**

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

ஆசிரியர், ‘செங்கத்தீர்’

இல19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

திருமண சேவை

வெளி மாவட்ட வாழக்கையாளரின்
நலன்கருதி வேல் அழுதன்
சனி, ஞாயிறு வார இறுதி நாள்களில்
நண்பகல் மணி 11.00 - 2.00 வரை
வேலை செய்கின்றார்!

வேலை நேரம்

	திங்கள் Monday	செவ்வாய் Tuesday	புதன் Wednesday	வியாழன் Thursday	வெள்ளி Friday	சனி Saturday	ஞாயிறு Sunday
காலை Morning	மணி 11.00-12.30	நன்பகல் Noon	மணி 11.00-12.30	நன்பகல் Noon	மணி 11.00-12.30	மணி 11.00-12.30	மணி 11.00-12.30
மாலை Evening	மணி 4.30-6.30		மணி 4.30-6.30		மணி 4.30-6.30		
இரவு Night	மணி 6.30-8.00	நன்பகல் Noon	மணி 6.30-8.00	நன்பகல் Noon	மணி 6.30-8.00		

பொது வாழ்வுறை நாட்களில் ஆலோசனையில் மூடப்பட்டிருக்கும் / Consultancy Close on Public Holidays

விபரங்களைச் சுயித்திவிடுதல்

ஸ்ரீலோகார, மூத்த புதீஸ்தீத், சுத்தீதீச,

சகலருக்குள்ள தங்கள் திருங்கு

ஆற்றியப்புத்தீநர் வேல் ஆலோசனையிடல்

திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ,

சனி, ஞாயிறு நன்பகலிலோ 2360488,

2360694, 4873929 இலக்க நேராதி

திருமலேபசியில் விசாரித்திரிகுத!

முகவரி :

8.3.3 மெற்கிறா மாழமணை

(வெள்ளவத்தை காவல்

நிலையத்திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம்,

33ம் ஒழுங்கை வழி)

55 ஆம் ஓழுங்கை,

வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு - 06.

சுலபமான தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே!

மகோன்னத மணவாழ்வுக்கு கரும்பசிட்டியூர்,

மாசியழ வேல் அழுதனை!

ஹானா கிராஃபிக்ஸ்

நடவடிக்கை

Hana Graphics

எமது சேவைகள்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

தரமான
சேவையை
மலிவாகப்
பெற்றுக்

கொள்ளுங்கள்...!

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில்
உங்கள் புகைப்படத்தைப்
பொருத்துதல்.

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ரேகைச் சித்திராஸாக்கி

நிறந்தீட்டுதல்

வியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
சம்யந்தமான
விளாம்பரங்களை
வடிவமைத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற புளிகள், பருக்கள் என்பன
நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்துவிதமான வடிவமைப்புக்களும் மிகவும்
குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.

இதைத் தவிர பூப்புகித் நோட்டு விழா, பிறந்தாள் அழைப்பிதழ்க்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான
அழைப்பிதழ்க்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

கல்யாண மற்றும் பூப்புகித் நோட்டு ஆஸ்பம் விறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.
சிங்களத்தில் இருந்து தமிழகத் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள்
மோழிபெயர்ப்பு செய்து தரப்படும்.

இல.15, டயல் வீத், மட்டக்களப்பு.

தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 / +94 719105237

மின்னஞ்சல் : hanags21@yahoo.com